

CORTS VALENCIANES

BUTLLETÍ OFICIAL

Número 18

IX Legislatura

València, 2 d'octubre de 2015

SUMARI

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei de modificació de l'article 33 *bis* de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de policies locals i coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 542). Criteri del Consell 1.752

Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podemós-Podem (RE número 2.324) 1.754

Proposició de llei de la publicitat institucional per a l'interès ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.482) 1.768

Proposició de llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos de persones amb càrrecs públics no electes, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.491) 1.780

Proposició de llei per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Podemós-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís i pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.470). Tramitació pel procediment d'urgència 1.791

SUMARIO

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

B. PROPOSICIONES DE LEY

Proposición de ley de modificación del artículo 33 *bis* de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 542). Criterio del Consell 1.752

Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciudadana en la administración de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podemós-Podem (RE número 2.324) 1.754

Proposición de ley de la publicidad institucional para el interés ciudadano y la concepción colectiva de las infraestructuras públicas, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.482) 1.768

Proposición de ley de incompatibilidades y conflictos de intereses de personas con cargos públicos no electos, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.491) 1.780

Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Podemós-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís y por el Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.470). Tramitación por el procedimiento de urgencia 1.791

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ*4. Proposicions no de llei i altres proposicions*

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el tancament del Centre d'Internament d'Estrangers de Sapadors, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.345) 1.800

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el rebuig de les negociacions que s'estan realitzant sobre el tractat transatlàntic de lliure comerç entre els Estats Units (EUA) i la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 2.403) 1.802

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el districte escolar, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 940) 1.804

Proposició no de llei sobre l'adhesió de la Unió Europea al Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 2.065) 1.805

Proposició no de llei sobre l'acceptació per part del govern central de l'augment de la quota de persones refugiades per a l'Estat espanyol, presentada pels grups parlamentaris Compromís i Socialista (RE número 2.141) 1.806

5. Propostes de creació de comissions

Proposta de creació d'una comissió especial per a l'estudi del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana i possibles solucions, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 2.304) 1.808

F. PROJECTES, PLANS I COMUNICACIONS DEL CONSELL

Comunicació del Consell sobre el finançament autonòmic (RE número 2.844) 1.809

G. INTERPEL·LACIONS I MOCIONS*1. Interpel·lacions*

Interpel·lació al Consell sobre la política general del Consell en matèria de festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.460) 1.813

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de prevenció d'incendis, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.462) 1.813

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de residus, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.463) 1.813

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió forestal, que

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN*4. Proposiciones no de ley y otras proposiciones*

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el cierre del Centro de Internamiento de Extranjeros de Zapadores, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.345) 1.800

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el rechazo a las negociaciones que se están realizando sobre el tratado transatlántico de libre comercio entre los Estados Unidos (EEUU) y la Unión Europea, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem (RE número 2.403) 1.802

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el distrito escolar, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 940) 1.804

Proposición no de ley sobre la adhesión de la Unión Europea al Convenio para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 2.065) 1.805

Proposición no de ley sobre la aceptación por parte del gobierno central del aumento de la cuota de personas refugiadas para el Estado español, presentada por los grupos parlamentarios Compromís y Socialista (RE número 2.141) 1.806

5. Propuestas de creación de comisiones

Propuesta de creación de una comisión especial para el estudio del déficit hídrico de la Comunitat Valenciana y posibles soluciones, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.304) 1.808

F. PROYECTOS, PLANES Y COMUNICACIONES DEL CONSELL

Comunicación del Consell sobre la financiación autonómica (RE número 2.844) 1.809

G. INTERPELACIONES Y MOCIONES*1. Interpelaciones*

Interpelación al Consell sobre la política general del Consell en materia de festejos taurinos tradicionales de la Comunitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputado Vicente Casanova Claramonte, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.460) 1.813

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de prevención de incendios, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.462) 1.813

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión de residuos, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.463) 1.813

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión forestal,

formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.464)..... 1.814

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de l'aigua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.465)..... 1.814

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria d'avaluació ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.466)..... 1.814

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria per a garantir la viabilitat de la Institució Firal Alacantina (IFA), que formula la portaveu adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.492) 1.815

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria en matèria de llibertat d'horaris comercials, que formula el diputat Víctor Soler Beneyto, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.493)..... 1.815

Interpel·lació a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques sobre com explicar dins de la política general del Consell que en l'Acord del Botànic, que conté les seues grans línies d'actuació, gestió i agenda pública prioritària, no s'haja inclòs la justícia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.639) 1.815

H. PREGUNTES TRAMITADES PER LA MESA DE LES CORTS

1. Preguntes a respondre oralment en el ple

a) Preguntes que s'anuncien

Preguntes números 17 a 29 1.816

2. Preguntes a respondre oralment en la comissió corresponent

a) Preguntes que s'anuncien

Preguntes números 6 a 8 1.820

III. INFORMACIÓ

C. Composició dels òrgans de la cambra

Renúncia del senyor Màximo Buch Torralva com a diputat de les Corts 1.821

Renúncia del senyor Enrique Vidal Pérez com a diputat de les Corts 1.821

Integració del diputat José Ramón Calpe Saera en el Grup Parlamentari Popular 1.821

Integració de la diputada María Sabina Escrig Monzó en el Grup Parlamentari Socialista 1.822

que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.464). 1.814

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión del agua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.465) 1.814

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de evaluación ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.466)..... 1.814

Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria para garantizar la viabilidad de la Institución Ferial Alacantina (IFA), que formula la portavoz adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.492) 1.815

Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria en materia de libertad de horarios comerciales, que formula el diputado Víctor Soler Beneyto, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.493) 1.815

Interpelación a la consellera de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas sobre cómo explicar dentro de la política general del Consell que en el Acuerdo del Botánico que contiene sus grandes líneas de actuación, gestión y agenda pública prioritaria, no se haya incluido a la justicia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.639).. 1.815

H. PREGUNTAS TRAMITADAS POR LA MESA DE LES CORTS

1. Preguntas a responder oralmente en el pleno

a) Preguntas que se anuncian

Preguntas números 17 a 29 1.816

2. Preguntas a responder oralmente en la comisión correspondiente

a) Preguntas que se anuncian

Preguntas números 6 a 8 1.820

III. INFORMACIÓN

C. Composición de los órganos de la cámara

Renuncia del señor Máximo Buch Torralva como diputado de Les Corts 1.821

Renuncia del señor Enrique Vidal Pérez como diputado de Les Corts 1.821

Integración del diputado José Ramón Calpe Saera en el Grupo Parlamentario Popular..... 1.821

Integración de la diputada María Sabina Escrig Monzó en el Grupo Parlamentario Socialista 1.822

D. Règim interior

Reingrés al servei actiu i adscripció provisional a un lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària de la funcionària de les Corts, Concepción Martínez Jabaloyes 1.822

Resolució de Presidència sobre adscripció provisional al lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària número 3304, adscrit al Servei de Relacions Públiques i Protocol-Secretaria General 1.823

D. Régimen interior

Reingreso al servicio activo y adscripción provisional a un puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria de la funcionaria de Les Corts, Concepción Martínez Jabaloyes 1.822

Resolución de Presidencia sobre adscripción provisional al puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria número 3304, adscrito al Servicio de Relaciones Públicas y Protocolo-Secretaría General 1.823

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei de modificació de l'article 33 bis de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de policies locals i coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 542). Criteri del Consell

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha tingut coneixement de l'acord del Consell (RE número 2.433), en què manifesta el criteri sobre la Proposició de llei de modificació de l'article 33 bis de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de policies locals i coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 542).

D'acord amb l'article 95.1 del RC, s'ordena la publicació de l'acord tramés pel Consell en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

MONICA OLTRA JARQUE,
CONSELLERA SECRETÀRIA DEL CONSELL,

CERTIFIQUE: Que el Consell, en la reunió del dia 4 de setembre de 2015, va adoptar l'acord següent:

«L'article 125.2 del Reglament de les Corts estableix que, exercida la iniciativa de presentació d'una proposició de llei, la Mesa de les Corts n'ordenarà la publicació i remissió al Consell perquè manifeste el seu criteri respecte de la seua presa en consideració, així com la conformitat o no a la tramitació, si aquesta implica augment dels crèdits o disminució dels ingressos pressupostaris.

El Grup Parlamentari Compromís ha presentat una proposició de llei de modificació de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana.

La proposició de llei planteja aquesta modificació en un article únic, segons el qual:

“Es modifica l'article 33 bis, apartat b, de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de policies locals i coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, introduït per la Llei 9/2011, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i organització de la Generalitat, el qual fa referència als requisits dels aspirants a la categoria d'agents de l'escala bàsica de policia local i auxiliars de policia local, i es redacta de la manera següent:

Article 33 bis. Dels requisits dels aspirants a la categoria d'agents de l'escala bàsica de policia local i auxiliars de policia local

1. Són requisits de participació en els procediments selectius per a l'ingrés en la categoria d'agent de policia local i auxiliars:

a) Tenir la nacionalitat espanyola.

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

B. PROPOSICIONES DE LEY

Proposición de ley de modificación del artículo 33 bis de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 542). Criterio del Consell

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha tenido conocimiento del acuerdo del Consell (RE número 2.433), en el que manifiesta su criterio sobre la Proposición de ley de modificación del artículo 33 bis de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 542).

De acuerdo con el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación del acuerdo remitido por el Consell en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

MÓNICA OLTRA JARQUE,
CONSELLERA SECRETARIA DEL CONSELL,

CERTIFICO: Que el Consell, en la reunió del dia 4 de setembre de 2015, adoptó el siguiente acuerdo:

«El artículo 125.2 del Reglamento de Les Corts establece que, ejercida la iniciativa de presentación de una proposición de ley, la Mesa de Les Corts ordenará su publicación y remisión al Consell para que manifieste su criterio respecto de su toma en consideración, así como su conformidad o no a la tramitación, si esta implica aumento de los créditos o disminución de los ingresos presupuestarios.

El Grupo Parlamentario Compromís ha presentado una proposición de ley de modificación de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana.

La proposición de ley plantea esta modificación en un artículo único, según el cual:

“Se modifica el artículo 33 bis, apartado b, de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de policías locales y coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana, introducido por la Ley 9/2011, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y organización de la Generalitat, el cual hace referencia a los requisitos de los aspirantes a la categoría de agentes de la escala básica de policía local y auxiliares de policía local, quedando redactado de la siguiente manera:

Artículo 33 bis. De los requisitos de los aspirantes a la categoría de agentes de la escala básica de policía local y auxiliares de policía local

1. Son requisitos de participación en los procedimientos selectivos para el ingreso en la categoría de agente de policía local y auxiliares:

a) Tener la nacionalidad española.

b) Haver complert divuit anys i no excedir, si escau, de l'edat màxima de jubilació forçosa.

c) Estar en possessió de les titulacions acadèmiques exigibles corresponents als grups de classificació dels funcionaris.

d) No patir cap malaltia o defecte físic que impedisca l'acompliment de les funcions d'acord amb els quadres d'exclusions mèdiques que s'establisquen reglamentàriament.

e) No haver estat separat del servei de qualsevol de les administracions públiques en virtut d'expedient disciplinari, ni trobar-se inhabilitat per a l'exercici de la funció pública.

f) No tenir antecedents penals per delictes dolosos o tenir-los cancel·lats.

g) Tenir l'alçada mínima que es determine reglamentàriament.

h) Qualsevol altres requisits específics d'accés relacionats amb les funcions i les tasques a exercir, que es determinen reglamentàriament.

2. Tots els requisits establerts en el punt anterior hauran de ser reunits pels aspirants el dia en què finalitze el termini per a la presentació d'instàncies de la convocatòria corresponent".

A l'hora d'emetre criteri sobre la proposició de llei plantejada, s'han tingut en compte les nombroses demandes dels aspirants a la categoria d'agents de l'escala bàsica de policia local i auxiliars de policia local, pel que es refereix a l'eliminació d'aquest requisit limitador, per a adaptar la regulació al criteri general que estableix l'article 56, apartat 1.c, de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic.

A més, es considera que la limitació per raó d'edat introduïda en la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, per mitjà de la Llei 9/2011, de 26 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat, pot vulnerar el dret a accedir en condicions d'igualtat a l'ocupació i, particularment, a les funcions públiques, d'acord amb la Directiva 2000/78/CE, del Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en el treball i l'ocupació. En aquest sentit s'ha pronunciat la Sentència de 13 de novembre de 2014 del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en les consideracions jurídiques de la qual, aplicables a un supòsit semblant, assenyala que no es pot afirmar que l'objectiu de garantir el caràcter operatiu i el bon funcionament del cos d'agents de la policia local exigisca mantindre una determinada estructura d'edat al seu si que impose seleccionar, exclusivament, funcionaris que no sobrepassen determinada edat.

Per tant, l'apartat 1.b de l'article 33 bis de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, en la seua redacció actual, introdueix una restricció injustificada i desproporcionada, malgrat que hi ha mitjans menys restrictius que la fixació d'una edat màxima, per a aconseguir l'objectiu de garantir, per mitjà del procediment selectiu, les adequades aptituds psicofísiques i cognitives dels futurs i futures policies locals de la Comunitat Valenciana.

A la vista de l'argumentació exposada, es considera que hi ha raons fundades per a modificar la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana, en el sentit de modificar l'article 33 bis amb l'eliminació del límit de 36 anys per a poder accedir a la categoria d'agents de l'escala bàsica de policia local i auxiliars de policia local.

b) Haber cumplido dieciocho años y no exceder, en su caso, de la edad máxima de jubilación forzosa.

c) Estar en posesión de las titulaciones académicas exigibles correspondientes a los grupos de clasificación de los funcionarios.

d) No padecer enfermedad o defecto físico alguno que impida el desempeño de las funciones de acuerdo con los cuadros de exclusiones médicas que se establezcan reglamentariamente.

e) No haber sido separado del servicio de cualquiera de las administraciones públicas en virtud de expediente disciplinario, ni hallarse inhabilitado para el ejercicio de la función pública.

f) Carecer de antecedentes penales por delitos dolosos o tenerlos cancelados.

g) Tener la estatura mínima que se determine reglamentariamente.

h) Cualesquiera otros requisitos específicos de acceso relacionados con las funciones y tareas a desempeñar, que se determinen reglamentariamente.

2. Todos los requisitos establecidos en el punto anterior deberán ser reunidos por los aspirantes el día en que finalice el plazo para la presentación de instancias de la correspondiente convocatoria".

A la hora de emitir el criterio sobre la proposición de ley planteada, se han tenido en cuenta las numerosas demandas de los aspirantes a la categoría de agentes de la escala básica de policia local y auxiliares de policia local, por lo que se refiere a la eliminación de este requisito limitador, para adaptar la regulación al criterio general que establece el artículo 56, apartado 1.c, de la Ley 7/2007, de 12 de abril, del estatuto básico del empleado público.

Además, se considera que la limitación por razón de edad introducida en la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policias locales y de coordinación de las policias locales de la Comunitat Valenciana, mediante la Ley 9/2011, de 26 de diciembre, de la Generalitat, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera, y de organización de la Generalitat, puede vulnerar el derecho a acceder en condiciones de igualdad al empleo y, particularmente, a las funciones públicas, de acuerdo con la Directiva 2000/78/CE, del Consejo, de 27 de noviembre de 2000, relativa al establecimiento de un marco general para la igualdad de trato en el trabajo y la ocupación. En este sentido se ha pronunciado la Sentencia de 13 de noviembre de 2014 del Tribunal de Justicia de la Unión Europea, en cuyas consideraciones jurídicas, aplicables a un supuesto parecido, señala que no se puede afirmar que el objetivo de garantizar el carácter operativo y el buen funcionamiento del cuerpo de agentes de la policia local exija mantener una determinada estructura de edad en su seno que imponga seleccionar, exclusivamente, a funcionarios que no sobrepassen determinada edad.

Por tanto, el apartado 1.b del artículo 33 bis de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policias locales y de coordinación de las policias locales de la Comunitat Valenciana, en su redacción actual, introduce una restricció injustificada y desproporcionada, a pesar de que existen medios menos restrictivos que la fijación de una edad máxima, para alcanzar el objetivo de garantizar, mediante el procedimiento selectivo, las adecuadas aptitudes psicofísicas y cognitivas de los futuros y futuras policias locales de la Comunitat Valenciana.

A la vista de la argumentación expuesta, se considera que hay razones fundadas para modificar la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policias locales y de coordinación de las policias locales de la Comunitat Valenciana, en el sentido de modificar el artículo 33 bis con la eliminación del límite de 36 años para poder acceder a la categoría de agentes de la escala básica de policia local y auxiliares de policia local.

Per tot això, i a proposta del president de la Generalitat, el Consell acorda:

Manifestar a les Corts el seu criteri favorable a la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de l'article 33 *bis* de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana».

PERQUÈ CONSTE I TINGA L'EFECTE CORRESPONENT,
EXPEDISC LA PRESENT CERTIFICACIÓ
A VALÈNCIA, EL 4 DE SETEMBRE DE 2015

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha acordat admetre a tràmit les proposicions de llei que tot seguit es relacionen:

– Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podem-Podem (RE número 2.324).

– Proposició de llei de la publicitat institucional per a l'interès ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.482).

– Proposició de llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos de persones amb càrrecs públics no electes, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.491).

D'acord amb els articles 125.2 i 95.1 del Reglament de les Corts Valencianes, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podem-Podem (RE número 2.324)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grup Parlamentari Podem-Podem, de conformitat amb el que estableixen els articles 124 i 125 del Reglament de les Corts, presenta la Proposició de llei adjunta, de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana.

Por todo ello, y a propuesta del presidente de la Generalitat, el Consell acuerda:

Manifestar a Les Corts su criterio favorable a la toma en consideración de la Proposición de ley de modificación del artículo 33 *bis* de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana».

PARA QUE CONSTE Y SURTA SUS EFECTOS,
EXPIDO LA PRESENTE CERTIFICACIÓN
EN VALENCIA, A 4 DE SEPTIEMBRE DE 2015

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, ha acordado admitir a trámite las proposiciones de ley que a continuación se relacionan:

– Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podem-Podem (RE número 2.324).

– Proposición de ley de la publicidad institucional para el interés ciudadano y la concepción colectiva de las infraestructuras públicas, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.482).

– Proposición de ley de incompatibilidades y conflictos de intereses de personas con cargos públicos no electos, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.491).

De conformidad con los artículos 125.2 y 95.1 del Reglamento de las Corts Valencianes, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podem-Podem (RE número 2.324)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grupo Parlamentario Podem-Podem, de conformidad con lo establecido en los artículos 124 y 125 del Reglamento de Les Corts, presenta la adjunta Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana.

Segons el que hi ha disposat, acompanyem aquesta proposició de llei d'antecedents i d'un preàmbul perquè s'hi pugui pronunciar la cambra.

Palau de les Corts
València, 10 de setembre de 2015
Antonio Montiel Márquez

ANTECEDENTS

En el marc en què es configura l'ordenament jurídic espanyol, pel que fa al dret administratiu i, més concretament, al procediment administratiu, la norma bàsica en la matèria no és una altra que la Llei 30/1992, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. És significativa l'exposició de motius pel que fa a les bases del procediment administratiu i les competències de les comunitats autònomes:

«L'article 149.1.18. de la Constitució distingeix entre les bases del règim jurídic de les administracions públiques, que hauran de garantir a l'administrat un tractament comú davant d'aquestes; el procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes i el sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques.

La delimitació del règim jurídic de les administracions públiques s'engloba en l'esquema "bases més desenvolupament" que permet a les comunitats autònomes dictar les pròpies normes sempre que s'ajusten a les bases estatals. No obstant això, respecte al procediment administratiu comú i al sistema de responsabilitat de les administracions públiques, encara que la formulació jurídica siga la manifestació expressa i la traducció pràctica per als ciutadans de l'aplicació regular del propi règim jurídic, la Constitució les contempla com una competència normativa plena i exclusiva de l'Estat».

L'esmentada llei arreplega aquesta concepció constitucional de distribució de competències, regula el procediment administratiu comú, d'aplicació general a totes les administracions públiques, i fixa les garanties mínimes de la ciutadania respecte a l'activitat administrativa. Aquesta regulació no esgota les competències estatals o autonòmiques d'establir procediments específics *ratione materiae* que hauran de respectar, en tot cas, aquestes garanties. La Constitució estableix també la competència de les comunitats autònomes per a establir les especialitats derivades de la seua organització; però, a més, com ha assenyalat la jurisprudència constitucional, no es pot dissociar la norma substantiva de la norma de procediment; per la qual cosa també ha de ser possible que les comunitats autònomes dicten les normes de procediment necessàries per a l'aplicació del seu dret substantiu, perquè el que reserva a l'Estat no és tot procediment, sinó només aquell que haja de ser comú i haja estat establert com a tal. La regulació dels procediments propis de les comunitats autònomes haurà de respectar sempre les regles del procediment que, per ser competència exclusiva de l'Estat, integra el concepte de procediment administratiu comú.

I pel que fa a la regulació que aquesta llei realitza de tots els aspectes bàsics del procediment de presa de decisions de qualsevol de les administracions públiques, destaca, per a l'aplicació al cas del procediment d'emergència ciutadana-

Según lo dispuesto, acompañamos dicha proposición de ley de antecedentes y de un preámbulo, a fin de que pueda pronunciarse la cámara.

Palau de les Corts
Valencia, 10 de septiembre de 2015
Antonio Montiel Márquez

ANTECEDENTES

En el marco en que se configura el ordenamiento jurídico español, en lo que se refiere al derecho administrativo y más concretamente al procedimiento administrativo, la norma básica en la materia no es otra que la Ley 30/1992, del régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común. Es significativa su exposición de motivos en lo que afecta a las bases del procedimiento administrativo y las competencias de las comunidades autónomas:

«El artículo 149.1.18. de la Constitución distingue entre las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas, que habrán de garantizar al administrado un tratamiento común ante ellas; el procedimiento administrativo común, sin perjuicio de las especialidades derivadas de la organización propia de las comunidades autónomas y el sistema de responsabilidad de todas las administraciones públicas.

La delimitación del régimen jurídico de las administraciones públicas se engloba en el esquema "bases más desarrollo" que permite a las comunidades autónomas dictar sus propias normas siempre que se ajusten a las bases estatales. Sin embargo, respecto al procedimiento administrativo común y al sistema de responsabilidad de las administraciones públicas, aunque su formulación jurídica sea la manifestación expresa y la traducción práctica para los ciudadanos de la aplicación regular del propio régimen jurídico, la Constitución las contempla como una competencia normativa plena y exclusiva del Estado».

La citada ley recoge esta concepción constitucional de distribución de competencias y regula el procedimiento administrativo común, de aplicación general a todas las administraciones públicas y fija las garantías mínimas de la ciudadanía respecto de la actividad administrativa. Esta regulación no agota las competencias estatales o autonómicas de establecer procedimientos específicos *ratione materiae* que deberán respetar, en todo caso, estas garantías. La Constitución establece también la competencia de las comunidades autónomas para establecer las especialidades derivadas de su organización propia, pero además, como ha señalado la jurisprudencia constitucional, no se puede disociar la norma sustantiva de la norma de procedimiento, por lo que también ha de ser posible que las comunidades autónomas dicten las normas de procedimiento necesarias para la aplicación de su derecho sustantivo, pues lo reservado al Estado no es todo procedimiento sino sólo aquél que deba ser común y haya sido establecido como tal. La regulación de los procedimientos propios de las comunidades autónomas habrá de respetar siempre las reglas del procedimiento que, por ser competencia exclusiva del Estado, integra el concepto de procedimiento administrativo común.

Y con respecto a la regulación que tal ley realiza de todos los aspectos básicos del procedimiento de toma de decisiones de cualquiera de las administraciones públicas, destaca, para su aplicación al caso del procedimiento de emergencia

na (PEC) que es planteja, l'article 50, referit a la tramitació d'urgència, el qual disposa:

«1. Quan raons d'interès públic ho aconsellen, es podrà acordar, d'ofici o a petició de l'interessat, l'aplicació al procediment de la tramitació d'urgència, per la qual es reduiran a la meitat els terminis establerts per al procediment ordinari, excepte els relatius a la presentació de sol·licituds i recursos.

2. No podrà interposar-se cap recurs contra l'acord que declare l'aplicació de la tramitació d'urgència al procediment.»

La motivació de venir aconsellat per raons d'interès públic per al cas del procediment d'emergència ciutadana (PEC) és evident i no necessita més desenvolupament que justificar la supervivència en condicions de dignitat de les persones més necessitades. No obstant això, pot portar-se a col·lació l'article 13 de la Constitució espanyola de 1812, que obria el capítol III dedicat al govern dient: «L'objecte del govern és la felicitat de la nació. Ja que el fi de tota societat política no és un altre que el benestar dels individus que la componen»; article que, lamentablement, no va ser incorporat a la constitució vigent.

L'article 49.1.1 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana (EACV) estableix que són competències de la Generalitat «l'organització de les institucions d'autogovern, en el marc de l'Estatut mateix». El mateix article 49.1.3 disposa que són competències «normes processals i de procediment administratiu derivades de les particularitats del dret substantiu valencià o de les especialitats de l'organització de la Generalitat».

D'altra banda, l'article 9 EACV en l'apartat primer dictamina que «sense perjudici del que disposa la legislació bàsica de l'Estat, una llei de les Corts regularà el dret a una bona administració»; i el segon apartat indica que «tots els ciutadans tenen dret al fet que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial i en un termini raonable i a gaudir de serveis públics de qualitat». Finalment, segons l'article 50 de l'EACV, «En el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si escau, en els termes que aquesta establezca, correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i l'execució del règim jurídic i sistema de responsabilitat de l'administració de la Generalitat».

Per tant, aquesta llei es dicta d'acord amb la competència a la Comunitat Valenciana en matèria de procediment administratiu (article 49.1.3 EACV), com també amb els títols competencials establerts en l'article 49.1 de l'EACV, referits a les matèries substantives el procediment de les quals es veu afectat, com ho són, entre altres, les següents: ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge (9.ª), serveis socials (24.ª), joventut (25.ª), promoció de la dona (26.ª), institucions públiques, de protecció i ajuda de menors, joves, emigrants, tercera edat, persones amb discapacitat i altres grups o sectors necessitats de protecció especial, inclosa la creació de centres de protecció, reinserció i rehabilitació (27.ª).

D'altra banda, segons l'article 10 EACV, la Generalitat defensarà els drets socials dels valencians i les valencianes, ja que constitueixen fonament cívic del progrés econòmic, cultural i tecnològic de la Comunitat Valenciana.

El mateix article 10.3 EACV disposa que l'actuació de la Generalitat se centrarà de forma prioritària «en els àmbits següents: defensa integral de la família, els drets de les situacions d'unió legalitzades, la protecció específica i tutela social del menor, la no-discriminació i els drets de les persones amb discapacitat i les seues famílies a la igualtat d'oportunitats, a

ciutadana (PEC) que se planteja, el artículo 50, referido a la tramitación de urgencia, que dispone:

«1. Cuando razones de interés público lo aconsejen, se podrá acordar, de oficio o a petición del interesado, la aplicación al procedimiento de la tramitación de urgencia, por la cual se reducirán a la mitad los plazos establecidos para el procedimiento ordinario, salvo los relativos a la presentación de solicitudes y recursos.

2. No cabrá recurso alguno contra el acuerdo que declare la aplicación de la tramitación de urgencia al procedimiento.»

La motivación de venir aconsejado por razones de interés público para el caso del procedimiento de emergencia ciudadana (PEC) es evidente y no necesita más desarrollo que el justificar la supervivencia en condiciones de dignidad de las personas más necesitadas. No obstante, puede traerse a colación el artículo 13 de la Constitución española de 1812, que abría el capítulo III dedicado al gobierno diciendo: «El objeto del gobierno es la felicidad de la nación. Puesto que el fin de toda sociedad política no es otro que el bienestar de los individuos que la componen»; artículo que, lamentablemente, no fue incorporado a la constitución vigente.

El artículo 49.1.1 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana (EACV) establece que son competencias de la Generalitat «la organización de sus instituciones de autogobierno, en el marco del propio Estatuto». El mismo artículo 49.1.3 dispone que son competencias «normas procesales y de procedimiento administrativo derivadas de las particularidades del derecho sustantivo valenciano o de las especialidades de la organización de la Generalitat».

De otro lado, el artículo 9 EACV en su apartado primero dictamina que «sin perjuicio de lo que dispone la legislación básica del Estado, una ley de las Corts regulará el derecho a una buena administración»; y el segundo apartado indica que «todos los ciudadanos tienen derecho a que las administraciones públicas de la Generalitat traten sus asuntos de forma equitativa e imparcial y en un término razonable y a disfrutar de servicios públicos de calidad». Finalmente, según el artículo 50 del EACV, «En el marco de la legislación básica del Estado y, si es el caso, en los términos que la misma establezca, corresponde a la Generalitat el desarrollo legislativo y la ejecución del régimen jurídico y sistema de responsabilidad de la administración de la Generalitat».

Por tanto, la presente ley se dicta en base a la competencia en la Comunitat Valenciana en materia de procedimiento administrativo (artículo 49.1.3 EACV), así como en los títulos competenciales establecidos en el artículo 49.1 de la EACV, referidos a las materias sustantivas cuyo procedimiento se ve afectado, como son entre otras, las siguientes: ordenación del territorio y del litoral, urbanismo y vivienda (9.ª), servicios sociales (24.ª), juventud (25.ª), promoción de la mujer (26.ª), instituciones públicas de protección y ayuda de menores, jóvenes, emigrantes, tercera edad, personas con discapacidad y otros grupos o sectores necesitados de protección especial, incluida la creación de centros de protección, reinserción y rehabilitación (27.ª).

Por otra parte, según el artículo 10 EACV, la Generalitat defenderá los derechos sociales de los valencianos y valencianas, puesto que constituyen fundamento cívico del progreso económico, cultural y tecnológico de la Comunitat Valenciana.

El propio artículo 10.3 EACV dispone que la actuación de la Generalitat se centrará de forma prioritaria «en los siguientes ámbitos: defensa integral de la familia; los derechos de las situaciones de unión legalizadas; protección específica y tutela social del menor; la no discriminación y derechos de las personas con discapacidad y sus familias a la igualdad de

la integració i a l'accessibilitat universal en qualsevol àmbit de la vida pública, social, educativa o econòmica, l'articulació de polítiques que garantescen la participació de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural, la participació i la protecció de les persones majors i dels dependents, l'assistència social a les persones que pateixen marginació, pobresa o exclusió i discriminació social, la igualtat de drets d'homes i dones en tots els àmbits, en particular en matèria, d'ocupació i treball, la protecció social contra la violència, especialment de la violència de gènere i actes terroristes, els drets i l'atenció social dels immigrants amb residència a la Comunitat Valenciana».

Finalment, la Generalitat, dins de les seues competències i mitjançant l'organització jurídica, «promourà les condicions necessàries perquè els drets socials dels ciutadans valencians i dels grups i col·lectius en què s'integren siguin objecte d'una aplicació real i efectiva» (article 10.4 EACV).

A més, amb independència d'açò i en virtut de l'article 50 de la Llei 30/1992 estatal, es declaren d'interès públic tots els procediments administratius de la Comunitat Valenciana que siguin declarats de tramitació d'emergència ciutadana mitjançant aquesta llei o siguin declarats en un futur d'acord amb el que aquesta disposa, a l'efecte de reducció dels terminis prevists en l'article esmentat. La declaració d'interès públic està fonamentada en què afecten el reconeixement de drets i prestació de serveis públics essencials, mínims i de caràcter vital per als ciutadans a qui els afecten.

Així mateix, s'estableixen aquests procediments administratius com a preferents quant a la tramitació i la dotació de recursos humans i materials per a la consecució dels seus objectius.

Pel que fa al caràcter d'urgent del procediment administratiu, està clar que el que caracteritza la urgència és la insuficiència del dret normal, pel temps, per a aconseguir la finalitat pretesa. La idea d'eficàcia té la consideració de principi constitucional (art. 103.1 CE). L'eficàcia exigeix que la funció administrativa es desenvolupe amb rapidesa i amb celeritat. La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, al·ludeix en diversos preceptes a la idea de celeritat (article 75), a la d'eficàcia (articles 3.1 i 4.1.d) i també a la d'eficiència (3.2). Ara bé, de vegades, no hi ha prou amb què l'administració actue amb rapidesa, cal que actue amb urgència, que en cap moment no disminueix les garanties per al particular, sinó que s'estableix en favor del particular. Això suposa l'abandó dels mitjans o procediments normals i la recurrència a mitjans o vies excepcionals. En virtut d'allò que s'hi ha exposat, es justifica l'aplicació del que preveu l'article 50 de la Llei 30/1992 i declarar la tramitació d'urgència dels procediments declarats d'emergència ciutadana.

Per tant, s'estima que la Comunitat Valenciana ostenta les competències suficients en matèria de procediment administratiu per a dictar una norma amb rang de llei que establezca la qualificació com a procediments d'emergència ciutadana aquells procediments administratius que es relacionen en l'annex adjunt a aquesta llei, com també aquells que es puguen declarar en un futur per acord del Consell per raons d'interès públic en els termes que preveu aquesta llei i puguen beneficiar-se de les mesures que estableix.

oportunidades, a la integración y a la accesibilidad universal en cualquier ámbito de la vida pública, social, educativa o económica; la articulación de políticas que garanticen la participación de la juventud en el desarrollo político, social, económico y cultural; participación y protección de las personas mayores y de los dependientes; asistencia social a las personas que sufran marginación, pobreza o exclusión y discriminación social; igualdad de derechos de hombres y mujeres en todos los ámbitos, en particular en materia de empleo y trabajo; protección social contra la violencia, especialmente de la violencia de género y actos terroristas; derechos y atención social de los inmigrantes con residencia en la Comunitat Valenciana».

Finalmente, la Generalitat dentro de sus competencias y mediante su organización jurídica, «promoverá las condiciones necesarias para que los derechos sociales de los ciudadanos valencianos y de los grupos y colectivos en que se integren sean objeto de una aplicación real y efectiva» (artículo 10.4 EACV).

Además, con independencia de lo anterior y en virtud del artículo 50 de la Ley 30/1992 estatal, se declaran de interés público todos los procedimientos administrativos de la Comunitat Valenciana que sean declarados de tramitación de emergencia ciutadana mediante la presente ley o sean declarados en un futuro de acuerdo con lo dispuesto en la misma, a efectos de reducción de los plazos previstos en el citado artículo. La declaración de interés público está fundamentada en que afectan al reconocimiento de derechos y prestación de servicios públicos esenciales, mínimos y de carácter vital para los ciudadanos a los que les afectan.

Asimismo, se establecen estos procedimientos administrativos como preferentes en cuanto a su tramitación y dotación de recursos humanos y materiales para la consecución de sus objetivos.

En lo que respecta al carácter de urgente del procedimiento administrativo, está claro que lo que caracteriza la urgencia es la insuficiencia del derecho normal, por razón del tiempo, para alcanzar la finalidad pretendida. La idea de eficacia tiene la consideración de principio constitucional (art. 103.1 CE). La eficacia exige que la función administrativa se desenvuelva con rapidez y con celeridad. La Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, alude en diversos preceptos a la idea de celeridad (artículo 75), a la de eficacia (artículos 3.1 y 4.1.d) y también a la de eficiencia (3.2). Ahora bien, en ocasiones, no basta con que la administración actúe con rapidez, es necesario que actúe con urgencia, que en ningún momento disminuye las garantías para el particular, sino que se establece en favor del particular. Ello supone el abandono de los medios o procedimientos normales y la recurrència a medios o cauces excepcionales. En virtud de lo expuesto, se justifica la aplicación de lo previsto en el artículo 50 de la Ley 30/1992 y declarar la tramitación de urgencia de los procedimientos declarados de emergencia ciutadana.

Por tanto, se estima que la Comunitat Valenciana ostenta las competencias suficientes en materia de procedimiento administrativo como para dictar una norma con rango de ley que establezca la calificación como procedimientos de emergencia ciutadana aquellos procedimientos administrativos que se relacionan en el anexo adjunto a esta ley, así como aquellos que se puedan declarar en un futuro por acuerdo del Consell por razones de interés público en los términos previstos en la presente ley y puedan beneficiarse de las medidas establecidas en la misma.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
DE REGULACIÓ DELS PROCEDIMENTS
D'EMERGÈNCIA CIUTADANA
EN L'ADMINISTRACIÓ
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

PREÀMBUL

I

La greu crisi que pateix el nostre país, i la nostra comunitat autònoma en particular, ha ocasionat i continua provocant situacions personals que afecten els drets més bàsics i vitals dels ciutadans. Estem fent referència a situacions de necessitat manifesta que afecten drets bàsics com la vida, la integritat física i moral, l'habitatge, un treball digne, la protecció de la salut, l'assistència i les prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat. Totes elles estan recollides en la nostra Constitució de 1978 i gaudeixen de protecció especial.

D'altra banda, s'adverteix una feminització de la pobresa reflectida en tot l'Estat espanyol, com així indica el VII Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya de 2014 de FOESSA, el qual, a partir de l'anàlisi de les dades extretes de l'Enquesta de pressuposts familiars, del Panell de llars de la Unió Europea i de l'Enquesta de condicions de vida, reflecteix un canvi a la baixa en la incidència relativa de la pobresa en les dones des de 1990 a 2000 per a posteriorment mostrar-ne un augment des de 2000 a 2012 i, a més, ser aquesta incidència major en les dones que en els homes.

De la mateixa manera, segons l'Enquesta de condicions de vida, en els resultats per a la Comunitat Valenciana de 2014 el percentatge de població per sota del llindar de risc de pobresa situat en un 20,5 % augmenta en el cas de les dones fins a un 21,6 % davant del 19,4 % dels homes. Al mateix temps, la renda mitjana per a les dones és d'un 3,5 % menor que la dels homes i aquestes són les que, a més, figuren registrades en un nombre major que ells en les oficines d'ocupació de la Comunitat Valenciana.

En el mateix sentit es pronuncien informes com el IX Informe de la Casa Caritat sobre la pobresa a València de 2014, el qual alerta de la cronificació de la precarietat i indica que l'agreuament de la pobresa coincideix amb la seua feminització; de tal forma que entre 2010 i 2014 el nombre de dones ateses s'ha duplicat i ha coincidit l'augment de la pobresa amb l'augment de la presència de les dones en els menjadors socials.

En les últimes dècades hem assistit a profundes transformacions en les relacions entre governs i governats, en un procés de substitució accelerada del model de benestar social per un nou model que incrementa la desigualtat, retalla i precaritza els drets i espenta cada vegada més persones als marges del sistema. En el camí queden desmantellades i privatitzades les xarxes públiques de protecció social. La desigualtat està sent la tònica habitual en el marc d'aquest nou model social, que s'està consolidant amb mesures en nom de la recuperació econòmica, ja que el major cost dels ajustos recau en les famílies amb menys recursos.

Segons adverteix també l'informe FOESSA 2014, la Comunitat Valenciana és un dels territoris on més ha augmentat la pobresa des de 1980. Curiosament, és una «de les regions que van tindre taxes rellevants de creixement econòmic en el període expansiu». A més, aquest informe coincideix amb les dades oficials de l'Enquesta de condicions de vida (ECV) de la

**PROPOSICIÓN DE LEY
DE REGULACIÓN DE LOS PROCEDIMIENTOS
DE EMERGENCIA CIUDADANA
EN LA ADMINISTRACIÓN
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

PREÁMBULO

I

La grave crisis que viene padeciendo nuestro país, y nuestra comunidad autónoma en particular, ha ocasionado y sigue provocando situaciones personales que afectan a los derechos más básicos y vitales de los ciudadanos. Estamos haciendo referencia a situaciones de necesidad manifiesta que afectan a derechos básicos como a la vida, a la integridad física y moral, a la vivienda, a un trabajo digno, a la protección de la salud, a la asistencia y a las prestaciones sociales suficientes ante situaciones de necesidad. Todas ellas están recogidas en nuestra Constitución de 1978, gozando de especial protección.

Por otra parte, se advierte una feminización de la pobreza reflejada en todo el Estado español, como así indica el VII Informe sobre exclusión y desarrollo social en España de 2014 de FOESSA, el cual, a partir del análisis de los datos extraídos de la Encuesta de presupuestos familiares, del Panel de hogares de la Unión Europea y de la Encuesta de condiciones de vida, refleja un cambio a la baja en la incidencia relativa de la pobreza en las mujeres desde 1990 a 2000 para posteriormente mostrar un aumento de la misma desde 2000 a 2012, siendo, además, esa incidencia mayor en las mujeres que en los hombres.

De igual manera, según la Encuesta de condiciones de vida en los resultados para la Comunitat Valenciana de 2014, el porcentaje de población por debajo del umbral de riesgo de pobreza situado en un 20,5 % aumenta en el caso de las mujeres hasta un 21,6 % frente al 19,4 % de los hombres. Al mismo tiempo, la renta media para las mujeres es de un 3,5 % menor que la de los hombres, siendo éstas quienes, además, figuran en mayor número registradas en las oficinas de empleo de la Comunitat Valenciana respecto a ellos.

En el mismo sentido se pronuncian informes como el IX Informe de la Casa Caridad sobre la pobreza en Valencia de 2014, el cual alerta de la cronificación de la precariedad, indicando que el agravamiento de la pobreza coincide con la feminización de la misma, de tal forma que entre 2010 y 2014 el número de mujeres atendidas se ha duplicado, coincidiendo el aumento de la pobreza con el aumento de la presencia de las mujeres en los comedores sociales.

En las últimas décadas hemos asistido a profundas transformaciones en las relaciones entre gobiernos y gobernados, en un proceso de sustitución acelerada del modelo de bienestar social por un nuevo modelo que incrementa la desigualdad, recorta y precariza los derechos y empuja a cada vez más personas a los márgenes del sistema, quedando en el camino desmanteladas y privatizadas las redes públicas de protección social. La desigualdad está siendo la tónica habitual en el marco de este nuevo modelo social, que se está consolidando con medidas en nombre de la recuperación económica, ya que el mayor coste de los ajustes recae en las familias con menos recursos.

Según advierte también el informe FOESSA 2014, la Comunitat Valenciana es uno de los territorios donde más ha aumentado la pobreza desde 1980, siendo curiosamente una «de las regiones que tuvieron tasas relevantes de crecimiento económico en el periodo expansivo». Además, este informe coincide con los datos oficiales de la Encuesta de condiciones

Generalitat Valenciana en assenyalar que entorn d'un 20 % de la població resident al nostre territori està per sota del llindar de risc de pobresa, segons la distribució de renda en 2014. En aquest context, les llars que afirmen no tenir capacitat per a afrontar despeses imprevistes en 2014, segons dades d'ECV, se situen en un 47,9 %, un 6,3 % més que l'any anterior. En termes relatius respecte a la mitjana estatal, la renda de les llars valencianes va passar d'un 90,59 % en 2008 a un 87,20 % en 2011, per la qual cosa es conclou que les famílies valencianes han patit de manera especialment intensa els efectes de la crisi.

En xifres absolutes, l'espai social de les persones excloses en situació de pobresa suma ja a més de 277.000 llars –el 14,6 % davant del 10,0 % estatal– i això suposa més d'un milió de persones. En termes de pobresa integrada, sectors integrats socialment però amb ingressos insuficients sumen unes altres 215.000 llars i 592.000 persones més. Sumats aquests dos sectors, un 25,9 % de les famílies valencianes viuen per sota del llindar de la pobresa, davant del 19,4 % de mitjana estatal.

Quant a la població jove, una de cada dues persones en aquest segment no pot afrontar despeses imprevistes i els impagaments en les factures dels serveis bàsics tripliquen els de la mitjana. En aquest rang d'edat la taxa de privació en aquests i altres béns triplica la mitjana espanyola. També la pobresa infantil supera en 3 punts a la mitjana espanyola i se situa en un 24 %.

Les dades relatives a la pobresa energètica revelen novament xifres alarmants. Un 18,8 % de les persones valencianes confessen no poder mantenir l'habitatge amb una temperatura adequada i aquests percentatges s'incrementen en l'interval de 0 a 15 anys un 20,9 %.

En termes d'ocupació, durant tot el període analitzat per l'informe FOESSA, que comprèn de 2007 a 2013, la taxa de desocupació de la Comunitat Valenciana és superior a la d'Espanya. Si en 2007 ens trobàvem amb un 8,7 % de persones en desocupació davant del 8,2 % estatal, en 2013 aconseguim un percentatge del 28,1 %, dos punts per damunt de l'indicador per al conjunt de l'Estat. La desocupació juvenil ha de suportar novament xifres més alarmants que la mitjana, passa del 19,1 % de la població jove en 2007 a un 55,5 % l'any 2013, constitueix un drama per a tota una generació que s'està veient obligada a emigrar i mantindrà per anys la incertesa de no poder gaudir d'una pensió digna en el futur, ja que no hi ha la perspectiva de poder cotitzar els anys suficients a mitjà termini.

Els poders públics han de promoure la reversió d'aquest model de regulació social vigent que està basat en la desigualtat i han de procurar la implantació d'un nou model basat en la protecció i l'ampliació dels drets socials de la ciutadania valenciana. Al seu torn, s'han d'invertir recursos i esforços sincers en la promoció d'una nova generació de drets basats en la solidaritat, en un trànsit a la igualtat entre les persones. Per a això, han d'augmentar la inversió social en polítiques de protecció a les famílies, amb especial atenció a la infantesa, i desenvolupar una estratègia integral de lluita contra la pobresa que estiga basada en l'accés a recursos adequats i a serveis asequibles i de qualitat. Entre altres mesures, és essencial donar suport a les famílies en l'atenció i l'atenció dels fills i filles i, en especial, a les més vulnerables, com és el cas de les famílies monoparentals femenines. A més, cal tenir en compte que l'educació té una força extraordinària per a compensar la pobresa i la desigualtat.

de vida (ECV) de la Generalitat Valenciana en señalar que en torno a un 20 % de la población residente en nuestro territorio está por debajo del umbral de riesgo de pobreza, según su distribución de renta en 2014. En este contexto, los hogares que afirman no tener capacidad para afrontar gastos imprevistos en 2014, según datos de ECV, se sitúan en un 47,9 %, un 6,3 % más que el año anterior. En términos relativos respecto a la media estatal, la renta de los hogares valencianos pasó de un 90,59 % en 2008 a un 87,20 % en 2011, por lo que se concluye que las familias valencianas han sufrido de manera especialmente intensa los efectos de la crisis.

En cifras absolutas, el espacio social de las personas excluidas en situación de pobreza suma ya a más de 277.000 hogares –el 14,6 % frente al 10,0 % estatal– y ello supone más de un millón de personas. En términos de pobreza integrada, sectores integrados socialmente pero con ingresos insuficientes, sumamos otros 215.000 hogares y 592.000 personas más. Sumados estos dos sectores, un 25,9 % de las familias valencianas viven por debajo del umbral de la pobreza, frente al 19,4 % de media estatal.

En cuanto a la población joven, una de cada dos personas en ese segmento no puede afrontar gastos imprevistos y los impagos en las facturas de los servicios básicos triplican los de la media. En este rango de edad la tasa de privación en estos y otros bienes triplica la media española. También la pobreza infantil supera en 3 puntos a la media española, situándose en un 24 %.

Los datos relativos a la pobreza energética revelan de nuevo cifras alarmantes. Un 18,8 % de las personas valencianas confiesan no poder mantener la vivienda con una temperatura adecuada y estos porcentajes se incrementan en el intervalo de 0 a 15 años un 20,9 %.

En términos de empleo, durante todo el periodo analizado por el informe FOESSA, que abarca de 2007 a 2013, la tasa de paro de la Comunitat Valenciana es superior a la de España. Si en 2007 nos encontrábamos con un 8,7 % de personas en paro frente al 8,2 % estatal, en 2013 alcanzamos un porcentaje del 28,1 %, dos puntos por encima del indicador para el conjunto del Estado. El desempleo juvenil ha de soportar de nuevo cifras más alarmantes que la media, pasando del 19,1 % de la población joven en 2007 a un 55,5 % en el año 2013, constituyendo un drama para toda una generación que se está viendo obligada a emigrar y mantendrá por años la incertidumbre de no poder disfrutar de una pensión digna en el futuro, ya que no existe la perspectiva de poder cotizar los años suficientes en el medio plazo.

Los poderes públicos deben promover la reversión de este modelo de regulación social vigente que está basado en la desigualdad y deben procurar la implantación de un nuevo modelo basado en la protección y ampliación de los derechos sociales de la ciudadanía valenciana. A su vez, se tienen que invertir recursos y esfuerzos sinceros en la promoción de una nueva generación de derechos basados en la solidaridad, en un tránsito a la igualdad entre las personas. Para ello, deben aumentar la inversión social en políticas de protección a las familias, con especial atención a la infancia, y desarrollar una estrategia integral de lucha contra la pobreza que esté basada en el acceso a recursos adecuados y a servicios asequibles y de calidad. Entre otras medidas, es esencial apoyar a las familias en el cuidado y la atención de sus hijos e hijas, y, en especial, a las más vulnerables, como es el caso de las familias monoparentales femeninas. Además, se deberá tener en cuenta que la educación tiene una fuerza extraordinaria para compensar la pobreza y la desigualdad.

II

La Constitució espanyola, d'acord amb els principis rectors de la política social i econòmica, atribueix als poders públics l'obligació de fomentar mesures d'ocupació i d'establir prestacions econòmiques que minoren els efectes de l'exclusió en les persones més desfavorides i promou les condicions perquè la igualtat en totes les seues esferes es faça real i efectiva. D'altra banda, l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana estableix en el títol II un ampli elenc de drets socials dels valencians i les valencianes i insta específicament en l'article 15 a combatre la pobresa i facilitar la inserció social.

Quant a l'àmbit europeu, l'article 34 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea reconeix el dret a un suport social per a combatre l'exclusió social i la pobresa, a fi de garantir una existència digna; l'article 137 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, segons la redacció que li dóna el Tractat de Niça, configura expressament la lluita contra l'exclusió social com un dels àmbits d'actuació de la Comunitat Europea; la Recomanació 92/441/CEE, adoptada en el Consell Europeu de Lisboa al juny de 1992, invita als estats membres a reconèixer a la persona un dret fonamental a obtenir recursos i prestacions suficientment garantits, en el marc d'un dispositiu global i coherent de lluita contra la marginació social i, en conseqüència, a adoptar un sistema de protecció social i en el mateix sentit han caminat les directrius de la Unió Europea en matèria d'inclusió social.

Així mateix, països del nostre entorn han anat reconeixent la figura del mínim vital. La primera concreció jurisprudencial d'aquest dret es produeix en la jurisprudència del Tribunal Constitucional Federal alemany. El dret fonamental al mínim vital ha estat reconegut des de 1992 en forma estesa i reiterada per la jurisprudència constitucional de la cort alemanya com un dret que es deriva dels principis de l'estat social i democràtic de dret, dignitat humana i solidaritat, en concordança amb els drets fonamentals a la vida, a la integritat personal i a la igualtat en la modalitat de decisions de protecció especial a persones en situació de necessitat manifesta, atès el caràcter de drets directament i immediatament aplicables dels drets esmentats. L'objecte del dret fonamental al mínim vital comprèn totes les mesures positives o negatives constitucionalment ordenades a fi d'evitar que la persona es veja reduïda en el seu valor intrínsec com a ser humà pel fet que no compta amb les condicions materials que li permeten portar una existència digna. I encara que no es troba recollit entre els drets fonamentals de la Constitució espanyola com a tal, sí que és cert que figura el reconeixement del dret a la vida i a la integritat física i moral en l'article 15.

Els poders públics, per tant, han d'augmentar la inversió social en polítiques de protecció social i desenvolupar una estratègia integral de lluita contra la pobresa.

És evident que la crisi econòmica, els seus efectes i les mesures per a sortir-ne, basades en l'austeritat, que s'han mostrat fracassades, s'han encruel·lit especialment en els serveis socials i la protecció social; la qual cosa ha empitjorat la situació econòmica i social de moltes famílies i individus i que, si no es posen en marxa prompte mesures i solucions que milloren les condicions de vida d'aquestes persones, es corre el risc que la pobresa i la desigualtat continuen creixent a la Comunitat Valenciana.

II

La Constitución española, de acuerdo a los principios rectoros de la política social y económica, atribuye a los poderes públicos la obligación de fomentar medidas de empleo y de establecer prestaciones económicas que aminoren los efectos de la exclusión en las personas más desfavorecidas, promoviendo las condiciones para que la igualdad en todas sus esferas se haga real y efectiva. Por otra parte, el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana establece en su título II un amplio elenco de derechos sociales de los valencianos y valencianas, instando específicamente en su artículo 15 a combatir la pobreza y facilitar la inserción social.

En cuanto al ámbito europeo, el artículo 34 de la Carta de los derechos fundamentales de la Unión Europea reconoce el derecho a un apoyo social para combatir la exclusión social y la pobreza, con el fin de garantizar una existencia digna; el artículo 137 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea, según la redacción dada al mismo por el Tratado de Niza, configura expresamente la lucha contra la exclusión social como uno de los ámbitos de actuación de la Comunidad Europea; la Recomendación 92/441/CEE, adoptada en el Consejo Europeo de Lisboa en junio de 1992, invita a los estados miembros a reconocer a la persona un derecho fundamental a obtener recursos y prestaciones suficientemente garantizados, en el marco de un dispositivo global y coherente de lucha contra la marginación social y, en consecuencia, a adoptar un sistema de protección social y en el mismo sentido han caminado las directrices de la Unión Europea en materia de inclusión social.

Asimismo, países de nuestro entorno han ido reconociendo la figura del mínimo vital, cuya primera concreción jurisprudencial de este derecho se produce en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional Federal alemán. El derecho fundamental al mínimo vital ha sido reconocido desde 1992 en forma extendida y reiterada por la jurisprudencia constitucional de la corte alemana como un derecho que se deriva de los principios del estado social y democrático de derecho, dignidad humana y solidaridad, en concordancia con los derechos fundamentales a la vida, a la integridad personal y a la igualdad en la modalidad de decisiones de protección especial a personas en situación de necesidad manifesta, dado el carácter de derechos directa e inmediatamente aplicables de los citados derechos. El objeto del derecho fundamental al mínimo vital abarca todas las medidas positivas o negativas constitucionalmente ordenadas con el fin de evitar que la persona se vea reducida en su valor intrínseco como ser humano debido a que no cuenta con las condiciones materiales que le permitan llevar una existencia digna. Y aunque no se encuentra recogido entre los derechos fundamentales de la Constitución española en cuanto tal, sí es cierto que figura el reconocimiento del derecho a la vida y a la integridad física y moral en su artículo 15.

Los poderes públicos, por tanto, deben aumentar la inversión social en políticas de protección social y desarrollar una estrategia integral de lucha contra la pobreza.

Es evidente que la crisis económica, sus efectos y las medidas para salir de ella, basadas en la austeridad, que se han mostrado como fracasadas, se han cebado especialmente en los servicios sociales y la protección social; lo que ha empeorado la situación económica y social de muchas familias e individuos y que, si no se ponen en marcha pronto medidas y soluciones que mejoren las condiciones de vida de estas personas, se corre el riesgo de que la pobreza y la desigualdad sigan creciendo en la Comunitat Valenciana.

III

Així mateix, la nostra Constitució no sols garanteix un estat de dret i democràtic, sinó també un estat social, contingut en l'article 9.2, el qual estableix que correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguen reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedesquen o en dificulten la plenitud i facilitar la participació de tota la ciutadania en la vida política, econòmica, cultural i social. La Constitució obliga tots els poders públics, entre ells, l'administració, a ser capaç d'assegurar un mínim de condicions vitals per a tota la ciutadania i superar, d'aquesta manera, la visió anacrònica i individualista de l'estat de dret liberal. En definitiva, es tracta d'assegurar que les llibertats de l'individu i dels grups en què s'integra siguen reals i efectives, i no merament formals, que assegurin unes condicions de vida mínimament acceptables per a tothom.

Al mateix temps, reconeix un conjunt d'administracions públiques diferents de la de l'Estat com ho són les autonòmiques i la local, que contribueixen a acostar els centres de decisió als ciutadans i les ciutadanes. Sotmet aquest conjunt d'administracions públiques a una sèrie de principis, entre els quals destaquen el de legalitat i el de participació. La participació de la ciutadania en el camp de l'administració no sols la democratitza, sinó que la converteix en el vehicle indispensable per a aconseguir complir com cal el nou estat social i de dret propugnat per la Constitució.

En aquest sentit, l'administració pública de la Comunitat Valenciana està al servei de la ciutadania en la tasca de satisfer les necessitats generals i, en el moment actual d'una profunda crisi econòmica i social, hi ha ciutadans i ciutadanes que no poden fer front a necessitats vitals bàsiques i essencials de la vida. L'administració no sols ha de procurar-los prestacions socials que pal·lien aquestes circumstàncies, sinó també agilitzar els procediments administratius dirigits a reconèixer-les. Per això, una vegada es produeix el reconeixement d'un procediment administratiu d'emergència ciutadana, per afectar els serveis públics essencials per als ciutadans i les ciutadanes en referir-se a prestacions vitals per a les persones, hauran d'estar subjectes en la tramitació a les especificitats següents: d'urgència en el còmput de terminis, tindran prioritat en matèria pressupostària i de pagament per la Tresoreria General de la Comunitat Valenciana, gaudiran de prioritat quant a la dotació de recursos humans i materials els departaments encarregats de tramitar-los i se sotmetran a la màxima col·laboració entre administracions públiques implicades en la tramitació dels procediments administratius esmentats.

Article 1*Objecte*

Aquesta llei té per objecte definir el concepte de procediment d'emergència ciutadana i establir un conjunt de mesures de caràcter urgent i extraordinari eficaces destinades a:

a) Pal·liar els efectes de les polítiques d'estabilitat pressupostària i contenció de la despesa i donar cobertura a necessitats creixents de caràcter social en segments de població especialment vulnerables.

b) Generar mecanismes eficaces i avaluables que permeten agilitzar la tramitació dels procediments administratius que es defineixen d'emergència ciutadana en els termes de l'article 2 d'aquesta llei.

III

Así mismo, nuestra Constitución no solo garantiza un estado de derecho y democrático, sino también un estado social, contenido en el artículo 9.2, el cual establece que corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de toda la ciudadanía en la vida política, económica, cultural y social. La Constitución obliga a todos los poderes públicos, entre ellos, la administración, a ser capaz de asegurar un mínimo de condiciones vitales para toda la ciudadanía y superar de este modo la visión anacrónica e individualista del estado de derecho liberal. En definitiva, se trata de asegurar que las libertades del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas, y no meramente formales, que aseguren unas condiciones de vida mínimamente aceptables para todo el mundo.

Al mismo tiempo, reconoce un conjunto de administraciones públicas distintas de la del Estado como son las autonómicas y la local, que contribuyen a acercar los centros de decisión a los ciudadanos y ciudadanas. A ese conjunto de administraciones públicas las somete a una serie de principios, entre los que destacan el de legalidad y el de participación. La participación de la ciudadanía en el campo de la administración no solo democratiza a la misma, sino que la convierte en el vehículo indispensable para conseguir dar cumplimiento cabal al nuevo estado social y de derecho propugnado por la Constitución.

En ese sentido, la administración pública de la Comunitat Valenciana está al servicio de la ciudadanía en su tarea de satisfacer las necesidades generales y, en el momento actual de una profunda crisis económica y social, existen ciudadanos y ciudadanas que no pueden hacer frente a necesidades vitales básicas y esenciales de la vida y la administración no solo tiene que procurarles prestaciones sociales que palien esas circunstancias, sino también agilizar los procedimientos administrativos dirigidos a su reconocimiento. De ahí que, una vez que se produzca el reconocimiento de un procedimiento administrativo como de emergencia ciutadana, por afectar a los servicios públicos esenciales para los ciudadanos y ciudadanas al referirse a prestaciones vitales para las personas, deberán estar sujetos en su tramitación a las siguientes especificidades: de urgencia en el cómputo de plazos, tendrán prioridad en materia presupuestaria y de pago por la Tesorería General de la Comunitat Valenciana, gozarán de prioridad en cuanto a la dotación de recursos humanos y materiales los departamentos encargados de su tramitación y se someterán a la máxima colaboración entre administraciones públicas implicadas en la tramitación de los citados procedimientos administrativos.

Artículo 1*Objeto*

La presente ley tiene por objeto definir el concepto de procedimiento de emergencia ciutadana y establecer un conjunto de medidas de carácter urgente y extraordinario eficaces destinadas a:

a) Paliar los efectos de las políticas de estabilidad presupuestaria y contención del gasto y dar cobertura a necesidades crecientes de carácter social en segmentos de población especialmente vulnerables.

b) Generar mecanismos eficaces y evaluables que permitan agilitzar la tramitación de los procedimientos administrativos que se definen de emergencia ciutadana en los términos del artículo 2 de esta ley.

c) Dotar de recursos humans suficients per a la gestió i la tramitació dels procediments d'emergència ciutadana a través de les pertinents reorganitzacions administratives que asseguren l'eficàcia i l'eficiència dels dits procediments.

d) Atendre les necessitats bàsiques de persones, famílies i col·lectius susceptibles d'especial protecció com és el cas de les persones menors, les persones majors i les que es troben en situació d'exclusió social o en risc d'estar-ho.

Article 2

Definició de procediment d'emergència ciutadana

a) Es defineixen com a procediments administratius d'emergències ciutadanes aquells procediments gestionats per l'administració de la Generalitat Valenciana i les seues entitats i organismes dependents, destinats a garantir a les persones més vulnerables els recursos econòmics i socials mínims i indispensables per a desenvolupar una vida digna en condicions d'igualtat.

b) Tindran la consideració de procediment d'emergència ciutadana els inclosos en l'annex I d'aquesta llei, com també aquells que es puguen establir en un futur, per raons d'interès públic.

c) La Llei de pressupostos podrà qualificar altres procediments amb el mateix caràcter d'acord amb les necessitats econòmiques i socials reals, i que s'entendran inclosos en el citat annex. La conselleria competent per raó de la matèria trametrà la proposta a la conselleria competent en matèria d'hisenda junt amb el seu avantprojecte de l'estat de despeses.

d) El Consell podrà afegir i modificar l'annex I declarant d'emergència ciutadana aquells procediments administratius que per raons de l'interès públic definit en aquesta llei pugua establir a través de decret, però en cap cas podrà eliminar els inclosos en aquest. De la mateixa manera, podrà declarar d'emergència ciutadana aquells procediments que cree o modifique a través de les seues normes reglamentàries.

Article 3

Tramitació d'urgència

a) Als efectes del que preveu l'article 50 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els procediments declarats d'emergència ciutadana per la Comunitat Valenciana, per raons d'interès públic es tramitaran amb caràcter d'urgència. A aquest efecte s'entenen reduïts a la meitat els terminis màxims establerts per al procediment ordinari, excepte per a la presentació de sol·licituds i recursos.

b) S'entendrà que hi ha interès públic fins que per llei es determine que ha desaparegut la situació d'emergència ciutadana que motiva l'adopció de les mesures establertes en aquesta llei.

c) Les persones titulars de les distintes conselleries i organismes competents per raó de la matèria dels distintos procediments d'emergència ciutadana seran els responsables de vetlar-ne per l'aplicació de la tramitació d'urgència.

Article 4

Provisió de mitjans materials, humans i econòmics

a) Els òrgans competents en matèria de recursos materials, econòmics i personals dels distintos organismes respon-

c) Dotar de recursos humanos suficientes para la gestión y tramitación de los procedimientos de emergencia ciudadana a través de las pertinentes reorganizaciones administrativas que aseguren la eficacia y eficiencia de dichos procedimientos.

d) Atender a las necesidades básicas de personas, familias y colectivos susceptibles de especial protección como es el caso de las personas menores, las personas mayores y las que se encuentran en situación de exclusión social o en riesgo de estarlo.

Artículo 2

Definición de procedimiento de emergencia ciudadana

a) Se definen como procedimientos administrativos de emergencias ciudadanas aquellos procedimientos gestionados por la administración de la Generalitat Valenciana y sus entidades y organismo dependientes, destinados a garantizar a las personas más vulnerables los recursos económicos y sociales mínimos e indispensables para desarrollar una vida digna en condiciones de igualdad.

b) Tendrán la consideración de procedimiento de emergencia ciudadana los incluidos en el anexo I de la presente ley, así como aquellos que se puedan establecer en un futuro, por razones de interés público.

c) La Ley de presupuestos podrá calificar otros procedimientos con igual carácter en función de las necesidades económicas y sociales reales, y que se entenderán incluidos en el citado anexo. La conselleria competente por razón de la materia remitirá la propuesta a la conselleria competente en materia de hacienda junto a su anteproyecto del estado de gastos.

d) El Consell podrá añadir y modificar el anexo I declarando de emergencia ciudadana aquellos procedimientos administrativos que por razones del interés público definido en esta ley pueda establecer a través de decreto, pero en ningún caso podrá eliminar los incluidos en el mismo. Del mismo modo, podrá declarar de emergencia ciudadana aquellos procedimientos que cree o modifique a través de sus normas reglamentarias.

Artículo 3

Tramitación de urgencia

a) A los efectos de lo previsto en el artículo 50 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, los procedimientos declarados de emergencia ciudadana por la Comunitat Valenciana, por razones de interés público se tramitarán con carácter de urgencia. A tal efecto se entienden reducidos a la mitad los plazos máximos establecidos para el procedimiento ordinario, salvo para la presentación de solicitudes y recursos.

b) Se entenderá que existe interés público hasta que por ley se determine que ha desaparecido la situación de emergencia ciudadana que motiva la adopción de las medidas establecidas en esta ley.

c) Las personas titulares de las distintas conselleries y organismos competentes por razón de la materia de los distintos procedimientos de emergencia ciudadana serán los responsables de velar por la aplicación de la tramitación de urgencia de los mismos.

Artículo 4

Provisión de medios materiales, humanos y económicos

a) Los órganos competentes en materia de recursos materiales, económicos y personales de los distintos organismos

sables de la tramitació o resolució dels procediments declarats d'emergència ciutadana, garantiran la provisió de mitjans materials, personals i econòmics suficients per al compliment dels terminis que preveu aquesta llei.

b) En virtut d'això, la cobertura dels llocs adscrits a aquelles unitats on es tramiten procediments qualificats com a procediments d'emergència ciutadana serà sempre prioritària a qualsevol altra, tant per a formes provisionals com definitives de provisió de llocs.

Així no podran anteposar-se necessitats de servei públic per part dels diferents òrgans administratius per a oposar-se, si escau, a les cobertures provisionals voluntàries d'aquests llocs i de la mateixa manera en tots els procediments de cobertura definitiva de llocs que es duguen a terme en l'administració valenciana caldrà acreditar la suficiència de mitjans personals en les unitats administratives en què es tramiten els procediments a què es refereix aquesta llei per mitjà de l'informe de suficiència d'emergència.

c) La suficiència d'emergència serà un informe emès per l'òrgan administratiu competent en matèria de funció pública en què s'acredite la cobertura prioritària de tots els llocs recollits en les relacions de llocs de treball de les unitats en què es tramiten procediments d'emergència ciutadana.

d) S'entendran excloses de les previsions establertes en el l'article següent l'administració educativa i sanitària.

Article 5

Limitació de modificacions pressupostàries

Durant l'exercici pressupostari no podrà realitzar-se cap modificació que supose una reducció dels imports consignats en els crèdits que figuren en els estats de despeses de la Generalitat Valenciana o de les seues agències administratives destinats al finançament de les despeses vinculades als procediments d'emergència ciutadana.

Article 6

Règim de fiscalització i ordenació de pagaments dels procediments d'emergència ciutadana

a) La Tresoreria de la Generalitat, la principal funció de la qual és pagar les obligacions de la Generalitat, i la persona titular de la Conselleria d'Hisenda, en virtut dels articles 68.1.a i 60.1 de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, de la Comunitat Valenciana, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions, prioritzaran l'execució dels pagaments de la Tresoreria de la Generalitat Valenciana, derivats dels procediments d'emergència ciutadana inclosos en l'annex d'aquesta llei, d'acord amb les disponibilitats líquides efectives o previstes de la pròpia Tresoreria.

b) En virtut d'això, aquesta prioritització es manifesta que no podran abonar-se els conceptes que a continuació es detallen sense que s'hagen garantit amb anterioritat les propostes de pagament corresponents als crèdits inclosos en els procediments considerats d'emergència ciutadana:

- Atencions protocol·làries i representatives.
- Indemnitzacions per raó del servei dels membres del Consell, diputats i diputades, alts càrrecs i semblants, incloent-hi les despeses per allotjament, viatge i assistència.
- Despeses i assignacions per als expresidents.
- Publicitat i divulgació informativa, excepte les despeses que ocasione la inserció de publicitat en butlletins o diaris oficials.

responsables de la tramitació o resolució de los procedimientos declarados de emergencia ciudadana, garantizarán la provisión de medios materiales, personales y económicos suficientes para el cumplimiento de los plazos previstos en esta ley.

b) En virtud de ello, la cobertura de los puestos adscritos a aquellas unidades donde se tramiten procedimientos calificados como procedimientos de emergencia ciudadana será siempre prioritaria a cualquier otra, tanto para formas provisionales como definitivas de provisión de puestos.

Así no podrán anteponerse necesidades de servicio público por parte de los diferentes órganos administrativos para oponerse, en su caso, a las coberturas provisionales voluntarias de estos puestos y de la misma manera, en todos los procedimientos de cobertura definitiva de puestos que se lleven a cabo en la administración valenciana habrá que acreditar la suficiencia de medios personales en las unidades administrativas en las que se tramiten los procedimientos a los que se refiere esta ley mediante el informe de suficiencia de emergencia.

c) La suficiencia de emergencia será un informe emitido por el órgano administrativo competente en materia de función pública en el que se acredite la cobertura prioritaria de todos los puestos recogidos en las relaciones de puestos de trabajo de las unidades en las que se tramiten procedimientos de emergencia ciudadana.

d) Se entenderán excluidas de las previsions establecidas en el siguiente artículo la administración educativa y sanitaria.

Artículo 5

Limitación de modificaciones presupuestarias

Durante el ejercicio presupuestario no podrá realizarse modificación alguna que suponga una reducción de los importes consignados en los créditos que figuren en los estados de gastos de la Generalitat Valenciana o de sus agencias administrativas destinados a la financiación de los gastos vinculados a los procedimientos de emergencia ciudadana.

Artículo 6

Régimen de fiscalización y ordenación de pagos de los procedimientos de emergencia ciudadana

a) La Tesorería de la Generalitat, cuya principal función es pagar las obligaciones de la Generalitat, y la persona titular de la Conselleria de Hacienda, en virtud de los artículos 68.1.a y 60.1 de la Ley 1/2015, de 6 de febrero, de la Comunitat Valenciana, de hacienda pública, del sector público instrumental y de subvenciones, priorizarán la ejecución de los pagos de la Tesorería de la Generalitat Valenciana, derivados de los procedimientos de emergencia ciudadana incluidos en el anexo de esta ley, conforme a las disponibilidades líquidas efectivas o previstas de la propia Tesorería.

b) En virtud de ello, esta prioritización se manifiesta en que no podrán abonarse los conceptos que a continuación se detallan sin que se haya garantizado con anterioridad las propuestas de pago correspondientes a los créditos incluidos en los procedimientos considerados de emergencia ciudadana:

- Atenciones protocolarias y representativas.
- Indemnizaciones por razón del servicio de los miembros del Consell, diputados y diputadas, altos cargos y similares, incluyendo los gastos por alojamiento, viaje y asistencia.
- Gastos y asignaciones para los expresidentes.
- Publicidad y divulgación informativa, salvo los gastos que ocasione la inserción de publicidad en boletines o diarios oficiales.

- Premis i medalles.
- Grans infraestructures i obres que no siguen d'interès social, o prioritàries.
- Estudis i treballs tècnics que puguen realitzar el personal propi de l'administració.

c) Els terminis màxims i dates de pagament de les despeses derivades dels procediments d'emergència ciutadana es concretaran per mitjà del pressupost monetari que elabora cada any la Conselleria d'Hisenda i així permetre l'adequada distribució temporal dels pagaments, tal com indica l'article 69 de la Llei 1/2015.

Disposició addicional primera

De les plantilles pressupostàries i de recursos humans

a) El Consell, a proposta de la Conselleria d'Hisenda, en un període no superior a tres mesos, previ diagnòstic i estudi de les necessitats materials facilitades per les conselleries competents per raó de la matèria, realitzarà la planificació dels recursos humans en l'administració pública de la Generalitat Valenciana, d'acord amb el que estableix l'article 44 de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, i de l'article 69 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, a fi d'assegurar la dotació de recursos materials suficients per a garantir l'execució eficaç dels procediments d'emergència ciutadana.

b) Així mateix, podrà acollir-se als supòsits de mobilitat temporal de funcionaris regulat en l'article 81.1 de la Llei 7/2007.

c) En cap cas serà aplicable, en ocasió d'aquesta planificació, el que disposa l'article 81.2. de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

d) En el mateix sentit, en cap cas serà aplicable allò que s'ha disposat en a l'article 69.2.d de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, tret del que es refereix a la mobilitat voluntària.

Disposició addicional segona

Informació a les Corts Valencianes

El Consell trametrà trimestralment a les Corts Valencianes un informe sobre la situació i l'estat de tramitació dels procediments d'emergència ciutadana, en el qual es recollirà el volum de despesa pressupostat compromès com també el volum de pagament executat derivat de les obligacions reconegudes i efectivament abonat i justificat, nombre d'expedients tramitats, i estat de tramitació i temps de resolució dels procediments, i temps entre l'ordenació formal i material del pagament i el seu abonament.

La llei de pressupostos per a cada exercici inclourà aquesta obligació en el seu articulat.

Disposició final primera

Habilitació al Consell de govern

En un termini no superior a tres mesos, s'habiliten les persones titulars de les conselleries competents per la matèria i la pròpia Generalitat Valenciana a aprovar les normes reglamentàries i adoptar els acords que siguen necessaris per a l'execució del que preveu aquesta llei.

- Premios y medallas.
- Grandes infraestructuras y obras que no sean de interés social, o prioritarias.
- Estudios y trabajos técnicos que puedan realizar el personal propio de la administración.

c) Los plazos máximos y fechas de pago de los gastos derivados de los procedimientos de emergencia ciutadana se concretarán mediante el presupuesto monetario que elabora cada año la Conselleria de Hacienda y así permitir la adecuada distribución temporal de los pagos, tal como indica el artículo 69 de la Ley 1/2015.

Disposición adicional primera

De las plantillas presupuestarias y de recursos humanos

a) El Consell, a propuesta de la Conselleria de Hacienda, en un período no superior a tres meses, previo diagnóstico y estudio de las necesidades materiales facilitadas por las conselleries competentes por razón de la materia, realizará la planificación de los recursos humanos en la administración pública de la Generalitat Valenciana, conforme a lo establecido en el artículo 44 de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de ordenación y gestión de la función pública valenciana, y del artículo 69 de la Ley 7/2007, de 12 de abril, del Estatuto básico del empleado público, a fin de asegurar la dotación de recursos materiales suficientes para garantizar la ejecución eficaz de los procedimientos de emergencia ciutadana.

b) Asimismo, podrá acogerse a los supuestos de movilidad temporal de funcionarios regulado en el artículo 81.1 de la Ley 7/2007.

c) En ningún caso será de aplicación, con ocasión de esta planificación, lo dispuesto en el artículo 81.2. del Estatuto básico del empleado público.

d) En el mismo sentido, en ningún caso será de aplicación lo dispuesto en al artículo 69.2.d del Estatuto básico del empleado público, salvo para lo que se refiere a la movilidad voluntaria.

Disposición adicional segunda

Información a las Corts Valencianes

El Consell remitará trimestralmente a las Corts Valencianes un informe sobre la situación y el estado de tramitación de los procedimientos de emergencia ciutadana, en el que se recogerá el volumen de gasto presupuestado comprometido así como el volumen de pago ejecutado derivado de las obligaciones reconocidas y efectivament abonado y justificado, número de expedientes tramitados, y estado de tramitación y tiempos de resolución de los procedimientos, y tiempos entre la ordenación formal y material del pago y su abono.

La ley de presupuestos para cada ejercicio incluirá esta obligación en su articulado.

Disposición final primera

Habilitación al Consell de gobierno

En un plazo no superior a tres meses, se habilita a las personas titulares de las conselleries competentes por la materia y a la propia Generalitat Valenciana a aprovar las normas reglamentarias y adoptar los acuerdos que sean necesarios para la ejecución de lo previsto en esta ley.

Disposició final segona*Habilitació a conselleries*

La conselleria competent en matèria d'hisenda, dins de les disponibilitats pressupostàries, habilitarà els crèdits necessaris i realitzarà les oportunes modificacions pressupostàries per al compliment del que preveu aquesta llei, sense que aquestes puguen suposar un increment dels crèdits ni variació en la naturalesa econòmica de la despesa.

La conselleria competent en matèria d'administració pública realitzarà les adaptacions i modificacions necessàries en la relació de llocs de treball i plantilla pressupostària per al compliment del que preveu aquesta llei, sense que aquestes puguen suposar un increment dels crèdits ni variació en la naturalesa econòmica de la despesa.

Disposició final tercera*Entrada en vigor*

a) Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* a excepció del que disposa l'apartat següent.

b) L'article 3 d'aquesta llei entrarà en vigor als tres mesos de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

ANNEX I**PROCEDIMENTS D'EMERGÈNCIA CIUTADANA**

Tindran la consideració de procediments d'emergència ciutadana els següents:

- A) En l'àrea de serveis socials
- i. Resolucions de concessió de la renda garantida de ciutadania.
 - ii. Complement de pensió dirigit a aquelles persones que siguen subjectes de dret d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació, no tinguen habitatge en propietat i residexquen, de manera habitual, en un habitatge llogat.
 - iii. Ajudes socials de caràcter extraordinari a favor de les persones perceptores de les pensions del fons d'assistència social i de les del subsidi de garantia d'ingressos mínims.
 - iv. Ajudes socials de caràcter extraordinari a favor de pensionistes per jubilació i invalidesa en les seues modalitats no contributives.
 - v. Subvencions per al manteniment d'entitats del tercer sector dedicades a l'àmbit de l'acció social.
 - vi. Declaració d'emergència habitacional per a garantir el dret a l'habitatge, que implica la suspensió temporal de tots els desnonaments i la creació d'un servei públic autònom de lloguer social.
 - vii. Articulació d'ajudes per a garantir un mínim vital de subsistència quant a subministraments bàsics -aigua, electricitat i calefacció- per a persones en situació d'exclusió.
 - viii. Elaboració d'un programa dirigit específicament a l'assistència psicològica i la salut mental de les persones colpejades per la crisi o en una situació de vulnerabilitat econòmica.

Disposición final segunda*Habilitación a conselleries*

La conselleria competente en materia de hacienda, dentro de las disponibilidades presupuestarias, habilitará los créditos necesarios y realizará las oportunas modificaciones presupuestarias para el cumplimiento de lo previsto en esta ley, sin que las mismas puedan suponer un incremento de los créditos ni variación en la naturaleza económica del gasto.

La conselleria competente en materia de administración pública realizará las adaptaciones y modificaciones necesarias en la relación de puestos de trabajo y plantilla presupuestaria para el cumplimiento de lo previsto en esta ley, sin que las mismas puedan suponer un incremento de los créditos ni variación en la naturaleza económica del gasto.

Disposición final tercera*Entrada en vigor*

a) La presente ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* a excepción de lo dispuesto en el apartado siguiente.

b) El artículo 3 de la presente ley entrará en vigor a los tres meses de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

ANEXO I**PROCEDIMIENTOS DE EMERGENCIA CIUDADANA**

Tendrán la consideración de procedimientos de emergencia ciutadana los siguientes:

- A) En el área de servicios sociales
- i. Resoluciones de concesión de la renta garantizada de ciudadanía.
 - ii. Complemento de pensión dirigido a aquellas personas que sean sujetos de derecho de una pensión no contributiva por invalidez o jubilación, carezcan de vivienda en propiedad y residan, de manera habitual, en una vivienda alquilada.
 - iii. Ayudas sociales de carácter extraordinario a favor de las personas receptoras de las pensiones del fondo de asistencia social y de las del subsidio de garantía de ingresos mínimos.
 - iv. Ayudas sociales de carácter extraordinario a favor de pensionistas por jubilación e invalidez en sus modalidades no contributivas.
 - v. Subvenciones para el mantenimiento de entidades del tercer sector dedicadas al ámbito de la acción social.
 - vi. Declaración de emergencia habitacional para garantizar el derecho a la vivienda, que implica la suspensión temporal de todos los desahucios y la creación de un servicio público autònom de alquiler social.
 - vii. Articulación de ayudas para garantizar un mínimo vital de subsistencia en cuanto a suministros básicos -agua, electricidad y calefacción- para personas en situación de exclusión.
 - viii. Elaboración de un programa dirigido específicamente a la asistencia psicològica y la salud mental de las personas golpeadas por la crisis o en una situación de vulnerabilidad económica.

- B) En l'àrea de dependència i discapacitat
- i. Revisió de tots els expedients pendents de valoració, reconeixement immediat de totes les prestacions a persones beneficiàries i esmena dels deutes pendents.
 - ii. Reversió de totes les rebajes en el grau de discapacitat a la situació prèvia a maig de 2012.
 - iii. Ajudes per al foment de l'autonomia personal i la promoció de l'accessibilitat a persones amb discapacitat en situació de dificultat o vulnerabilitat social.
 - iv. Ajudes individuals de suport social a persones integrades en programes de rehabilitació i continuïtat de cures dels serveis de salut mental del Servei Madrileny de Salut.
 - v. Elaboració del PIA -Pla individualitzat d'atenció- en un termini màxim de tres mesos des de la presa de possessió del govern autonòmic a persones que ja han estat valorades i tenen reconegut algun grau de dependència però que no reben cap tipus de prestació ni servei.

- C) En l'àrea de menors i famílies
- i. Convenis i subvencions amb les corporacions locals per a ajudes econòmiques a través dels serveis socials locals.
 - ii. Ajudes a programes d'intervenció primerenca a menors, amb trastorns en el desenvolupament o amb risc de patir-los.
 - iii. Ajudes econòmiques per a recolzar l'atenció de menors acollits tant per la seua família extensa, com per família seleccionada per l'administració, com per urgència.
 - iv. Subvencions per al desenvolupament de projectes per a assistir a dones embarassades i mares sense recursos amb fills de fins a tres anys.
 - v. Concessió d'ajudes per a les famílies amb punts de distribució alimentària, que no estigmatitze els i les menors al permetre que mengin en el seu hàbitat familiar.
 - vi. Dret dels fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat de les víctimes de violència de gènere a ser acollits junt amb les seues mares en els centres residencials corresponents. També les dones majors de 65 anys o amb discapacitat víctimes de violència de gènere exercida pels que siguen o hagen estat els seus cònjuges o companys de relacions d'afectivitat, tenint preferència d'accés a places gratuïtes tant en residències públiques com concertades.
 - vii. Dret d'accés preferent a un habitatge de promoció pública o qualsevol altre habitatge que possibilita les condicions d'accés en la modalitat de compra o arrendament o cessió per qualsevol títol per part de les dones víctimes de violència de gènere exercida pels que siguen o hagen estat els seus cònjuges o companys de relacions d'afectivitat.

- D) En l'àrea de majors
- i. Ajudes per a l'accés a centres residencials per a persones majors en situació d'exclusió social.
 - ii. Ajudes per a l'accés a centres de participació activa per a persones majors, servei menjador i activitats continuades.
 - iii. Ajudes per al transport a persones majors en situació de pobresa als seus centres de referència comunitaris i sanitaris.

- E) En l'àrea d'igualtat
- i. Ajudes econòmiques de pagament únic per a dones víctimes de violència de gènere.
 - ii. Ajuda econòmica de pagament únic als fills i filles menors d'edat, tutelats o acollits o, en la seua absència, els ascendents de les víctimes mortals de violència sobre la

- B) En el área de dependencia y discapacidad
- i. Revisión de todos los expedientes pendientes de valoración, reconocimiento inmediato de todas las prestaciones a personas beneficiarias y subsanación de las deudas pendientes.
 - ii. Reversión de todas las rebajas en el grado de discapacidad a la situación previa a mayo de 2012.
 - iii. Ayudas para el fomento de la autonomía personal y la promoción de la accesibilidad a personas con discapacidad en situación de dificultad o vulnerabilidad social.
 - iv. Ayudas individuales de apoyo social a personas integradas en programas de rehabilitación y continuidad de cuidados de los servicios de salud mental del Servicio Madrileño de Salud.
 - v. Elaboración del PIA -Plan individualizado de atención- en un plazo máximo de tres meses desde la toma de posesión del gobierno autonómico a personas que ya han sido valoradas y tienen reconocido algún grado de dependencia pero que no reciben ningún tipo de prestación ni servicio.

- C) En el área de menores y familias
- i. Convenios y subvenciones con las corporaciones locales para ayudas económicas a través de los servicios sociales locales.
 - ii. Ayudas a programas de intervención temprana a menores, con trastornos en el desarrollo o con riesgo de padecerlos.
 - iii. Ayudas económicas para apoyar la atención de menores acogidos tanto por su familia extensa, como por familia seleccionada por la administración, como por urgencia.
 - iv. Subvenciones para el desarrollo de proyectos para asistir a mujeres embarazadas y madres sin recursos con hijos de hasta tres años.
 - v. Concesión de ayudas para las familias con puntos de distribución alimentaria, que no estigmatice a los y las menores al permitir que coman en su hábitat familiar.
 - vi. Derecho de los hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad de las víctimas de violencia de género a ser acogidos junto con sus madres en los centros residenciales correspondientes. También las mujeres mayores de 65 años o con discapacidad víctimas de violencia de género ejercida por quienes sean o hayan sido sus cónyuges o compañeros de relaciones de afectividad, teniendo preferencia de acceso a plazas gratuitas tanto en residencias públicas como concertadas.
 - vii. Derecho de acceso preferente a una vivienda de promoción pública o cualquier otra vivienda que posibilite las condiciones de acceso en la modalidad de compra o arrendamiento o cesión por cualquier título por parte de las mujeres víctimas de violencia de género ejercida por quienes sean o hayan sido sus cónyuges o compañeros de relaciones de afectividad.

- D) En el área de mayores
- i. Ayudas para el acceso a centros residenciales para personas mayores en situación de exclusión social.
 - ii. Ayudas para el acceso a centros de participación activa para personas mayores, servicio comedor y actividades continuadas.
 - iii. Ayudas para el transporte a personas mayores en situación de pobreza a sus centros de referencia comunitarios y sanitarios.

- E) En el área de igualdad
- i. Ayudas económicas de pago único para mujeres víctimas de violencia de género.
 - ii. Ayuda económica de pago único a los hijos e hijas menores de edad, tutelados o acogidos o, en su ausencia, los ascendientes de las víctimas mortales de violencia sobre la mu-

dona, que en depenguen econòmicament en el moment de la defunció.

iii. Ajudes individuals per a afavorir l'autonomia de dones víctimes de violència de gènere.

iv. Ajudes a famílies monoparentals femenines.

F) En l'àrea de drogodependències

i. Subvencions dirigides al foment de l'ocupació de drogodependents i persones afectades pel joc patològic en procés d'incorporació social.

ii. Ajudes per a la participació en el Programa «Xarxa d'artesans per a la reinserció social de drogodependents o afectats pel joc patològic».

iii. Subvencions en matèria de prevenció comunitària de les drogodependències i addiccions.

G) En l'àrea de migració

i. Subvencions a entitats locals per a l'atenció a persones immigrants.

ii. Agilització dels informes que són competència de l'administració autonòmica en la tramitació de documentació de les persones migrants; es contribuirà al fi de les polítiques estatals de control i repressió exercides sobre la població migrant en territori valencià.

iii. Campanyes d'informació per al foment de l'accés als serveis públics i socials dirigits a la població immigrant i d'acollida, com també per al coneixement dels seus drets.

H) En l'àrea d'educació

i. Ajudes a l'escolarització: matrícula, llibres de text, material escolar.

ii. Ajudes econòmiques destinades a aquells estudiants universitaris i d'ensenyaments artístics superiors desfavorits per les seues circumstàncies físiques, psíquiques o sensorials.

iii. Dret a l'escolarització immediata de fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat en cas de canvi de domicili de la mare per violència de gènere. En el cas d'estudis no obligatoris, es facilitarà el trasllat de matrícula o se'ls assignarà institut o centre universitari pròxim al nou domicili de residència.

iv. Accés preferent dels fills i filles de dones víctimes de violència de gènere en l'adjudicació de places ofertes als centres d'atenció socioeducativa per a menors de tres anys.

v. Adequar totes les instal·lacions educatives a les necessitats reals eliminant així tots els barracons.

I) En l'àrea de sanitat

i. Dret a atenció i assistència sanitària i psicosocial especialitzada i gratuïta, incloent-hi tractament psicològic rehabilitador immediat, a dones víctimes de violència de gènere i als seus fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat.

ii. Pensions no contributives.

iii. Accés dels ciutadans a les prestacions sanitàries i farmacèutiques bàsiques per mitjà de l'expedició de la targeta sanitària individual.

J) En l'àrea d'ocupació

i. Incentius a la contractació indefinida per a persones majors de 45 anys.

ii. Execucions de sentència que afecten el dret al treball.

iii. Formació i ajuda per a facilitar la inserció laboral, fomentant acords i convenis amb els agents socials per a dones víctimes de violència de gènere.

jer, que dependan de ésta económicamente en el momento del fallecimiento.

iii. Ayudas individuales para favorecer la autonomía de mujeres víctimas de violencia de género.

iv. Ayudas a familias monoparentales femeninas.

F) En el área de drogodependencias

i. Subvenciones dirigidas al fomento del empleo de drogodependientes y personas afectadas por el juego patológico en proceso de incorporación social.

ii. Ayudas para la participación en el Programa «Red de artesanos para la reinserción social de drogodependientes o afectados por el juego patológico».

iii. Subvenciones en materia de prevención comunitaria de las drogodependencias y adicciones.

G) En el área de migración

i. Subvenciones a entidades locales para la atención a personas inmigrantes.

ii. Agilización de los informes que son competencia de la administración autonómica en la tramitación de documentación de las personas migrantes; se contribuirá al fin de las políticas estatales de control y represión ejercidas sobre la población migrante en territorio valenciano.

iii. Campañas de información para el fomento del acceso a los servicios públicos y sociales dirigidos a la población inmigrante y de acogida, así como para el conocimiento de sus derechos.

H) En el área de educación

i. Ayudas a la escolarización: matrícula, libros de texto, material escolar.

ii. Ayudas económicas destinadas a aquellos estudiantes universitarios y de enseñanzas artísticas superiores desfavorecidos por sus circunstancias físicas, psíquicas o sensoriales.

iii. Derecho a la escolarización inmediata de hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad en caso de cambio de domicilio de la madre por violencia de género. En el caso de estudios no obligatorios, se facilitará el traslado de matrícula o se les asignará instituto o centro universitario próximo al nuevo domicilio de residencia.

iv. Acceso preferente de los hijos e hijas de mujeres víctimas de violencia de género en la adjudicación de plazas ofertadas en los centros de atención socioeducativa para menores de tres años.

v. Adequar todas las instalaciones educativas a las necesidades reales eliminando así todos los barracones.

I) En el área de sanidad

i. Derecho a atención y asistencia sanitaria y psicosocial especializada y gratuita, incluyendo tratamiento psicológico rehabilitador inmediato, a mujeres víctimas de violencia de género y a sus hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad.

ii. Pensiones no contributivas.

iii. Acceso de los ciudadanos a las prestaciones sanitarias y farmacéuticas básicas mediante la expedición de la tarjeta sanitaria individual.

J) En el área de empleo

i. Incentivos a la contratación indefinida para personas mayores de 45 años.

ii. Ejecuciones de sentencia que afecten al derecho al trabajo.

iii. Formación y ayuda para facilitar la inserción laboral, fomentando acuerdos y convenios con los agentes sociales para mujeres víctimas de violencia de género.

iv. Subvencions per a accions dirigides a la inserció sociolaboral de persones en situació o risc d'exclusió.

v. Prioritat en mesures de trasllat, baixa o adaptació de la jornada laboral per a les empleades públiques de la Generalitat segons els termes de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana i dels plans d'igualtat de les administracions públiques.

Proposició de llei de la publicitat institucional per a l'interès ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.482)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas i Fran Ferri Fayos, diputada i síndic del Grup Parlamentari Compromís, de conformitat amb el que hi ha establert en l'article 124 i concordants del Reglament de les Corts, presenten la proposició de llei següent, de la publicitat institucional.

Aquesta proposició de llei es presenta acompanyada d'una exposició de motius, el text de la qual ha de utilitzar-se, igualment, com a antecedent preceptiu per tal de poder pronunciar-s'hi, d'acord el que hi ha establert en l'article 124 del RC.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
DE PUBLICITAT INSTITUCIONAL
PER A L'INTERÈS CIUTADÀ
I LA CONCEPCIÓ COL·LECTIVA
DE LES INFRASTRUCTURES PÚBLIQUES**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Fins ara, les campanyes de publicitat institucional promogudes pels poders públics han suposat un cost elevat per a la ciutadania i malauradament en ocasions han estat utilitzades com a instruments propagandístics del partit polític dels diferents governs, que ha sufragat amb diners públics campanyes de propaganda partidista. De fet, quan aquesta actuació ha succeït en campanyes electorals han estat les distintes juntes electorals les que han hagut de posar límit a aquesta pràctica indesitjable, i han generat una doctrina reiterada que alguns continuen intentant incomplir cada convocatòria electoral.

La publicitat institucional ha de ser un instrument de difusió d'informació rellevant per a la ciutadania, per a donar difusió als seus drets, prevenir riscos o protegir la seua salut. Així mateix, és un vehicle inestimable per a fomentar la participació ciutadana en les decisions públiques i per a difondre les responsabilitats cíviques i obligacions legals que recauen en la població.

Al nostre àmbit, fins a la data la regulació ha estat donada per la Llei de publicitat institucional de la Comunitat Valenciana 7/2003, llei que s'ha revelat clarament insuficient per a garantir el bon ús d'aquesta ferramenta de difusió de l'àmbit públic. La dita llei creava un òrgan de control que mai va ser constituït, fet que ha buidat encara més de contingut el pobre enunciat.

Amb caràcter posterior a l'aprovació de la llei autonòmica citada, va ser sancionada la reforma de l'Estatut d'autonomia

iv. Subvenciones para acciones dirigidas a la inserción sociolaboral de personas en situación o riesgo de exclusión.

v. Prioridad en medidas de traslado, baja o adaptación de la jornada laboral para las empleadas públicas de la Generalitat según los términos de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de ordenación y gestión de la función pública valenciana y de los planes de igualdad de las administraciones públicas.

Proposición de ley de la publicidad institucional para el interés ciudadano y la concepción colectiva de las infraestructuras públicas, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.482)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas y Fran Ferri Fayos, diputada y síndico del Grupo Parlamentario Compromís, de conformidad con lo establecido en el artículo 124 y concordantes del Reglamento de Les Corts, presentan la siguiente proposición de ley de la publicidad institucional.

Esta proposición de ley se presenta acompañada de una exposición de motivos, cuyo texto debe utilizarse, igualmente, como antecedente preceptivo para poder pronunciarse, de acuerdo lo establecido en el artículo 124 del RC.

**PROPOSICIÓN DE LEY
DE PUBLICIDAD INSTITUCIONAL
PARA EL INTERÉS CIUDADANO
Y LA CONCEPCIÓN COLECTIVA
DE LAS INFRASTRUCTURAS PÚBLICAS**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Hasta ahora, las campañas de publicidad institucional promovidas por los poderes públicos han supuesto un coste elevado para la ciudadanía y desgraciadamente en ocasiones han sido utilizadas como instrumentos propagandísticos del partido político de los distintos gobiernos, sufragando con dinero público campañas de propaganda partidista. De hecho, cuando este actuar ha sucedido en campañas electorales han sido las distintas juntas electorales las que han tenido que poner límite a esta indeseable práctica, generando una reiterada doctrina que algunos continúan intentando incumplir cada convocatoria electoral.

La publicidad institucional debe ser un instrumento de difusión de información relevante para la ciudadanía, para dar difusión a sus derechos, prevenir riesgos o proteger su salud. Asimismo, es un vehículo inestimable para fomentar la participación ciudadana en las decisiones públicas y para difundir las responsabilidades cívicas y obligaciones legales que recaen en la población.

En nuestro ámbito, hasta la fecha la regulación ha venido dada por la Ley de publicidad institucional de la Comunitat Valenciana 7/2003, ley que se ha revelado claramente insuficiente para garantizar el buen uso de esta herramienta de difusión de lo público. Dicha ley creaba un órgano de control que nunca fue constituido, vaciando aún más de contenido el pobre enunciado.

Con carácter posterior a la aprobación de la citada ley autonómica, fue sancionada la reforma del Estatuto de autonomía

de la Comunitat Valenciana, que atribueix en l'article 49 a la nostra autonomia la competència exclusiva en matèria de publicitat, sense perjudici de les normes dictades per l'Estat per a sectors i mitjans específics.

Quant a la normativa estatal, la Llei 29/2005, de 29 de desembre, de publicitat i comunicació institucional, delimita l'objecte de la comunicació institucional i estableix l'àmbit del seu desenvolupament amb l'enunciació dels possibles continguts i missatges objecte de difusió. La normativa estatal enuncia els principis que han de regir el contingut de l'activitat comunicativa, que, en tot cas, ha de servir amb objectivitat els interessos generals, amb sotmetiment als principis d'eficiència, veracitat i racionalitat en l'assignació dels recursos econòmics; vetlar per la lleialtat institucional, implicant que qüestionen l'activitat d'altres institucions, entitats o persones, i promoure conductes, suports i missatges que asseguren l'accés a la informació a tota la ciutadania, fomentant el respecte al medi ambient, les polítiques d'igualtat, el principi de no-discriminació, la solució pacífica i dialogada de conflictes, el respecte a la diversitat sexual i la resta de valors constitucionals compartits per la comunitat.

És, per tant, necessari abordar una reforma de la llei autonòmica, actualitzant-la a la realitat actual del nostre territori i al marc legislatiu vigent i donant solució als buits legislatius autonòmics existents.

Aquesta llei desenvolupa profusament els principis que han de regir la publicitat institucional i, en especial, l'obligació pública de vetlar pels drets de les persones destinatàries i pel respecte de l'ètica publicitària.

D'aquesta manera s'eliminen despeses en publicitat que no aporten res a la ciutadania i suposen un elevat cost econòmic, com «la creació, difusió o millora de la notorietat i imatge de les institucions governamentals i de les administracions públiques», pràctiques que amb l'entrada en vigor d'aquesta llei quedaran vetades amb la finalitat que cap partit pugui instrumentalitzar per als seus interessos aquesta ferramenta de difusió sufragada amb diners públics de la col·lectivitat.

Igualment queda vetada la possibilitat d'aprofitar els instruments públics per a fer propaganda del càrrec o la institució, com són els saludes o l'aparició de càrrecs públics en la propaganda institucional. Amb el mateix objectiu es prohibeix qualsevol campanya o acte institucional que es duga a terme no sols durant el període oficial de campanya electoral, sinó des del moment en què es fa pública la data de la convocatòria electoral.

Aquesta llei prohibeix actes d'inauguració o posades de primeres pedres que suposen un ús partidista de promoció personal o de partit a costa de les infraestructures o els serveis que per definició són col·lectius per estar sufragats amb diners públics. D'aquesta manera la inauguració serà el primer ús que se li done per part dels ciutadans i ciutadanes al servei o la infraestructura de nova creació o construcció. Evitant aquesta pràctica es pretén evitar la projecció d'infraestructures o serveis en funció de la rendibilitat electoral i centrar les decisions sobre noves infraestructures o serveis en la seua utilitat pública, a més de suposar un important estalvi dins dels paràmetres de bon govern.

De la mateixa manera es crea un òrgan independent i allunyat del partidisme, que ha de retre compte davant la representació sobirana del poble valencià, que recau en les Corts, i que ha de vetlar pel compliment dels principis arrel·legats en aquest text legal i garantir l'ús correcte de la publicitat institucional.

En definitiva, aquesta llei pretén que aquesta ferramenta de comunicació siga utilitzada en interès exclusiu de la ciutadania, que sufraga les campanyes amb els seus impostos.

de la Comunitat Valenciana, que atribuye en el artículo 49 a nuestra autonomía la competencia exclusiva en materia de publicidad, sin perjuicio de las normas dictadas por el Estado para sectores y medios específicos.

En cuanto a la normativa estatal, la Ley 29/2005, de 29 de diciembre, de publicidad y comunicación institucional, delimita el objeto de la comunicación institucional, estableciendo el ámbito de su desarrollo con la enunciación de los posibles contenidos y mensajes objeto de difusión. La normativa estatal enuncia los principios que deben regir el contenido de la actividad comunicativa, que, en todo caso, debe servir con objetividad a los intereses generales, con sometimiento a los principios de eficiencia, veracidad y racionalidad en la asignación de los recursos económicos; velar por la lealtad institucional, impidiendo que cuestionen la actividad de otras instituciones, entidades o personas, y promover conductas, apoyos y mensajes que aseguren el acceso a la información a toda la ciudadanía, fomentando el respeto al medio ambiente, las políticas de igualdad, el principio de no discriminación, la solución pacífica y dialogada de conflictos, el respeto a la diversidad sexual y el resto de valores constitucionales compartidos por la comunidad.

Es, por tanto, necesario abordar una reforma de la ley autonómica, actualizándola a la realidad actual de nuestro territorio y al marco legislativo vigente, y dando solución a los vacíos legislativos autonómicos existentes.

La presente ley desarrolla profusamente los principios que deben regir la publicidad institucional y, en especial, la obligación pública de velar por los derechos de las personas destinatarias y por el respeto de la ética publicitaria.

De esta manera se eliminan gastos en publicidad que nada aportan a la ciudadanía y suponen un elevado coste económico, como «la creación, difusión o mejora de la notoriedad e imagen de las instituciones gubernamentales y de las administraciones públicas», prácticas que con la entrada en vigor de la presente ley quedarán vetadas con la finalidad de que ningún partido pueda instrumentalizar para sus intereses esta herramienta de difusión sufragada con dinero público de la colectividad.

Igualmente queda vetada la posibilidad de aprovechar los instrumentos públicos para hacer propaganda del cargo o institución, como son los saludas o la aparición de cargos públicos en la propaganda institucional. Con el mismo objetivo se prohíbe cualquier campaña o acto institucional que se lleve a cabo no solo durante el período oficial de campaña electoral, sino desde el momento en que se hace pública la fecha de la convocatoria electoral.

La presente ley prohíbe actos de inauguración o puestas de primeras piedras que supongan un uso partidista de promoció personal o de partido a costa de las infraestructuras o servicios que por definició son colectivos por estar sufragados con dinero público. De esta manera la inauguración será el primer uso que se le dé por parte de los ciudadanos y ciudadanas al servicio o infraestructura de nueva creación o construcción. Evitando esta práctica se pretende evitar la proyección de infraestructuras o servicios en función de la rentabilidad electoral y centrar las decisiones sobre nuevas infraestructuras o servicios en su utilidad pública, además de suponer un importante ahorro dentro de los parámetros de buen gobierno.

De la misma manera se crea un órgano independiente y alejado del partidismo, que debe rendir cuentas ante la representación soberana del pueblo valenciano, que recae en Les Corts, y que debe velar por el cumplimiento de los principios recogidos en el presente texto legal y garantizar el uso correcto de la publicidad institucional.

En definitiva, esta ley pretende que esta herramienta de comunicación sea utilizada en exclusivo interés de la ciudadanía, que sufraga las campañas con sus impuestos.

TÍTOL I
NORMES I PRINCIPIS RECTORS
DE LA PUBLICITAT INSTITUCIONAL

Article 1*Objecte de la llei*

1. És objecte d'aquesta llei definir i garantir l'ús de la publicitat institucional exclusivament en benefici de la ciutadania, perquè siga informada dels seus drets i dels serveis públics concrets a què pot accedir, sota la concepció ciutadana col·lectiva i no partidista de les infraestructures i els serveis públics. També és objecte de la llei que la publicitat institucional serveixa per a informar la ciutadania de les seues responsabilitats legals, cíviques i socials o per a requerir un determinat comportament en funció d'un concret bé jurídic que cal protegir.

2. És objecte d'aquesta llei impedir l'ús partidista o particular en la gestió comunicativa pública de la implantació de nous serveis o la posada en marxa de noves infraestructures públiques.

Article 2*Definicions*

1. És publicitat institucional la realitzada per a:

a) Difondre informació sobre els drets i els deures de la ciutadania i els serveis, activitats i programes dels quals es pot beneficiar.

b) Anunciar mesures de prevenció de riscos, d'ordre o seguretat pública o d'evitació o reparació de danys que afecten les persones, la seua salut o els seus béns, i el medi natural.

c) Anunciar mesures en cas de situacions d'emergència o catàstrofe, i també les accions que han de dur a terme les persones afectades per a protegir-se.

d) Difondre els processos electorals i el foment de l'exercici del dret al vot.

e) Difondre el contingut de les disposicions jurídiques que, per la seua novetat o repercussió social, s'aconsella que siguen conegudes generalment.

f) Difondre ofertes d'ocupació pública.

g) Difondre actituds cíviques en benefici de la col·lectivitat i els valors de convivència i solidaritat entre els ciutadans i les ciutadanes.

2. En tot cas, no es considera publicitat institucional la realitzada en el tràmit de qualsevol expedient administratiu.

3. Les campanyes institucionals i les publicacions institucionals es desenvoluparan exclusivament quan concorran raons d'interès ciutadà públic i en l'exercici de competències pròpies.

Article 3*Àmbit subjectiu*

1. Aquesta llei obliga:

a) Les institucions de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

b) L'administració de la Generalitat.

c) Les entitats autònomes de la Generalitat de caràcter administratiu.

d) Les entitats locals de l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

e) Els organismes i les entitats autònomes de caràcter administratiu, dotades de personalitat jurídica pròpia, dependents de les entitats locals de la Comunitat Valenciana.

TÍTULO I
NORMAS Y PRINCIPIOS RECTORES
DE LA PUBLICIDAD INSTITUCIONAL

Artículo 1*Objeto de la ley*

1. Es objeto de la presente ley definir y garantizar el uso de la publicidad institucional exclusivamente en beneficio de la ciudadanía, para que sea informada de sus derechos y de los servicios públicos concretos a los que puede acceder, bajo la concepción ciudadana colectiva y no partidista de las infraestructuras y servicios públicos. También es objeto de la ley que la publicidad institucional sirva para informar a la ciudadanía de sus responsabilidades legales, cívicas y sociales o para requerir un determinado comportamiento en función de un concreto bien jurídico a proteger.

2. Es objeto de esta ley impedir el uso partidista o particular en la gestión comunicativa pública de la implantación de nuevos servicios o la puesta en marcha de nuevas infraestructuras públicas.

Artículo 2*Definiciones*

1. Es publicidad institucional la realizada para:

a) Difundir información sobre los derechos y deberes de la ciudadanía y los servicios, actividades y programas de los que se puede beneficiar.

b) Anunciar medidas de prevención de riesgos, de orden o seguridad pública o de evitación o reparación de daños que afecten a las personas, su salud o sus bienes, y al medio natural.

c) Anunciar medidas en caso de situaciones de emergencia o catástrofe, así como las acciones a llevar a cabo por las personas afectadas para su protección.

d) Difundir los procesos electorales y el fomento del ejercicio del derecho al voto.

e) Difundir el contenido de aquellas disposiciones jurídicas que, por su novedad o repercusión social, aconsejan su conocimiento general.

f) Difundir ofertas de empleo público.

g) Difundir actitudes cívicas en beneficio de la colectividad y los valores de convivencia y solidaridad entre los ciudadanos y ciudadanas.

2. En todo caso, no se considera publicidad institucional la realizada en el trámite de cualquier expediente administrativo.

3. Las campañas institucionales y las publicaciones institucionales se desarrollarán exclusivamente cuando concurren razones de interés ciudadano público y en el ejercicio de competencias propias.

Artículo 3*Ámbito subjetivo*

1. La presente ley obliga a:

a) Las instituciones del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.

b) La administración de la Generalitat.

c) Las entidades autónomas de la Generalitat de carácter administrativo.

d) Las entidades locales del ámbito territorial de la Comunitat Valenciana.

e) Los organismos y entidades autónomas de carácter administrativo, dotadas de personalidad jurídica propia, dependientes de las entidades locales de la Comunitat Valenciana.

f) Qualsevol organisme, entitat, empresa, fundació o associació que haja estat fundada, creada o constituïda amb fons públics totalment o majoritàriament.

2. Qualsevol campanya de publicitat o publicació institucional sufragada totalment o parcialment amb diners públic i que no siga emesa per les persones jurídiques referides en el punt primer d'aquest article, també haurà de complir amb el que hi ha disposat en aquesta llei.

3. Als efectes d'aquesta llei tindran consideració de persones amb alts càrrecs i hi estan afectades, a més de les persones amb càrrec electe per sufragi directe o indirecte, les persones següents:

a) Les persones membres del Consell, les persones titulars de les secretaries autonòmiques, subsecretàries, direccions generals i altres alts càrrecs que tenen el rang de direcció general en el sector públic, càrrecs de designació directa, el personal eventual i el personal de lliure designació.

b) La persona titular de la presidència, la direcció general, la gerència o titular d'altres llocs de treball o càrrecs assimilats, en organismes autònoms o entitats de dret públic que depenen de la Generalitat i de qualsevol tipus d'entitats creades amb més d'un 30 per cent de capital públic.

c) Les persones elegides per a ser membres de les institucions estatutàries.

d) Les presidents o els presidents, les conselleres delegades o els consellers delegats de societats mercantils en què el capital siga totalment o parcialment de titularitat de la Generalitat, ja siguen nomenats pel Consell o pels mateixos òrgans de govern d'aquelles societats.

e) Les directores o els directors generals, gerents o llocs assimilats de fundacions del sector públic de la Generalitat o en què la Generalitat tinga participació.

f) Així mateix, els titulars de qualsevol altre lloc, siga quina siga la seua denominació, el nomenament del qual s'efectue pel Consell.

Article 4

Principis informadors

1. La publicitat institucional ha de tenir com a finalitat donar a conèixer els drets i els serveis a la ciutadania, a més de responsabilitats cíviques i obligacions legals de la ciutadania o alertes per emergències, complint amb el deure d'informació pública.

2. Les campanyes institucionals s'ajustaran sempre als principis d'interès ciutadà, lleialtat institucional, veracitat, transparència, eficàcia, responsabilitat i eficiència.

3. La publicitat institucional ha de quedar clarament demarcada de la propaganda dels partits polítics, tant en el fons com en l'estètica utilitzada.

4. La publicitat institucional ha de ser clarament identificable.

5. Els anuncis institucionals han de ser clars i complets. La publicitat institucional no ha de conduir a conclusions errònies, ni per ambigüïtat, inexactitud, omissió o altres circumstàncies. En el cas que la publicitat o la publicació institucional utilitze persones que realitzen recomanacions o donen testimoniatge, aquests han de respondre a la veritat, tant pel que fa a la persona com pel que afecta al contingut, plantejant per tant casos reals o informant, en el seu cas, que es tracta d'una dramatització.

6. La publicitat institucional no ha d'incitar, directament o indirectament, a la violència ni a comportaments antisocials, ni ha de suggerir avantatges en les actituds de violència. Tampoc pot oferir arguments que s'aprofiten de la por, el temor

f) Cualquier organismo, entidad, empresa, fundación o asociación que haya sido fundada, creada o constituída con fondos públicos total o mayoritariamente.

2. Cualquier campaña de publicidad o publicación institucional sufragada total o parcialmente con dinero público y que no sea emitida por las personas jurídicas referidas en el punto primero del presente artículo, también deberá cumplir con lo dispuesto en la presente ley.

3. A los efectos de esta ley tendrán consideración de personas con altos cargos y están afectadas por la misma, además de las personas con cargo electo por sufragio directo o indirecto, las siguientes personas:

a) Las personas miembros del Consell, las personas titulares de las secretarías autonómicas, subsecretarías, direcciones generales y otros altos cargos que ostenten el rango de dirección general en el sector público, cargos de designación directa, el personal eventual y el personal de libre designación.

b) La persona titular de la presidencia, dirección general, gerencia o titular de otros puestos de trabajo o cargos asimilados, en organismos autónomos o entidades de derecho público que dependen de la Generalitat y de cualquier tipo de entidades creadas con más de un 30 por ciento de capital público.

c) Las personas elegidas para ser miembros de las instituciones estatutarias.

d) Las presidentas o los presidentes, consejeras delegadas o consejeros delegados de sociedades mercantiles en que el capital sea total o parcialmente de titularidad de la Generalitat, ya sean nombrados por el Consell o por los mismos órganos de gobierno de aquellas sociedades.

e) Las directoras o los directores generales, gerentes o puestos asimilados de fundaciones del sector público de la Generalitat o en que la Generalitat tenga participación.

f) Asimismo, los titulares de cualquier otro puesto, sea cual sea su denominación, cuyo nombramiento se efectúe por el Consell.

Artículo 4

Principios informadores

1. La publicidad institucional debe tener como finalidad dar a conocer los derechos y servicios a la ciudadanía, además de responsabilidades cívicas y obligaciones legales de la ciudadanía o alertas por emergencias, cumpliendo con el deber de información pública.

2. Las campañas institucionales se ajustarán siempre a los principios de interés ciudadano, lealtad institucional, veracidad, transparencia, eficacia, responsabilidad y eficiencia.

3. La publicidad institucional debe quedar clarament demarcada de la propaganda de los partidos políticos, tanto en el fondo como en la estética utilizada.

4. La publicidad institucional debe ser clarament identificable.

5. Los anuncios institucionales deben ser claros y completos. La publicidad institucional no debe conducir a conclusiones erróneas, ni por ambigüedad, inexactitud omisión u otras circunstancias. En caso de que la publicidad o publicación institucional utilice personas que realizan recomendaciones o dan testimonio, estos deben responder a la verdad, tanto por lo que respecta a la persona como por lo que afecta al contenido, planteando por tanto casos reales o informando, en su caso, de que se trata de una dramatización.

6. La publicidad institucional no debe incitar, directa o indirectamente, a la violencia ni a comportamientos antisociales, ni debe sugerir ventajas en las actitudes de violencia. Tampoco puede ofrecer argumentos que se aprovechen del miedo,

o les supersticions de les persones destinatàries, ni promoure pràctiques perilloses.

7. La publicitat institucional ha de respectar els drets a l'honor, la intimitat i la imatge pròpia. En la publicitat institucional no ha de denigrar-se, implícitament o explícitament, cap persona o col·lectiu social, religió, pensament o ideologia democràtica.

8. Les campanyes institucionals contribuiran a fomentar la igualtat entre dones i homes i respectaran la diversitat social, cultural, ètnica, de pensament, d'identitat o orientació sexual present en la societat.

9. Les campanyes institucionals contribuiran a la protecció de la infància i l'adolescència.

10. La publicitat institucional destinada a segments de població especialment sensibles com xiquets i adolescents ha de ser extremadament acurada. No ha d'explotar-se la inseguretat o immaduresa de les persones ni la credulitat natural de xiquets i xiquetes, ni tampoc ha d'abusar-se del seu sentit de lleialtat.

11. La publicitat institucional ha de fomentar el respecte al medi ambient i la sostenibilitat. Els mitjans i els suports que utilitzen les comunicacions institucionals han de correspondre's amb el dit criteri i han de servir d'exemple per al conjunt de la població.

12. Totes les dades difoses en la publicitat institucional han de ser rellevants i comprovables i no poden donar lloc a error. Totes les comparacions han de ser objectives i verificables. No pot crear-se confusió i mescla de missatges.

Article 5

Prohibicions

1. Es prohibeix la comunicació publicitària institucional partidista.

2. Es prohibeix la utilització de la publicitat institucional com a element de propaganda personal de persones amb càrrecs públics o grups institucionals. En aquest sentit, es prohibeixen les comunicacions finançades directament o indirectament amb fons públics dels governs institucionals, com són els saludes o l'aparició de càrrecs públics en la publicitat o publicacions institucionals o en mitjans de comunicació privats sota acords de contraprestació de qualsevol tipus.

3. Es prohibeixen els actes públics d'entrega de claus de béns immobles o similars, per part de persones amb càrrecs electes o amb alts càrrecs del govern. Aquestes entregues seran realitzades en tot cas pel personal funcionari competent i sense fer-ne una escenificació pública.

4. Es prohibeix obligar la ciutadania a l'assistència d'actes públics per a ser beneficiaris de qualsevol entrega de bé parcial o totalment finançat amb diners públics o qualsevol tipus de contracte, nomenament, subvenció o beca.

5. Es prohibeix assolir acords amb mitjans de difusió per a promocionar la imatge dels càrrecs i administracions públiques.

6. Es prohibeix el finançament de mitjans de difusió privats directament o indirectament a través de la contractació del mitjà per a la seua difusió o d'inserció de publicitat institucional. La contractació de qualsevol mitjà es realitzarà sota els criteris establerts en aquesta llei i les lleis de contractació vigents.

7. Tota la publicitat institucional estarà lliure de cap identificació partidista, i queden prohibits els punts de similitud amb la publicitat que porte a terme qualsevol partit polític per a la imatge pròpia o la captació d'afiliació.

8. Es prohibeix qualsevol acte d'inauguració o similars, d'obra acabada o servei per part de persones amb càrrecs electes

el temor o las supersticiones de las personas destinatarias, ni promover prácticas peligrosas.

7. La publicidad institucional debe respetar los derechos al honor, la intimidad y la propia imagen. En la publicidad institucional no debe denigrarse, implícita o explícitamente, a ningún persona o colectivo social, religión, pensamiento o ideología democrática.

8. Las campañas institucionales contribuirán a fomentar la igualdad entre mujeres y hombres y respetarán la diversidad social, cultural, étnica, de pensamiento, de identidad u orientación sexual presente en la sociedad.

9. Las campañas institucionales contribuirán a la protección de la infancia y la adolescencia.

10. La publicidad institucional destinada a segmentos de población especialmente sensibles como niños y adolescentes debe ser extremadamente cuidadosa. No debe explotarse la inseguridad o inmadurez de las personas ni la credulidad natural de niños y niñas, ni tampoco debe abusarse de su sentido de lealtad.

11. La publicidad institucional debe fomentar el respeto al medio ambiente y la sostenibilidad. Los medios y apoyos que utilizan las comunicaciones institucionales deben corresponderse con dicho criterio y deben servir de ejemplo para el conjunto de la población.

12. Todos los datos difundidos en la publicidad institucional deben ser relevantes y comprobables y no pueden dar lugar a error. Todas las comparaciones deben ser objetivas y verificables. No puede crearse confusión y mezcla de mensajes.

Artículo 5

Prohibiciones

1. Se prohíbe la comunicación publicitaria institucional partidista.

2. Se prohíbe la utilización de la publicidad institucional como elemento de propaganda personal de personas con cargos públicos o grupos institucionales. En este sentido, se prohíben las comunicaciones financiadas directa o indirectamente con fondos públicos de los gobiernos institucionales, como son los saludas o la aparición de cargos públicos en la publicidad o publicaciones institucionales o en medios de comunicación privados bajo acuerdos de contraprestación de cualquier tipo.

3. Se prohíben los actos públicos de entrega de llaves de bienes inmuebles o similares, por parte de personas con cargos electos o con altos cargos del gobierno. Estas entregas serán realizadas en todo caso por el personal funcionario competente y sin hacer de esa entrega una escenificación pública.

4. Se prohíbe obligar a la ciudadanía a la asistencia de actos públicos para ser beneficiarios de cualquier entrega de bien parcial o totalmente financiado con dinero público o cualquier tipo de contrato, nombramiento, subvención o beca.

5. Se prohíbe alcanzar acuerdos con medios de difusión para promocionar la imagen de los cargos y administraciones públicas.

6. Se prohíbe la financiación de medios de difusión privados directa o indirectamente a través de la contratación del medio para su difusión o de inserción de publicidad institucional. La contratación de cualquier medio se realizará bajo los criterios establecidos en la presente ley y las leyes de contratación vigentes.

7. Toda la publicidad institucional estará libre de identificación partidista alguna, quedando prohibidos los puntos de similitud con la publicidad que lleve a cabo cualquier partido político para la propia imagen o la captación de afiliación.

8. Se prohíbe cualquier acto de inauguración o similares, de obra acabada o servicio por parte de personas con cargos electos

o alts càrrecs, finançats amb fons públics parcialment o totalment, directament o indirectament. Aquesta prohibició inclourà els viatges en cabina de conductor de càrrecs electes o alts càrrecs respecte de les infraestructures de transport públic col·lectiu.

9. Es prohibeix qualsevol acte d'instal·lació de placa commemorativa o similar que faça referència a persones amb càrrecs electes o alts càrrecs que hagen participat en la decisió de la construcció o la posada en marxa o de qualsevol altra.

10. Es prohibeixen els actes de posades de primeres pedres, d'inauguració o similars, d'inici de construcció d'obra finançada totalment o parcialment amb fons públics per part de persones amb càrrecs electes o alts càrrecs.

11. Queda prohibida la confusió i la coincidència de les campanyes institucionals amb les campanyes electorals autòniques.

12. Es prohibeix la publicitat institucional que tinga com a finalitat destacar els èxits en la gestió o els objectius aconseguits pels subjectes sotmesos a la llei.

13. Es prohibeix la publicitat institucional que tinga com a única finalitat la creació, difusió o millora de la notorietat i la imatge de les institucions governamentals i de les administracions públiques, que no estiga vinculada a un dret, servei o activitat concrets.

14. Es prohibeix la publicitat institucional relacionada amb competències alienes.

15. Es prohibeix la publicitat subliminal, entenent per tal la que, mitjançant tècniques de producció d'estímul d'intensitats frontereres amb els llindars dels sentits o anàlogues, pugui actuar sobre el públic destinatari sense ser percebuda conscientment.

16. La publicitat institucional està sotmesa a les prohibicions establertes en la legislació estatal.

Article 6

Determinació dels mitjans de difusió

1. La distribució de la publicitat institucional respectarà els principis d'eficàcia, eficiència, equitat i objectivitat.

2. Amb vista a la realització dels principis assenyalats en l'apartat anterior, per a la determinació dels mitjans de difusió es tindran en compte, en particular, les característiques dels destinataris de la publicitat; la llengua predominant de l'àmbit lingüístic; l'àmbit i la implantació territorial i social, amb consideració especial pels mitjans de comunicació locals i comarcals i els mitjans de comunicació electrònics i el nivell de difusió o audiència dels diversos mitjans; el cost de les insercions publicitàries, i d'altres criteris anàlegs que contribueixen a la consecució òptima dels fins contemplats en aquesta llei.

3. Quan la publicitat tinga caràcter general i siga inserida en mitjans de comunicació de difusió general, es farà amb proporcionalitat a les audiències en el cas dels mitjans audiovisuals o persones lectores en el cas de mitjans escrits, i utilitzarà per a la determinació criteris independents i objectius com l'EGM i el CPM.

4. Les institucions i administracions públiques subjectes a aquesta llei no podran abonar en cap cas per les insercions de publicitat institucional preus abusius, que no guarden proporció amb la regulació normal del mercat.

5. La inserció de la publicitat institucional ha de realitzar-se amb preferència per mitjans que respecten el medi ambient.

6. Quan la tipologia de l'anunci que s'ha de difondre implique com a destinatari un sector de la població específic, cal aplicar els criteris de difusió més adequats a la seua distribució, amb la justificació corresponent.

o altos cargos, financiados con fondos públicos parcial o totalmente, directa o indirectamente. Esta prohibición incluirá los viajes en cabina de conductor de cargos electos o altos cargos respecto de las infraestructuras de transporte público colectivo.

9. Se prohíbe cualquier acto de instalación de placa conmemorativa o similar que haga referencia a personas con cargos electos o altos cargos que hayan participado en la decisión de la construcción o puesta en marcha o de cualquier otra.

10. Se prohíben los actos de puestas de primeras piedras, de inauguración o similares, de inicio de construcción de obra financiada total o parcialmente con fondos públicos por parte de personas con cargos electos o altos cargos.

11. Queda prohibida la confusión y coincidencia de las campañas institucionales con las campañas electorales autonómicas.

12. Se prohíbe la publicidad institucional que tenga como finalidad destacar los éxitos en la gestión o los objetivos conseguidos por los sujetos sometidos a la ley.

13. Se prohíbe la publicidad institucional que tenga como única finalidad la creación, difusión o mejora de la notoriedad e imagen de las instituciones gubernamentales y de las administraciones públicas, que no esté vinculada a un derecho, servicio o actividad concretos.

14. Se prohíbe la publicidad institucional relacionada con competencias ajenas.

15. Se prohíbe la publicidad subliminal, entendiéndose por tal la que, mediante técnicas de producción de estímulos de intensidades rayanas con los umbrales de los sentidos o análogas, pueda actuar sobre el público destinatario sin ser conscientemente percibida.

16. La publicidad institucional está sometida a las prohibiciones establecidas en la legislación estatal.

Artículo 6

Determinación de los medios de difusión

1. La distribución de la publicidad institucional respetará los principios de eficacia, eficiencia, equidad y objetividad.

2. En orden a la realización de los principios señalados en el apartado anterior, para la determinación de los medios de difusión se tendrán en cuenta, en particular, las características de los destinatarios de la publicidad; la lengua predominante del ámbito lingüístico; el ámbito e implantación territorial y social, con consideración especial por los medios de comunicación locales y comarcas y los medios de comunicación electrónicos y el nivel de difusión o audiencia de los diversos medios; el coste de las inserciones publicitarias, y otros criterios análogos que contribuyan a la óptima consecución de los fines contemplados en esta ley.

3. Cuando la publicidad tenga carácter general y sea insertada en medios de comunicación de difusión general, se hará con proporcionalidad a las audiencias en el caso de los medios audiovisuales o personas lectoras en el caso de medios escritos, utilizando para su determinación criterios independientes y objetivos como el EGM y el CPM.

4. Las instituciones y administraciones públicas sujetas a esta ley no podrán abonar en ningún caso por las inserciones de publicidad institucional precios abusivos, que no guarden proporción con la regulación normal del mercado.

5. La inserción de la publicidad institucional debe realizarse con preferencia por medios que respeten el medio ambiente.

6. Cuando la tipología del anuncio a difundir implique como destinatario a un sector de la población específico, hay que aplicar los criterios de difusión más adecuados a su distribución, con la correspondiente justificación.

7. Queda prohibida la discriminació de mitjans de comunicació per la seua línia editorial o qualsevol altra consideració.

8. En tot cas i al marge de la quantia del contracte, la contractació mai podrà realitzar-se de manera directa ni mitjançant el procediment negociat.

Article 7

Limitació de la publicitat mitjançant patrocini

No podrà realitzar-se publicitat institucional mitjançant la modalitat de patrocini quan el patrocinat, l'activitat patrocinada o altres patrocinadors de la mateixa activitat vulneren els principis informadors de l'article 4 del present text legal o qualsevol altra norma prevista en aquesta llei.

Article 8

Llengua

1. Els textos de la publicitat institucional utilitzaran preferentment el valencià, d'acord amb els principis de la normativa sobre l'ús i ensenyament del valencià i l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, llevat dels àmbit de predomini lingüístic castellà, en què es farà preferentment en castellà.

2. La publicitat institucional podrà dur-se a terme en altres llengües no oficials, quan així ho requeresca el seu objecte.

Article 9

Contractació

1. Els contractes relatius a la publicitat institucional es regeixen per la legislació de contractes del sector públic i per la resta de disposicions que els siguen d'aplicació, i han de respectar els principis d'igualtat, lliure concurrència, publicitat, objectivitat, eficàcia i eficiència.

2. Queda prohibit el pagament en paradisos fiscals i la contractació d'empreses que en facen ús.

Article 10

Temporalitat

1. La publicitat institucional no podrà dur-se a terme fins que estiga finalitzada l'obra o el servei publicitat estiga en funcionament. La publicitat tindrà mer caràcter informatiu del servei que es preste o de l'ús de l'obra, els drets de persones usuàries, horaris, normes de convivència o qualsevol informació imprescindible perquè ciutadans i ciutadanes s'assabenten de la seua existència i de les normes d'ús.

2. Les obres licitades amb càrrec als pressuposts públics comptaran durant la realització de l'obra amb una única tanca informativa on es relatarà succintament que s'està construint, el cost de l'obra, l'empresa adjudicatària, la data d'inici i i la data de finalització.

Una vegada finalitzada l'obra o s'estiga prestant el servei, la tanca serà retirada de manera immediata.

3. No està permès col·locar anuncis d'obres futures ni abans del començament de l'obra.

4. En el cas que l'obra siga paralitzada, el servei es deixi de prestar o se'n retire el finançament, la publicitat serà retirada immediatament i s'informarà prèviament del motiu pel qual es deixa de prestar el servei.

7. Queda prohibida la discriminación de medios de comunicación por su línea editorial o cualquier otra consideración.

8. En todo caso y al margen de la cuantía del contrato, la contratación nunca podrá realizarse de manera directa ni mediante el procedimiento negociado.

Artículo 7

Limitación de la publicidad mediante patrocinio

No podrá realizarse publicidad institucional mediante la modalidad de patrocinio cuando el patrocinado, la actividad patrocinada u otros patrocinadores de la misma actividad vulneren los principios informadores del artículo 4 del presente texto legal o cualquier otra norma prevista en la presente ley.

Artículo 8

Lengua

1. Los textos de la publicidad institucional utilizarán preferentemente el valenciano, de acuerdo con los principios de la normativa sobre el uso y enseñanza del valenciano y el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana, excepto en los ámbitos de predominio lingüístico castellano, en que se hará preferentemente en castellano.

2. La publicidad institucional podrá llevarse a cabo en otras lenguas no oficiales, cuando así lo requiera su objeto.

Artículo 9

Contratación

1. Los contratos relativos a la publicidad institucional se rigen por la legislación de contratos del sector público y por el resto de disposiciones que les sean de aplicación, respetando los principios de igualdad, libre concurrencia, publicidad, objetividad, eficacia y eficiencia.

2. Queda prohibido el pago en paraísos fiscales y la contratación de empresas que hagan uso de estos.

Artículo 10

Temporalidad

1. La publicidad institucional no podrá llevarse a cabo hasta que esté finalizada la obra o el servicio publicitado esté en funcionamiento. La publicidad tendrá mero carácter informativo del servicio que se preste o del uso de la obra, los derechos de personas usuarias, horarios, normas de convivencia o cualquier información imprescindible para que ciudadanos y ciudadanas se enteren de su existencia y de las normas de uso.

2. Las obras licitadas con cargo a los presupuestos públicos contarán durante la realización de la obra con una única valla informativa donde se relatará sucintamente que se está construyendo, el coste de la obra, la empresa adjudicataria, fecha de inicio y fecha de finalización.

Una vez finalizada la obra o se esté prestando el servicio, la valla será retirada de manera inmediata.

3. No está permitido colocar anuncios de obras futuras ni antes del comienzo de la obra.

4. Caso de que la obra fuera paralizada, el servicio se dejará de prestar o se retirará la financiación, la publicidad será inmediatamente retirada informando previamente del motivo por el que se deja de prestar el servicio.

Article 11*Període electoral*

1. Amb l'objectiu de no influir en la intenció de vot de la ciutadania, la publicitat objecte d'aquesta llei no pot dur-se a terme en el període comprès entre el dia en què es fa pública oficialment la data de convocatòria de les eleccions autonòmiques i el dia en què se celebren aquestes.

2. Allò que hi ha disposat en el punt 1 no és aplicable a les activitats publicitàries relacionades amb la difusió del procés electoral i el foment de l'exercici del dret a vot.

Tampoc a les activitats publicitàries imprescindibles per a anunciar mesures de prevenció de riscos, d'ordre o de seguretat públics o d'evitació o reparació de danys que afecten les persones, la seua salut o els seus béns, i al medi natural.

3. En les campanyes institucionals per a promoure la participació en les eleccions autonòmiques, no poden utilitzar-se eslògans, simbologia o elements publicitaris identificables clarament amb un partit polític. Així mateix, els partits polítics tampoc poden utilitzar durant la campanya electoral eslògans, simbologia o elements publicitaris identificables amb les campanyes institucionals.

4. L'apartat anterior també serà aplicable en el cas que la Generalitat realitze una campanya institucional per a promoure la participació o informar sobre les eleccions municipals o ens locals supramunicipals.

TÍTOL II
DEL CONTROL
DE LA PUBLICITAT INSTITUCIONAL

Article 12*El Consell de Control de la Publicitat Institucional*

Es crea el Consell de Control de la Publicitat Institucional com a òrgan col·legiat de supervisió i assessorament de l'activitat de les institucions de la Comunitat Valenciana en matèria de publicitat institucional.

Article 13*Composició i requisits del Consell de Control de la Publicitat Institucional*

1. La composició del Consell de Control de la Publicitat Institucional serà la següent:

- a) Una persona proposada per cada grup parlamentari constituït a les Corts.
- b) Dos persones designades pel Col·legi Oficial de Publicitaris i Relacions Públiques de la Comunitat Valenciana.
- c) Una persona escollida per insaculació entre les persones proposades per les associacions de consumidors i usuaris.
- d) Una persona escollida per insaculació entre les persones proposades per les universitats públiques de comunicació.
- e) Dos persones escollides per insaculació entre ciutadans i ciutadanes que complequen els requisits establerts en aquesta llei.

2. Les persones membres del Consell de Control de la Publicitat Institucional hauran de comptar amb més de deu anys d'exercici professional o docent en el camp de la publicitat i la comunicació.

3. A fi de garantir la independència del Consell de Control de la Publicitat Institucional, en cap cas en formaran part persones membres de les institucions públiques a les quals és

Artículo 11*Período electoral*

1. Con el objetivo de no influir en la intención de voto de la ciudadanía, la publicidad objeto de la presente ley no puede llevarse a cabo en el período comprendido entre el día en que se hace pública oficialmente la fecha de convocatoria de las elecciones autonómicas y el día en que se celebran estas.

2. Lo dispuesto en el punto 1 no es aplicable a las actividades publicitarias relacionadas con la difusión del proceso electoral y el fomento del ejercicio del derecho a voto.

Tampoco a las actividades publicitarias imprescindibles para anunciar medidas de prevención de riesgo, de orden o de seguridad públicos o de evitación o reparación de daños que afecten a las personas, su salud o sus bienes, y al medio natural.

3. En las campañas institucionales para promover la participación en las elecciones autonómicas, no pueden utilizarse eslóganes, simbología o elementos publicitarios claramente identificables con un partido político. Asimismo, los partidos políticos tampoco pueden utilizar durante la campaña electoral eslóganes, simbología o elementos publicitarios identificables con las campañas institucionales.

4. El apartado anterior también será aplicable en el caso de que la Generalitat realice una campaña institucional para promover la participación o informar sobre las elecciones municipales o entes locales supramunicipales.

TÍTULO II
DEL CONTROL
DE LA PUBLICIDAD INSTITUCIONAL

Artículo 12*El Consejo de Control de la Publicidad Institucional*

Se crea el Consejo de Control de la Publicidad Institucional como órgano colegiado de supervisión y asesoramiento de la actividad de las instituciones de la Comunitat Valenciana en materia de publicidad institucional.

Artículo 13*Composición y requisitos del Consejo de Control de la Publicidad Institucional*

1. La composición del Consejo de Control de la Publicidad Institucional será la siguiente:

- a) Una persona propuesta por cada grupo parlamentario constituido en Les Corts.
- b) Dos personas designadas por el Colegio Oficial de Publicitarios y Relaciones Públicas de la Comunitat Valenciana.
- c) Una persona escogida por insaculación entre las personas propuestas por las asociaciones de consumidores y usuarios.
- d) Una persona escogida por insaculación entre las personas propuestas por las universidades públicas de comunicación.
- e) Dos personas escogidas por insaculación de entre ciudadanos y ciudadanas que cumplan los requisitos establecidos en esta ley.

2. Las personas miembros del Consejo de Control de la Publicidad Institucional deberán contar con más de diez años de ejercicio profesional o docente en el campo de la publicidad y la comunicación.

3. Con el fin de garantizar la independencia del Consejo de Control de la Publicidad Institucional, en ningún caso formarán parte del mismo personas miembros de las instituciones

d'aplicació aquesta llei ni persones de notòria trajectòria política o marcat biaix partidista.

Article 14

Mecanisme de designació de les persones elegides per insaculació

a) Les persones elegides per insaculació ho seran entre professionals de la publicitat i la comunicació amb la condició política de valencianes, que s'hagen presentat voluntàriament per a ser elegides i complisquen els requisits d'aquesta llei.

b) Les persones que vulguen presentar-se a la insaculació hauran de comptar amb més de deu anys d'exercici professional o docent en el camp de la publicitat.

c) Entre les persones que es presenten i complisquen els requisits per a ser membre del Consell de Control de la Publicitat Institucional en seran escollides dos mitjançant insaculació. També seran escollides dos persones suplents per a cobrir les possibles vacants que puguen produir-se per ordre d'insaculació. En el cas que s'esgotaren les persones escollides per a les suplències, es procedirà de nou a una nova insaculació.

d) El control tecnicoformal del compliment dels requisits i el procediment d'insaculació serà dut a terme pel cos de lletrats i lletrades de les Corts, sota la direcció de la Mesa de les Corts.

e) Els consellers i conselleres elegits ho seran per a cinc anys i tindran les mateixes funcions i atribucions que les persones conselleres electives. Quan es produesca una vacant la persona suplent que ocupe el lloc ho farà per a cinc anys.

f) Si una persona consellera resulta elegida una segona volta per insaculació, podrà exercir un segon mandat però no podrà tornar a presentar-se a una insaculació següent.

g) Es farà pública en el DOCV la convocatòria perquè els ciutadans i les ciutadanes que complisquen amb els requisits exposats en aquest article participen en el procés d'insaculació.

Article 15

Mecanisme de elecció de les persones conselleres electives

a) Les persones conselleres electives seran elegides per les Corts entre persones professionals de la publicitat i la comunicació amb la condició política de valencianes que complisquen els requisits d'aquesta llei.

b) L'elecció dels consellers o conselleres la duran a terme les Corts, a través d'un acord adoptat per majoria de 3/5 dels seus membres. Garantirà el reflex de la pluralitat parlamentària en la composició i haurà de ser elegit un conseller o consellera a proposta de cada grup parlamentari constituït en les Corts.

c) Les persones conselleres electives seran elegides per a cinc anys i podran ser reelegides una única volta, de manera que el límit s'estableix en un màxim de dos períodes.

d) El control tecnicoformal del compliment dels requisits serà dut a terme pel cos de lletrats i lletrades de les Corts, sota la direcció de la Mesa de les Corts.

Article 16

Funcionament del Consell de Control de Publicitat Institucional (CCPI)

1. El Consell de Control de Publicitat Institucional gaudirà d'autonomia funcional.

públicas a las que es de aplicación la presente ley ni personas de notoria trayectoria política o marcado sesgo partidista.

Artículo 14

Mecanismo de designación de las personas elegidas por insaculación

a) Las personas elegidas por insaculación lo serán de entre profesionales de la publicidad y la comunicación con la condición política de valencianas, que se hayan presentado voluntariamente para ser elegidas y cumplan los requisitos de esta ley.

b) Las personas que quieran presentarse a la insaculación deberán contar con más de diez años de ejercicio profesional o docente en el campo de la publicidad.

c) De entre las personas que se presenten y cumplan los requisitos para ser miembro del Consejo de Control de la Publicidad Institucional serán escogidas dos mediante insaculación. También serán escogidas dos personas suplentes para cubrir las posibles vacantes que puedan producirse por orden de insaculación. Caso de que se agotaran las personas escogidas para las suplencias, se procederá de nuevo a una nueva insaculación.

d) El control técnico-formal del cumplimiento de los requisitos y el procedimiento de insaculación será llevado a cabo por el cuerpo de letrados y letradas de Les Corts, bajo la dirección de la Mesa de Les Corts.

e) Los consejeros y consejeras elegidos lo serán para cinco años y tendrán las mismas funciones y atribuciones que las personas conselleres electivas. Cuando se produzca una vacante la persona suplente que ocupe el puesto lo hará para cinco años.

f) Si una persona consellera resultara elegida una segunda vez por insaculación, podrá ejercer un segundo mandato pero no podrá volver a presentarse a una siguiente insaculación.

g) Se hará pública en el DOCV la convocatoria para que los ciudadanos y las ciudadanas que cumplan con los requisitos expuestos en el presente artículo participen en el proceso de insaculación.

Artículo 15

Mecanismo de elección de las personas conselleres electivas

a) Las personas conselleres electivas serán elegidas por Les Corts de entre personas profesionales de la publicidad y la comunicación con la condición política de valencianas que cumplan los requisitos de esta ley.

b) La elección de los consejeros o consejeras la llevarán a cabo Les Corts, a través de un acuerdo adoptado por mayoría de 3/5 de sus miembros, garantizando el reflejo de la pluralidad parlamentaria en su composición, debiendo ser elegido un consejero o consellera a propuesta de cada grupo parlamentario constituido en Les Corts.

c) Las personas conselleres electivas serán elegidas para cinco años y podrán ser reelectas una única vez, de manera que el límite se establece en un máximo de dos períodos.

d) El control técnico-formal del cumplimiento de los requisitos será llevado a cabo por el cuerpo de letrados y letradas de Les Corts, bajo la dirección de la Mesa de Les Corts.

Artículo 16

Funcionamiento del Consejo de Control de Publicidad Institucional (CCPI)

1. El Consejo de Control de Publicidad Institucional gozará de autonomía funcional.

2. Per al seu funcionament el Consell elegirà entre les seues persones membres una persona que faça les funcions de presidència i una persona que faça les funcions de secretaria.

Article 17

Funcions del Consell de Control de la Publicitat Institucional

El Consell de Control de la Publicitat Institucional té les funcions següents:

a) Informar de les campanyes públiques institucionals prèvies a la seua publicació o difusió.

b) Presentar, almenys una vegada a l'any, l'informe anual de l'activitat de publicitat institucional, per part de la presidència del Consell de Control de la Publicitat Institucional, davant la comissió parlamentària corresponent de les Corts.

c) Emetre informes o respondre a consultes sobre qualsevol qüestió relativa a l'aplicació d'aquesta llei que li plantegen les institucions de la Comunitat Valenciana o qualsevol legítim interessat, com també els membres dels grups parlamentaris o institucionals que no donen suport al govern corresponent.

d) Elaborar els estudis i informes que considere conuenients en relació amb l'aplicació d'aquesta llei.

e) Ordenar el cessament o la rectificació de les activitats de comunicació que s'insten a través del procediment previst en l'apartat següent.

f) Instruir expedient sancionador a les persones que incomplequen la normativa continguda en aquesta llei.

Article 18

Servei d'inspecció

El Consell de Control de la Publicitat Institucional compartirà amb un Servei d'Inspecció format per persones funcionàries de carrera, que tindrà com a funció l'impuls de la activitat inspectora i la preparació d'informes. Reglamentàriament se'n desenvoluparan el funcionament, la dependència funcional i les funcions.

Article 19

Retribucions

Les persones membres del Consell de Control de la Publicitat Institucional tenen dret a percebre, com a única compensació a la seua tasca, les dietes i els quilometratges per assistència a les reunions de manera equivalent a les que s'estableixen per a la funció pública.

Article 20

Accessibilitat per a denunciar

Qualsevol persona física o jurídica que acredite un dret o interès legítim pot sol·licitar al Consell de Control de la Publicitat Institucional el cessament immediat o la rectificació de les activitats de comunicació que vulneren les prohibicions establertes en aquesta llei. La sol·licitud ha de resoldre's en un termini màxim de deu dies, durant el qual pot recomanar-se la suspensió de l'activitat impugnada. Si la resolució és estimatòria de la sol·licitud, s'instarà la institució al cessament de l'acció de comunicació o la rectificació en els termes que assenyalen el Consell de Control de la Publicitat Institucional, si escau, s'incoarà expedient sancionador.

2. Para su funcionamiento el Consejo elegirá de entre sus personas miembros una persona que haga las funciones de presidencia y una persona que haga las funciones de secretaria.

Artículo 17

Funciones del Consejo de Control de la Publicidad Institucional

El Consejo de Control de la Publicidad Institucional tiene las siguientes funciones:

a) Informar de las campañas públicas institucionales previas a su publicación o difusión.

b) Presentar, por lo menos una vez al año, el informe anual de la actividad de publicidad institucional, por parte de la presidencia del Consejo de Control de la Publicidad Institucional, ante la comisión parlamentaria correspondiente de Les Corts.

c) Emitir informes o responder a consultas sobre cualquier cuestión relativa a la aplicación de esta ley que le planteen las instituciones de la Comunitat Valenciana o cualquier legítimo interesado, así como los miembros de los grupos parlamentarios o institucionales que no den apoyo al gobierno correspondiente.

d) Elaborar los estudios e informes que considere convenientes en relación con la aplicación de esta ley.

e) Ordenar el cese o la rectificación de las actividades de comunicación que se insten a través del procedimiento previsto en el siguiente apartado.

f) Instruir expediente sancionador a las personas que incumplan la normativa contenida en esta ley.

Artículo 18

Servicio de inspección

El Consejo de Control de la Publicidad Institucional contará con un Servicio de Inspección formado por personas funcionarias de carrera, que tendrá como función el impulso de la actividad inspectora y la preparación de informes. Reglamentariamente se desarrollarán su funcionamiento, dependencia funcional y funciones.

Artículo 19

Retribuciones

Las personas miembros del Consejo de Control de la Publicidad Institucional tienen derecho a percibir, como única compensación a su tarea, las dietas y kilometrajes por asistencia a las reuniones de manera equivalente a las que se establecen para la función pública.

Artículo 20

Accesibilidad para denunciar

Cualquier persona física o jurídica que acredite un derecho o interés legítimo puede solicitar al Consejo de Control de la Publicidad Institucional el cese inmediato o la rectificación de las actividades de comunicación que vulneren las prohibiciones establecidas en esta ley. La solicitud debe resolverse en un plazo máximo de diez días, durante el cual puede recomendarse la suspensión de la actividad impugnada. Si la resolución es estimatoria de la solicitud, se instará a la institución al cese de la acción de comunicación o la rectificación en los términos que señale el Consejo de Control de la Publicidad Institucional, si procede, se incoará expediente sancionador.

Article 21*Entrega de documentació i col·laboració*

Les persones i subjectes jurídics sotmesos a aquesta llei estan obligats a la plena col·laboració amb el Consell de Control de la Publicitat Institucional, a la qual hauran d'entregar tota la informació i la documentació relativa a la publicitat emesa tant per a la realització de l'informe anual com per a l'exercici ordinari de les seues funcions.

Article 22*Informe anual de publicitat institucional*

1. Per a l'elaboració de l'informe anual sobre l'activitat de publicitat institucional, els subjectes jurídics sotmesos a aquesta llei trametran al Consell de Control de la Publicitat Institucional cada any al mes de novembre una memòria de totes les activitats de publicitat institucional desenvolupades durant l'any, com també les subvencions concedides a mitjans de comunicació en el mateix exercici pressupostari. La memòria haurà d'especificar necessàriament els mitjans de difusió utilitzats i la despesa efectuada en cadascun per a cada activitat.

2. El Consell de Control de la Publicitat Institucional emetrà l'informe anual, que serà tramès al Parlament abans de finalitzar el mes de gener, i la seua presentació en les Corts es produirà al mes de febrer, per a ser debatut d'acord amb el Reglament de la cambra.

TÍTOL III RÈGIM SANCIONADOR

Article 23*Infraccions*

1. La vulneració de l'article 11 i dels punts 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 5 suposarà la qualificació de la infracció com a molt greu.

2. La vulneració de qualsevol altra prohibició continguda en l'article 5 suposarà la qualificació de la infracció com a greu.

3. La vulneració de la resta de previsions contingudes en aquesta llei suposarà la qualificació de la infracció com a lleu.

Article 24*Sancions*

1. Si la sanció és qualificada de molt greu s'imposarà la sanció pecuniària consistent en l'abonament dels costos econòmics que haja tingut la campanya de publicitat institucional, més l'interès legal, quantia que serà reingressada en les arques públiques pel subjecte sancionat, i a més s'imposarà la prohibició de contractació amb administracions públiques durant el temps mínim de 5 anys i màxim de 10.

2. Si la sanció és qualificada de greu s'imposarà la sanció pecuniària consistent en l'abonament dels costos econòmics que haja tingut la campanya de publicitat institucional, més l'interès legal, quantia que serà reingressada en les arques públiques per la persona sancionada, i a més s'imposarà la prohibició de contractació amb administracions públiques durant el temps mínim de 2 anys i màxim de 5.

3. Si la sanció és qualificada de lleu únicament s'imposarà la sanció pecuniària consistent en l'abonament dels costos econòmics que haja tingut la campanya de publicitat institucional, més l'interès, quantia que serà reingressada en les arques públiques per la persona sancionada.

Artículo 21*Entrega de documentación y colaboración*

Las personas y sujetos jurídicos sometidos a esta ley están obligados a la plena colaboración con el Consejo de Control de la Publicidad Institucional, a quien deberán entregar toda la información y documentación relativa a la publicidad emitida tanto para la realización del informe anual como para el ejercicio ordinario de sus funciones.

Artículo 22*Informe anual de publicidad institucional*

1. Para la elaboración del informe anual sobre la actividad de publicidad institucional, los sujetos jurídicos sometidos a esta ley remitirán al Consejo de Control de la Publicidad Institucional cada año en el mes de noviembre una memoria de todas las actividades de publicidad institucional desarrolladas durante el año, así como las subvenciones concedidas a medios de comunicación en el mismo ejercicio presupuestario. La memoria deberá especificar necesariamente los medios de difusión empleados y el gasto efectuado en cada uno para cada actividad.

2. El Consejo de Control de la Publicidad Institucional emitirá el informe anual, que será remitido al Parlamento antes de finalizar el mes de enero, y su presentación en Les Corts se producirá en el mes de febrero, para su debate de acuerdo con el Reglamento de la cámara.

TÍTULO III RÉGIMEN SANCIONADOR

Artículo 23*Infracciones*

1. La vulneración del artículo 11 y de los puntos 1, 2, 3, 4 y 5 del artículo 5 supondrá la calificación de la infracción como muy grave.

2. La vulneración de cualquier otra prohibición contenida en el artículo 5 supondrá la calificación de la infracción como grave.

3. La vulneración del resto de previsions contenidas en la presente ley supondrá la calificación de la infracción como leve.

Artículo 24*Sanciones*

1. Si la sanción fuera calificada de muy grave se impondrá la sanción pecuniaria consistente en el abono de los costes económicos que haya tenido la campaña de publicidad institucional, más el interés legal, cuantía que será reingresada en las arcas públicas por el sujeto sancionado, y además se impondrá la prohibición de contratación con administraciones públicas durante el tiempo mínimo de 5 años y máximo de 10.

2. Si la sanción fuera calificada de grave se impondrá la sanción pecuniaria consistente en el abono de los costes económicos que haya tenido la campaña de publicidad institucional, más el interés legal, cuantía que será reingresada en las arcas públicas por la persona sancionada, y además se impondrá la prohibición de contratación con administraciones públicas durante el tiempo mínimo de 2 años y máximo de 5.

3. Si la sanción fuera calificada de leve únicamente se impondrá la sanción pecuniaria consistente en el abono de los costes económicos que haya tenido la campaña de publicidad institucional, más el interés, cuantía que será reingresada en las arcas públicas por la persona sancionada.

Article 25*Prescripció*

1. Les infraccions molt greus prescriuen als 3 anys, les greus als 2 anys i les lleus als 6 mesos; les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen als 3 anys, les imposades per faltes greus als 2 anys i les imposades per faltes lleus a l'any.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des que la infracció s'haja comés, i des del cessament de la comissió quan es tracte d'infraccions continuades.

3. El termini de prescripció de les sancions es comptarà des de la fermesa de la resolució sancionadora.

Article 26*Tramitació de l'expedient sancionador i principis*

a) L'expedient s'incoarà d'ofici pel Servei d'Inspecció o a petició de qualsevol persona interessada. En el termini de cinc dies l'òrgan nomenarà una persona instructora i secretària, ambdues elegides entre les persones membres del Servei d'Inspecció mateix. Nomenada persona instructora i secretària, es donarà audiència per un termini de 15 dies a la persona física o jurídica afectada a fi que pugui formular-hi al·legacions i proposar les proves necessàries per a la seua defensa. L'òrgan instructor acordarà les proves que considere oportunes per a assolir el ple coneixement de la causa i garantir el dret de defensa.

b) Conclòs el període probatori, es donarà vista a l'expedient perquè el subjecte expedientat pugui formular-hi al·legacions en el termini de 15 dies.

c) Transcorregut el dit termini s'uniran les al·legacions a l'expedient, si aquestes han estat formulades, i la persona instructora farà proposta de resolució, que serà acordada per una persona ponent membre del Consell de Control de Publicitat Institucional, i determinarà la pertinència de la sanció, la seua qualificació i la imposició en el termini màxim d'un mes. La designació de la persona ponent es produirà de manera rotatòria entre totes les persones membres del Consell per ordre alfabètic del primer cognom.

d) Front a la resolució de sanció adoptada pel ponent cap recurs d'alçada dirigit al plenari del Consell de Control de la Publicitat Institucional, que adoptarà la decisió per majoria de les persones assistents i en el qual la persona ponent designada que ha dictat la resolució objecte de recurs s'abstindrà de participar. En cas d'empat la sanció no prosperarà.

e) La tramitació de l'expedient es durà a terme garantint el dret de defensa i la resta de principis del procés sancionador.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

Els expedients de contractació en matèria de publicitat institucional iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei hauran d'adaptar-s'hi, d'acord amb la normativa que els siga d'aplicació.

D'igual manera les campanyes de publicitat ja licitades hauran d'adaptar-se a aquesta normativa, i cessaran d'immediat les licitacions de les que no complequen amb el que hi ha previst en aquesta llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei entrarà en vigor en el termini de tres mesos des que es publique en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Artículo 25*Prescripción*

1. Las infracciones muy graves prescriben a los 3 años, las graves a los 2 años y las leves a los 6 meses; las sanciones impuestas por faltas muy graves prescriben a los 3 años, las impuestas por faltas graves a los 2 años y las impuestas por faltas leves al año.

2. El plazo de prescripción empezará a contarse desde que la infracción se haya cometido, y desde el cese de su comisión cuando se trate de infracciones continuadas.

3. El plazo de prescripción de las sanciones se contará desde la firmeza de la resolución sancionadora.

Artículo 26*Tramitación del expediente sancionador y principios*

a) El expediente se incoará de oficio por el Servicio de Inspección o a petición de cualquier persona interesada. En el plazo de cinco días el órgano nombrará a una persona instructora y secretaria, ambas elegidas de entre las personas miembros del propio Servicio de Inspección. Nombrada persona instructora y secretaria, se dará audiencia por un plazo de 15 días a la persona física o jurídica afectada para que pueda formular alegaciones y proponer las pruebas necesarias para su defensa. El órgano instructor acordará las pruebas que considere oportunas para alcanzar el pleno conocimiento de la causa y garantizar el derecho de defensa.

b) Concluido el período probatorio, se dará vista al expediente para que el sujeto expedientado pueda formular alegaciones en el plazo de 15 días.

c) Transcurrido dicho plazo se unirán las alegaciones al expediente, si estas han sido formuladas, y la persona instructora hará propuesta de resolución, que será acordada por una persona ponente miembro del Consejo de Control de Publicidad Institucional, y determinará la pertinencia de la sanción, su calificación e imposición en el plazo máximo de un mes. La designación de la persona ponente se producirá de manera rotatoria entre todas las personas miembros del Consell por orden alfabético del primer apellido.

d) Frente a la resolución de sanción adoptada por el ponente cabe recurso de alzada dirigido al plenario del Consejo de Control de la Publicidad Institucional, que adoptará la decisión por mayoría de las personas asistentes y donde la persona ponente designada que ha dictado la resolución objeto de recurso se abstendrá de participar. En caso de empate la sanción no prosperará.

e) La tramitación del expediente se llevará a cabo garantizando el derecho de defensa y el resto de principios del proceso sancionador.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Los expedientes de contratación en materia de publicidad institucional iniciados antes de la entrada en vigor de esta ley deberán adaptarse a ella, de acuerdo con la normativa que les sea de aplicación.

De igual manera las campañas de publicidad ya licitadas deberán adaptarse a la presente normativa, cesando de inmediato las licitaciones de aquellas que no cumplan con aquello previsto en la presente ley.

DISPOSICIÓN FINAL PRIMERA

Esta ley entrará en vigor en el plazo de tres meses desde su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

El Consell dictarà el desenvolupament reglamentari d'aquesta llei en el termini de tres mesos.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA

El Consell de Control de la Publicitat Institucional es constituirà en el termini màxim de quatre mesos des que entre en vigor aquesta llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA PRIMERA

Queda íntegrament derogada la Llei de publicitat institucional de la Comunitat Valenciana, Llei 7/2003, de 20 de març.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA SEGONA

Queda derogada qualsevol norma o disposició d'igual o inferior rang que s'opose al que hi ha establert en aquest text legislatiu.

Les Corts, 17 de setembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

Proposició de llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos de persones amb càrrecs públics no electes, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.491)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas, diputada, i Fran Ferri Fayos, síndic del Grup Parlamentari Compromís, de conformitat amb el que hi ha establert en els articles 124 i concordants del Reglament de les Corts, presenten la següent Proposició de llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos de persones amb càrrec públic i en sol·liciten la tramitació davant les Corts Valencianes.

Aquesta proposició de llei es presenta acompanyada d'una exposició de motius, el text de la qual ha d'utilitzar-se, igualment, com a antecedent preceptiu per tal de poder pronunciar-se, d'acord amb el que hi ha establert en l'article 124 del RC.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
D'INCOMPATIBILITATS I CONFLICTES
D'INTERESSOS DE PERSONES
AMB CÀRRECS PÚBLICS NO ELECTES**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'abundància de casos de corrupció patits al nostre territori, d'actuacions èticament rebutjables per part de persones amb càrrecs públics i la falta de resposta per part del legislador, van generar un clima d'indignació social cap a la política. Desconfiança augmentada davant la pràctica reiterada del *fitxatge* d'antics membres de governs per empreses privatitzades sota la direcció del mateix responsable polític que després passa a formar part de la plantilla d'aquesta

DISPOSICIÓN FINAL SEGUNDA

El Consell dictará el desarrollo reglamentario de la presente ley en el plazo de tres meses.

DISPOSICIÓN FINAL TERCERA

El Consejo de Control de la Publicidad Institucional se constituirá en el plazo máximo de cuatro meses desde la entrada en vigor de esta ley.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA PRIMERA

Queda íntegramente derogada la Ley de publicidad institucional de la Comunitat Valenciana, Ley 7/2003, de 20 de marzo.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA SEGUNDA

Queda derogada cualquier norma o disposición de igual o inferior rango que se oponga a lo establecido en el presente texto legislativo.

Les Corts, 17 de septiembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

Proposición de ley de incompatibilidades y conflictos de intereses de personas con cargos públicos no electos, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.491)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas, diputada, y Fran Ferri Fayos, síndic del Grupo Parlamentario Compromís, de conformidad con lo establecido en los artículos 124 y concordantes del Reglamento de Les Corts, presentan la siguiente Proposición de ley de incompatibilidades y conflictos de intereses de personas con cargo público y solicitan su tramitación ante las Corts Valencianes.

Esta proposición de ley se presenta acompañada de una exposición de motivos, cuyo texto debe utilizarse, igualmente, como antecedente preceptivo para poder pronunciarse, de acuerdo con lo establecido en el artículo 124 del RC.

**PROPOSICIÓN DE LEY
DE INCOMPATIBILIDADES Y CONFLICTOS
DE INTERESES DE PERSONAS
CON CARGOS PÚBLICOS NO ELECTOS**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La abundancia de casos de corrupción sufridos en nuestro territorio, de actuaciones éticamente rechazables por parte de personas con cargos públicos y la falta de respuesta por parte del legislador, generaran un clima de indignación social hacia la política. Desconfianza aumentada ante la pràctica reiterada del *fichaje* de antiguos miembros de gobiernos por empresas privatizadas bajo la dirección del mismo responsable político que después pasa a formar parte de la plantilla de dicha empresa.

empresa. Actituds com aquesta ofereixen una imatge de connivència durant l'exercici del càrrec públic que alimenta la idea que s'ha afavorit determinats interessos empresarials o particulars en benefici propi, en detriment del servei públic.

En definitiva, la imatge pública que una empresa contracta una persona exalt càrrec del govern com a agraïment per les decisions adoptades durant el seu mandat per altes sumes de diners parla per si mateixa i mereix una resposta legislativa contundent.

Les activitats compatibles amb el càrrec i l'ètica pública no poden quedar a la lliure decisió del concepte moral de la persona amb càrrec públic. Han de ser regulades a través dels mecanismes legals necessaris, que garanteixen l'honorabilitat i l'objectivitat d'aquelles persones que gestionen allò públic a l'hora d'adoptar decisions i que regulen conseqüències punibles per a aquells que ho incompliquen. Es tracta de la creació de normes que regulen les incompatibilitats i els conflictes d'interessos a fi d'impedir que l'exercici del càrrec siga aprofitat des de l'empresa privada o persona física, amb la intenció de beneficiar-se davant la resta d'empreses del sector o d'altres persones físiques.

De la mateixa manera, és necessari oferir una resposta legislativa a com es desenvolupa l'exercici ètic del càrrec públic, a fi de garantir que les decisions que adopte la persona que l'ostenta no amaguen interessos espuris.

Quant a la legislació estatal, la vigent Llei 5/2006, de conflictes d'interessos de membres de govern i alts càrrecs de l'administració, disposa en l'article 8 les limitacions a l'exercici d'activitats privades amb posteritat al cessament.

Aquesta previsió, a més de ser insuficient, no és d'aplicació als alts càrrecs de l'administració autonòmica. Així, mentre que en altres comunitats disposen de legislació sobre la matèria, en el nostre territori, on la necessitat és peremptòria, és una llacuna legal que aquest text pretén cobrir.

Quant a l'estructura de la llei, consta de cinc títols. El títol preliminar aborda l'objecte de la llei i l'àmbit subjectiu d'aplicació. El títol primer, dividit en tres capítols, estableix el règim de dedicació, les incompatibilitats i les obligacions de les persones amb càrrec públic i després del seu cessament. Alhora regula els deures d'inhibició i abstenció. Finalment, regula les situacions compatibles i les condicions de reingrés a l'activitat anterior. El títol segon, dividit en dos capítols, regula la creació, la composició i les funcions de la Junta del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic i les obligacions i les declaracions que ha d'efectuar la persona que exerceixca o haja exercit un càrrec públic. El títol tercer està dedicat a regular el règim disciplinari establint les infraccions, les sancions, com també les seues prescripcions i els principis reguladors propis del dret sancionador. També regula la tramitació de l'expedient sancionador. Finalment, el títol quart regula els principis de transparència i accessibilitat per a la ciutadania a la informació i la possibilitat de denunciar possibles irregularitats amb un sistema de protecció de la persona denunciante.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1

Objecte

1. L'objecte de la llei és regular les incompatibilitats de les persones que ocupen càrrecs de responsabilitat política en l'àmbit públic i així garantir el compliment del principi d'objectivitat en el servei a l'interès general durant el compliment del seu mandat.

Actitudes como esta ofrecen una imagen de connivencia durante el ejercicio del cargo público que alimenta la idea de que se ha favorecido determinados intereses empresariales o particulares en beneficio propio, en detrimento del servicio público.

En definitiva, la imagen pública que una empresa contrata a una persona ex alto cargo del gobierno como agradecimiento por las decisiones adoptadas durante su mandato por altas sumas de dinero habla por sí misma y merece una respuesta legislativa contundente.

Las actividades compatibles con el cargo y la ética pública no pueden quedar a la libre decisión del concepto moral de la persona con cargo público. Deben ser reguladas a través de los mecanismos legales necesarios, que garanticen la honorabilidad y la objetividad de aquellas personas que gestionen lo público a la hora de adoptar decisiones y que regulen consecuencias punibles para aquellos que lo incumplan. Se trata de la creación de normas que regulen las incompatibilidades y los conflictos de intereses con el fin de impedir que el ejercicio del cargo sea aprovechado desde la empresa privada o persona física, con la intención de beneficiarse ante el resto de empresas del sector o de otras personas físicas.

De la misma manera, es necesario ofrecer una respuesta legislativa a cómo se desarrolla el ejercicio ético del cargo público, con el fin de garantizar que las decisiones que adopte la persona que lo ostenta no escondan intereses espurios.

En cuanto a la legislación estatal, la vigente Ley 5/2006, de conflictos de intereses de miembros de gobierno y altos cargos de la administración, dispone en el artículo 8 las limitaciones al ejercicio de actividades privadas con posteridad al cese.

Esta previsión, además de ser insuficiente, no es de aplicación a los altos cargos de la administración autonómica. Así, mientras que en otras comunidades disponen de legislación sobre la materia, en nuestro territorio, donde la necesidad es perentoria, es una laguna legal que este texto pretende cubrir.

En cuanto a la estructura de la ley, consta de cinco títulos. El título preliminar aborda el objeto de la ley y el ámbito subjetivo de aplicación. El título primero, dividido en tres capítulos, establece el régimen de dedicación, las incompatibilidades y las obligaciones de las personas con cargo público y tras su cese. A su vez regula los deberes de inhibición y abstención. Finalmente, regula las situaciones compatibles y las condiciones de reingreso a la actividad anterior. El título segundo, dividido en dos capítulos, regula la creación, la composición i las funciones de la Junta del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público y las obligaciones y las declaraciones que debe efectuar la persona que ejerza o haya ejercido un cargo público. El título tercero está dedicado a regular el régimen disciplinario estableciendo las infracciones, las sanciones, como también sus prescripciones y los principios reguladores propios del derecho sancionador. También regula la tramitación del expediente sancionador. Finalmente, el título cuarto regula los principios de transparencia y accesibilidad para la ciudadanía a la información y la posibilidad de denunciar posibles irregularidades con un sistema de protección de la persona denunciante.

TÍTULO PRELIMINAR

Artículo 1

Objeto

1. El objeto de la ley es regular las incompatibilidades de las personas que ocupen cargos de responsabilidad política en el ámbito público y así garantizar el cumplimiento del principio de objetividad en el servicio al interés general durante el cumplimiento de su mandato.

2. També és objecte d'aquesta llei regular les incompatibilitats una vegada es produeix el cessament de les persones que ocupen càrrecs de responsabilitat política en l'àmbit públic per tal d'evitar els conflictes d'interessos.

Article 2

Àmbit subjectiu d'aplicació

Aquesta llei és d'aplicació a:

a) La persona titular de la Presidència de la Generalitat, les persones membres del Consell, les persones titulars de les secretaries autonòmiques, subsecretaries, direccions generals i altres alts càrrecs que ostenten el rang de direcció general en el sector públic, càrrecs de designació directa, el personal eventual i el personal de lliure designació, i aquell que perceba retribucions superiors al nivell de complement de destinació 26 o equivalent en l'àmbit de les administracions autonòmica i local, i qualsevol càrrec equiparable quant a responsabilitat, nomenament i retribucions.

b) La persona titular de la presidència, la direcció general, gerents i titulars d'altres llocs de treball o càrrecs assimilats, en organismes autònoms o entitats de dret públic que depenen de la Generalitat i de qualsevol tipus d'entitats creades amb més d'un 30 per cent de capital públic.

c) Les persones triades per a ser membres de les institucions estatutàries.

d) Les presidentes o els presidents, conselleres delegades o consellers delegats de societats mercantils en què el capital siga totalment o parcialment de titularitat de la Generalitat, ja siguen nomenats pel Consell o pels òrgans de govern d'aquelles societats.

e) Les directores o els directors generals, gerents o llocs assimilats de fundacions del sector públic de la Generalitat o en què la Generalitat tinga participació.

f) Les persones nomenades com a comissionades per la Conselleria de Sanitat.

g) Així mateix, els titulars de qualsevol altre lloc, siga quina siga la seua denominació, el nomenament del qual s'efectue pel Consell.

TÍTOL PRIMER

RÈGIM DE DEDICACIÓ I INCOMPATIBILITATS

Capítol I Règim

Article 3

Règim de dedicació

L'exercici del mandat o el nomenament haurà de desenvolupar-se en règim de dedicació absoluta i exclusiva, i únicament serà compatible amb el de càrrec electe en els supòsits establerts en la legislació electoral. En tal cas, només podrà percebre una de les retribucions que li pertoque per l'exercici del seu càrrec, sense que siga compatible amb la percepció de les retribucions lligades al compliment del càrrec electe com són les indemnitzacions per assistència o qualsevol altra.

Capítol II Incompatibilitats i obligacions

Article 4

Incompatibilitats directes o indirectes durant el mandat

1. Es declara incompatible la percepció de qualsevol dieta, indemnització per assistència o retribució dels alts càrrecs

2. También es objeto de esta ley regular las incompatibilidades una vez se produzca el cese de las personas que ocupen cargos de responsabilidad política en el ámbito público para evitar los conflictos de intereses.

Artículo 2

Ámbito subjetivo de aplicación

Esta ley es de aplicación a:

a) La persona titular de la Presidencia de la Generalitat, las personas miembros del Consell, las personas titulares de las secretarías autonómicas, subsecretarías, direcciones generales y otros altos cargos que ostenten el rango de dirección general en el sector público, cargos de designación directa, el personal eventual y el personal de libre designación, y aquel que perciba retribuciones superiores al nivel de complemento de destino 26 o equivalente en el ámbito de las administraciones autonómica y local, y cualquier cargo equiparable en cuanto a responsabilidad, nombramiento y retribuciones.

b) La persona titular de la presidencia, la dirección general, gerentes y titulares de otros puestos de trabajo o cargos asimilados, en organismos autónomos o entidades de derecho público que dependen de la Generalitat y de cualquier tipo de entidades creadas con más de un 30 por ciento de capital público.

c) Las personas elegidas para ser miembros de las instituciones estatutarias.

d) Las presidentas o los presidentes, consejeras delegadas o consejeros delegados de sociedades mercantiles en que el capital sea totalmente o parcialmente de titularidad de la Generalitat, ya sean nombrados por el Consell o por los órganos de gobierno de aquellas sociedades.

e) Las directoras o los directores generales, gerentes o puestos asimilados de fundaciones del sector público de la Generalitat o en que la Generalitat tenga participación.

f) Las personas nombradas como comisionadas por la Conselleria de Sanidad.

g) Asimismo, los titulares de cualquier otro puesto, sea cual sea su denominación, cuyo nombramiento se efectúe por el Consell.

TÍTULO PRIMERO

RÉGIMEN DE DEDICACIÓN E INCOMPATIBILIDADES

Capítulo I Régimen

Artículo 3

Régimen de dedicación

El ejercicio del mandato o el nombramiento deberá desarrollarse en régimen de dedicación absoluta y exclusiva, y únicamente será compatible con el de cargo electo en los supuestos establecidos en la legislación electoral. En tal caso, nada más podrá percibir una de las retribuciones que le recaiga por el ejercicio de su cargo, sin que sea compatible con la percepción de las retribuciones atadas al cumplimiento del cargo electo como son las indemnizaciones por asistencia o cualquier otra.

Capítulo II Incompatibilidades y obligaciones

Artículo 4

Incompatibilidades directas o indirectas durante el mandato

1. Se declara incompatible la percepción de cualquier dieta, indemnización por asistencia o retribución de los altos car-

o càrrecs públics no electes, personal eventual o de lliure designació per formar part dels òrgans col·legiats o d'altra naturalesa de les administracions públiques o privades quan els corresponga amb caràcter institucional o per als qual foren designats en funció del càrrec que ocupen.

2. Durant el mandat o el nomenament les persones amb càrrec públic no podran subscriure contractes per si mateixes o a través de societats o empreses participades per elles o les seues famílies fins al quart grau de consanguinitat o tercer d'afinitat, directament o indirectament, que afecten el sector en què presta serveis.

3. Les persones sotmeses a aquesta llei durant el mandat no podran ser propietàries per si mateixes o juntament amb el cònjuge o la parella de fet, descendents dependents o persones tutelades o a través de persona interposada, de participacions directes o indirectes que superen el 0,5 % del total d'accionariat en societats anònimes (SA) o un 10 % del total d'accions o participacions en les societats limitades (SL) que tinguen concerts o contractes de qualsevol natura en el sector públic autonòmic, o que siguin subcontractistes d'aquestes empreses o que reben subvencions provinents del sector públic. Les mateixes limitacions i de la mateixa manera s'aplicaran a les persones amb càrrec públic titulars d'obligacions d'una societat mercantil.

4. S'exceptuen del punt anterior les accions o les participacions de les quals la persona siga propietària per formar part d'un establiment mercantil familiar i que hagen estat en el seu poder almenys els cinc anys anteriors al nomenament o en un període inferior o durant el mateix mandat, si la transmissió es produeix per causa de mort. En aquest cas la persona afectada durant el mandat no podrà exercir cap càrrec de gerència o administració de l'empresa, es limitarà únicament a mantenir-se com a propietària de les accions i estarà subjecta als deures de l'apartat 2 d'aquest mateix article i de l'article 6.

5. No serà aplicable el punt 3 d'aquest article a les cooperatives de treball associat ni a les cooperatives agrícoles, de consum o de aprofitament energètic ni a les comunitats de bens formades per professionals liberals que exerceixen activitat econòmica autònoma.

Article 5

Incompatibilitats després del cessament en el càrrec

1. Durant els cinc anys següents a la data del seu cessament, les persones que exercesquen càrrecs a què es refereix l'article 2, no podran:

a) Oferir els seus serveis ni exercir qualsevol altre paper mediador, remunerat o no, que poguera provocar un conflicte d'interessos amb la funció exercida.

b) Formar part d'òrgans col·legiats en empreses o societats privades ni relacionades amb les competències del càrrec ocupat, ni amb cap altra de l'òrgan col·legiat del qual formara part, en els termes preceptuats als apartats 3, 4 i 5 de l'article anterior.

c) Subscriure per si mateixes o a través de societats o empreses participades per elles directament o indirectament contractes d'assistència tècnica, de serveis o semblants amb l'administració pública; empresa o fundació amb participació pública; organisme o institució de la qual provinga, de manera directa o a través d'empreses contractistes o subcontractistes en els termes preceptuats a l'apartat 2 de l'article 4.

2. A l'efecte del punt 1, es considera que hi ha relació quan es done qualsevol dels supòsits de fet següents:

gos o cargos públicos no electos, personal eventual o de libre designación por formar parte de los órganos colegiados o de otra naturaleza de las administraciones públicas o privadas cuando les corresponda con carácter institucional o para los que fueran designados en función del cargo que ocupan.

2. Durante el mandato o nombramiento las personas con cargo público no podrán suscribir contratos por sí mismas o a través de sociedades o empresas participadas por ellas o sus familias hasta el cuarto grado de consanguinidad o tercero de afinidad, directamente o indirectamente, que afecten al sector en que preste servicios.

3. Las personas sometidas a esta ley durante el mandato no podrán ser propietarias por sí mismas o junto al cónyuge o pareja de hecho, descendientes dependientes o personas tuteladas o a través de persona interpuesta, de participaciones directas o indirectas que superen el 0,5 % del total de accionariado en sociedades anónimas (SA) o un 10 % del total de acciones o participaciones en las sociedades limitadas (SL) que tengan conciertos o contratos de cualquiera naturaleza en el sector público autonómico, o que sean subcontractistas de dichas empresas o que reciban subvenciones provenientes del sector público. Las mismas limitaciones y de la misma manera se aplicarán a las personas con cargo público titulares de obligaciones de una sociedad mercantil.

4. Se exceptúan del punto anterior las acciones o las participaciones de las que la persona sea propietaria por formar parte de un establecimiento mercantil familiar y que hayan estado en su poder por lo menos los cinco años anteriores al nombramiento o en un período inferior o durante el mismo mandato, si la transmisión se produce mortis causa. En este caso la persona afectada durante el mandato no podrá ejercer ningún cargo de gerencia o administración de la empresa, se limitará únicamente a mantenerse como propietaria de las acciones y estará sujeta a los deberes del apartado 2 de este mismo artículo y del artículo 6.

5. No será aplicable el punto 3 de este artículo a las cooperativas de trabajo asociado ni a las cooperativas agrícoles, de consumo o de aprovechamiento energético ni a las comunidades de bienes formadas por profesionales liberales que ejerzan actividad económica autónoma.

Artículo 5

Incompatibilidades tras el cese en el cargo

1. Durante los cinco años siguientes a la fecha de su cese, las personas que ejerzan cargos a que se refiere el artículo 2, no podrán:

a) Ofrecer sus servicios ni ejercer cualquier otro papel mediador, remunerado o no, que pudiera provocar un conflicto de intereses con la función ejercida.

b) Formar parte de órganos colegiados en empresas o sociedades privadas ni relacionadas con las competencias del cargo ocupado, ni con ninguna otra del órgano colegiado del que formara parte, en los términos preceptuados a los apartados 3, 4 y 5 del artículo anterior.

c) Suscribir por sí mismas o a través de sociedades o empresas participadas por ellas directamente o indirectamente contratos de asistencia técnica, de servicios o semejantes con la administración pública; empresa o fundación con participación pública; organismo o institución de la que provenga, de manera directa o a través de empresas contratistas o subcontractistas en los términos preceptuados en el apartado 2 del artículo 4.

2. A los efectos del punto 1, se considera que existe relación cuando se dé cualquiera de los siguientes supuestos de hecho:

a) Que la persona afectada directament, o les persones amb rang jeràrquicament superior o inferior a ella, a proposta d'aquesta, per delegació o substitució, hagueren dictat resolucions amb relació a aquestes societats mercantils.

b) Que la persona afectada formara part del departament, de la conselleria o de l'òrgan col·legiat que intervinguera o participara en algun acord o resolució amb relació a aquestes entitats.

c) Que l'empresa o el sector tinga relació amb un servei privatitzat per decisió de l'òrgan o el govern de què formava part.

Article 6

Inhibició i abstenció

1. Les persones afectades per aquesta llei hauran d'inhibir-se del coneixement d'assumptes en què hagen intervingut amb anterioritat o interessen a empreses o societats en les quals elles, la persona cònjuge o persona amb relació anàloga a la conjugal, o familiars fins al quart grau de consanguinitat o tercer d'afinitat hagen mantingut algun tipus de relació mercantil, laboral o professional directa o indirecta.

2. Quan la persona afectada per aquesta llei estiguera obligada a abstenir-se en els termes prevists en la legislació administrativa de l'Estat o autonòmica, l'abstenció es farà per escrit, i es notificarà tant al superior immediat o l'òrgan que el va nomenar, com al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.

Capítol III

Compatibilitat i reingrés

Article 7

Compatibilitat

L'exercici del càrrec serà compatible amb:

1. La participació no lucrativa en seminaris, jornades o conferències organitzades per centres oficials destinats a la formació, sempre que no tinguen caràcter permanent i que la seua participació es dega a la condició de càrrec públic o a la seua especialitat professional.

2. La participació no lucrativa en mitjans de comunicació i difusió audiovisuals o escrits.

3. La producció i creació literària, artística, científica o tècnica i les publicacions derivades d'aquestes sempre que no siguen conseqüència d'una relació laboral o de prestació de serveis o suposen minva en l'estricta compliment dels deures públics.

4. La percepció de despeses de locomoció o dietes per les activitats compatibles amb el límit de les quanties exceptuades de gravamen en la legislació estatal reguladora de l'IRPF.

Article 8

Reingrés

1. Les persones de l'àmbit subjectiu d'aquesta llei establert en l'article 2, que amb anterioritat a ocupar llocs públics hagueren exercit la seua activitat professional o laboral en empreses privades, siga en el règim que siga, a les quals volgueren reincorporar-se, no incorreran en la incompatibilitat prevista en l'apartat anterior quan no hagen adoptat decisions que l'afecten directament.

2. Amb posterioritat a la data de cessament, aquells que reingressaren a la funció pública o aquells que presten serveis retribuïts per mitjà d'honoraris, arancel o qualsevol altra manera de contraprestació econòmica a persones físiques

a) Que la persona afectada directament, o las personas con rango jerárquicamente superior o inferior a ella, a propuesta de la misma, por delegación o sustitución, hubieran dictado resoluciones con relación a dichas sociedades mercantiles.

b) Que la persona afectada formara parte del departamento, conselleria u órgano colegiado que interviniera o participara en algún acuerdo o resolución con relación a dichas entidades.

c) Que la empresa o sector tenga relación con un servicio privatizado por decisión del órgano o gobierno de que formaba parte.

Artículo 6

Inhibición y abstención

1. Las personas afectadas por esta ley deberán inhibirse del conocimiento de asuntos en que hayan intervenido con anterioridad o interesen a empresas o sociedades en los que ellas, la persona cónyuge o persona con relación análoga a la conyugal, o familiares hasta el cuarto grado de consanguinidad o tercero de afinidad hayan mantenido algún tipo de relación mercantil, laboral o profesional directa o indirecta.

2. Cuando la persona afectada por esta ley estuviera obligada a abstenerse en los términos previstos en la legislación administrativa del Estado o autonómica, la abstención se hará por escrito, y se notificará tanto al superior inmediato u órgano que lo nombró, como al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.

Capítulo III

Compatibilidad y reingreso

Artículo 7

Compatibilidad

El ejercicio del cargo será compatible con:

1. La participación no lucrativa en seminarios, jornadas o conferencias organizadas por centros oficiales destinados a la formación, siempre que no tengan carácter permanente y que su participación se deba a la condición de cargo público o a su especialidad profesional.

2. La participación no lucrativa en medios de comunicación y difusión audiovisuales o escritos.

3. La producción y creación literaria, artística, científica o técnica y las publicaciones derivadas de estas siempre que no sean consecuencia de una relación laboral o de prestación de servicios o supongan merma en el estricto cumplimiento de los deberes públicos.

4. La percepción de gastos de locomoción o dietas por las actividades compatibles con el límite de las cuantías exceptuadas de gravamen en la legislación estatal reguladora del IRPF.

Artículo 8

Reingreso

1. Las personas del ámbito subjetivo de esta ley establecido en el artículo 2, que con anterioridad a ocupar puestos públicos hubieran ejercido su actividad profesional o laboral en empresas privadas, sea en el régimen que sea, a las que quisieran reincorporarse, no incurrirán en la incompatibilidad prevista en el apartado anterior cuando no hayan adoptado decisiones que le afecten directamente.

2. Con posterioridad a la fecha de cese, aquellos que reingresaran a la función pública o aquellos que presten servicios retribuidos mediante honorarios, arancel o cualquier otra manera de contraprestación económica a personas físicas o

o jurídiques de caràcter privat, s'inhibiran en totes aquelles actuacions que tinguen relació directa amb les competències del càrrec exercit.

3. Es considerarà que existeix relació directa quan la persona afectada per aquesta llei, directament, o alguna persona amb rang jeràrquicament superior o inferior a ella, a proposta d'aquesta, per delegació o substitució, haguera dictat resolucions o haguera participat en l'adopció de decisions en relació a la societat mercantil a què volguera reincorporar-se, ni amb empreses subcontractistes d'aquesta.

TÍTOL II

EL REGISTRE VALENCIÀ PER L'ÈTICA EN L'EXERCICI DE CÀRREC PÚBLIC

Capítol I

El Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic

Article 9

Creació

1. Es crea el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic que recollirà les dades sobre activitats, bens i patrimoni de les persones que exercesquen càrrecs públics no electes. El Registre serà de públic accés i assumirà les funcions del Registre d'Activitats i de Béns i Drets Patrimonials d'Alts Càrrecs de la Generalitat i la informació de la qual disposa. També tindrà la resta de les funcions que disposa aquesta llei i la normativa reglamentària que la desenvolupe.

2. El Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic estarà adscrit a la conselleria competent en administració pública.

Article 10

Funcions

1. El Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic gaudirà d'autonomia funcional.

2. Són funcions del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic:

a) Rebre i custodiar les declaracions i la documentació que les persones amb càrrec públic de l'àmbit subjectiu de l'article 2 d'aquesta llei presenten al Registre.

b) Dictaminar sobre la compatibilitat entre les activitats, el patrimoni i els bens i l'exercici del càrrec públic de cada persona amb càrrec públic amb obligació de declarar.

c) Requerir les persones amb càrrec públic en situació d'incompatibilitat per a regular la seua situació o abandonar l'exercici del càrrec.

d) Incoar i dur a terme sancions disciplinàries quan es requereixa en aplicació dels preceptes d'aquesta llei.

e) Realitzar un informe anual, que en tot cas serà públic, sobre les situacions de compatibilitat i incompatibilitat, incidències, aplicació del règim disciplinari i qualsevol fet rellevant en la seua gestió.

f) Ajustar els seus informes i les seues publicacions al respecte al dret de protecció de dades de caràcter personal, sempre garantint la transparència en la gestió pública i el dret de la ciutadania a conèixer la situació de compatibilitat o incompatibilitat de les persones amb càrrec públic.

g) Posar en coneixement de la fiscalia situacions de possible il·lícit penal immediatament que se'n tinga coneixement.

jurídicas de carácter privado, se inhibirán en todas aquellas actuaciones que tengan relación directa con las competencias del cargo ejercido.

3. Se considerará que existe relación directa cuando la persona afectada por esta ley, directamente, o alguna persona con rango jerárquicamente superior o inferior a ella, a propuesta de esta, por delegación o sustitución, hubiera dictado resoluciones o hubiera participado en la adopción de decisiones en relación a la sociedad mercantil a que quisiera reincorporarse, ni con empresas subcontratistas de la misma.

TÍTULO II

EL REGISTRO VALENCIANO POR LA ÉTICA EN EL EJERCICIO DE CARGO PÚBLICO

Capítulo I

El Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público

Artículo 9

Creación

1. Se crea el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público que recogerá los datos sobre actividades, bienes y patrimonio de las personas que ejerzan cargos públicos no electos. El Registro será de público acceso y asumirá las funciones del Registro de Actividades y de Bienes y Derechos Patrimoniales de Altos Cargos de la Generalitat y la información de la que dispone. También tendrá el resto de las funciones que dispone dicha ley y la normativa reglamentaria que la desarrolle.

2. El Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público estará adscrito a la conselleria competente en administración pública.

Artículo 10

Funciones

1. El Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público gozará de autonomía funcional.

2. Son funciones del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público:

a) Recibir y custodiar las declaraciones y la documentación que las personas con cargo público del ámbito subjetivo del artículo 2 de esta ley presenten al Registro.

b) Dictaminar sobre la compatibilidad entre las actividades, el patrimonio y los bienes y el ejercicio del cargo público de cada persona con cargo público con obligación de declarar.

c) Requerir a las personas con cargo público en situación de incompatibilidad para regular su situación o abandonar el ejercicio del cargo.

d) Incoar y llevar a cabo sanciones disciplinarias cuando se requiera en aplicación de los preceptos de esta ley.

e) Realizar un informe anual, que en todo caso será público, sobre las situaciones de compatibilidad e incompatibilidad, incidencias, aplicación del régimen disciplinario y cualquier hecho relevante en su gestión.

f) Ajustar sus informes y sus publicaciones al respeto al derecho de protección de datos de carácter personal, siempre garantizando la transparencia en la gestión pública y el derecho de la ciudadanía a conocer la situación de compatibilidad o incompatibilidad de las personas con cargo público.

g) Poner en conocimiento de la fiscalía situaciones de posible ilícito penal inmediatamente que se tenga conocimiento.

h) Qualsevol altres que li atorgue aquesta llei o el reglament que la desenvolupe.

Article 11

Personal adscrit al Registre

El personal adscrit al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic serà en tot cas personal funcionari de carrera i experiència en la funció pública i la provisió dels llocs de treball adscrits al servei es farà sempre per concurs de mèrits.

Article 12

La Junta del Registre Valencià per l'Ètica de Càrrec Públic

1. El Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic tindrà en la seua estructura una Junta formada entre tres i cinc persones que seran elegides cada tres anys mitjançant procediment d'insaculació entre la totalitat del personal adscrit al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.

2. La Junta actuarà de manera col·legiada i tindrà la representació sindical designada per la Junta de Personal de la Generalitat, que podrà ser rotativa.

3. Quan una persona haja format part de la Junta, a la següent insaculació el seu nom no figurarà entre els elegibles per tal de garantir la rotativitat de les persones membres de la Junta.

4. La Junta del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic tindrà una persona que excerceca funcions de presidència i una altra que excerceca les funcions de secretària. La resta de persones membres tindran la consideració de vocals. L'exercici d'aquestes funcions es podrà realitzar de manera rotatòria.

5. Reglamentàriament es desenvoluparà la manera concreta d'elecció, la regulació del funcionament i les funcions de la Junta del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic, com també la presència de la representació sindical.

Capítol II Obligacions

Article 13

Obligació d'informar

1. Les persones afectades per aquesta llei relacionades en l'article 2 hauran de realitzar una declaració d'activitats, bens i patrimoni davant el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic, amb la fi de sotmetre's a aquesta normativa. El Registre emetrà un informe sobre la compatibilitat de les activitats, amb les conseqüències previstes en aquesta llei.

2. Les persones que hagen d'exercir o excercequen algun dels càrrecs compresos en l'article 2 hauran d'efectuar davant el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic declaració detallada sobre totes les activitats que realitzen, els seus bens i el seu patrimoni.

3. Les persones que hagen exercit algun dels càrrecs compresos en l'article 2 després del seu cessament i durant un període de cinc anys hauran d'efectuar davant el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic declaració detallada sobre totes les activitats que realitzen, els seus bens i el seu patrimoni.

h) Cualesquiera otros que le otorgue esta ley o el reglamento que la desarrolle.

Artículo 11

Personal adscrito al Registro

El personal adscrito al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público será en todo caso personal funcionario de carrera y experiencia en la función pública y la provisión de los puestos de trabajo adscritos al servicio se hará siempre por concurso de méritos.

Artículo 12

La Junta del Registro Valenciano por la Ética de Cargo Público

1. El Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público tendrá en su estructura una Junta formada entre tres y cinco personas que serán elegidas cada tres años mediante procedimiento de insaculación entre la totalidad del personal adscrito al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.

2. La Junta actuará de manera colegiada y tendrá la representación sindical designada por la Junta de Personal de la Generalitat, que podrá ser rotativa.

3. Cuando una persona haya formado parte de la Junta, a la siguiente insaculación su nombre no figurará entre los elegibles para garantizar la rotatividad de las personas miembros de la Junta.

4. La Junta del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público tendrá una persona que ejerza funciones de presidencia y otra que ejerza las funciones de secretaria. El resto de personas miembros tendrán la consideración de vocales. El ejercicio de estas funciones se podrá realizar de manera rotatoria.

5. Reglamentariamente se desarrollará la manera concreta de elección, la regulación del funcionamiento y las funciones de la Junta del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público, como también la presencia de la representación sindical.

Capítulo II Obligaciones

Artículo 13

Obligación de informar

1. Las personas afectadas por esta ley relacionadas en el artículo 2 deberán realizar una declaración de actividades, bienes y patrimonio ante el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público, con el fin de someterse a esta normativa. El Registro emitirá informe sobre la compatibilidad de las actividades, con las consecuencias previstas en esta ley.

2. Las personas que deban ejercer o ejerzan alguno de los cargos comprendidos en el artículo 2 deberán efectuar ante el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público declaración detallada sobre todas las actividades que realicen, sus bienes y su patrimonio.

3. Las personas que hayan ejercido alguno de los cargos comprendidos en el artículo 2 tras su cese y durante un período de cinco años deberán efectuar ante el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público declaración detallada sobre todas las actividades que realicen, sus bienes y su patrimonio.

4. Aquestes obligacions s'entenen sense perjudici d'aquelles obligacions que per a les persones que també exercesquen càrrec electe puguen establir les respectives institucions de les quals formen part.

Article 14

*Declaració de béns, drets
i obligacions patrimonials i terminis*

1. La persona que s'incorpore de nou a un càrrec públic haurà de fer la declaració de béns, drets i obligacions patrimonials amb caràcter previ al seu inici. En el termini de vint dies, el Registre resoldrà sobre la compatibilitat de l'activitat que es pretén realitzar i ho comunicarà a la persona interessada i a l'administració, l'empresa o les societats en què vulga prestar els seus serveis.

2. La declaració de béns, drets i obligacions patrimonials inclourà el detall de tots els béns, drets i obligacions patrimonials, valors i actius financers, participacions o obligacions societàries que posseeix la persona amb càrrec públic i l'entorn familiar afectat per aquesta llei. Igualment, hauran d'informar sobre la denominació i l'objecte social de les societats en què tinguen interessos tant la persona afectada per l'aplicació d'aquesta llei com el seu cònjuge o la seua parella de fet, els fills i les filles dependents o les persones tutelades i les persones amb qui convisca.

3. La declaració de béns, drets i obligacions patrimonials inclourà les seues activitats professionals, mercantils o laborals dels dos anys anteriors a la presa de possessió.

4. Durant els cinc anys posteriors al cessament de seu càrrec les persones afectades per aquesta llei hauran d'informar el Registre de les seues activitats professionals, mercantils o laborals en els termes preceptuats.

5. Tota la informació esmentada en aquest article haurà d'acompanyar-se de la corresponent documentació acreditativa, com la còpia simple de la declaració tributària que grava renda, patrimoni o societats dels exercicis assenyalats, i totes les corresponents als anys d'ocupació del càrrec o relació de serveis i durant els cinc anys posteriors al cessament.

Article 15

Tramitació de la informació i conseqüències jurídiques

1. Mentre no existesca resolució expressa, la persona nomenada per al càrrec es trobarà en situació de compatibilitat fins que no reba notificació del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic en sentit contrari.

2. La persona afectada per una situació patrimonial incompatible amb el càrrec haurà de desprendre's de les accions, de les participacions o realitzar l'acció que corresponga en el termini de dos mesos des de la notificació de la incompatibilitat, i notificarà i acreditarà el fet de manera immediata al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.

3. Si la situació d'incompatibilitat sobrevinguera durant l'exercici del càrrec, disposarà igualment de dos mesos des de la notificació de la incompatibilitat per a retrobar-se en situació de compatibilitat, i notificarà i acreditarà el fet de manera immediata al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.

4. Si la persona afectada en el termini legal no retorna a una situació de compatibilitat, s'iniciarà expedient sancionador d'acord amb les previsions del títol IV d'aquesta llei.

4. Estas obligaciones se entienden sin perjuicio de aquellas obligaciones que para las personas que también ejerzan cargo electo puedan establecer las respectivas instituciones de las que formen parte.

Artículo 14

*Declaración de bienes, derechos
y obligaciones patrimoniales y plazos*

1. La persona que se incorpore de nuevo a un cargo público deberá hacer la declaración de bienes, derechos y obligaciones patrimoniales con carácter previo a su inicio. En el plazo de veinte días, el Registro resolverá sobre la compatibilidad de la actividad que se pretende realizar y lo comunicará a la persona interesada y a la administración, empresa o sociedades en que quiera prestar sus servicios.

2. La declaración de bienes, derechos y obligaciones patrimoniales incluirá el detalle de todos los bienes, derechos y obligaciones patrimoniales, valores y activos financieros, participaciones u obligaciones societarias que posee la persona con cargo público y el entorno familiar afectado por esta ley. Igualmente, deberán informar sobre la denominación y el objeto social de las sociedades en que tengan intereses tanto la persona afectada por la aplicación de esta ley como su cónyuge o pareja de hecho, los hijos y las hijas dependientes o las personas tuteladas y las personas con quien conviva.

3. La declaración de bienes, derechos y obligaciones patrimoniales incluirá sus actividades profesionales, mercantiles o laborales de los dos años anteriores a la toma de posesión.

4. Durante los cinco años posteriores al cese de su cargo las personas afectadas por esta ley deberán informar al Registro de sus actividades profesionales, mercantiles o laborales en los términos preceptuados.

5. Toda la información mencionada en este artículo deberá acompañarse de la correspondiente documentación acreditativa, como la copia simple de la declaración tributaria que grava renta, patrimonio o sociedades de los ejercicios señalados, y todas las correspondientes a los años de empleo del cargo o relación de servicios y durante los cinco años posteriores al cese.

Artículo 15

Tramitación de la información y consecuencias jurídicas

1. Mientras no exista resolución expresa, la persona nombrada para el cargo se encontrará en situación de compatibilidad hasta que no reciba notificación del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público en sentido contrario.

2. La persona afectada por una situación patrimonial incompatible con el cargo deberá desprenderse de las acciones, de las participaciones o realizar la acción que corresponda en el plazo de dos meses desde la notificación de la incompatibilidad, y notificará y acreditará el hecho de manera inmediata al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.

3. Si la situación de incompatibilidad sobreviniera durante el ejercicio del cargo, dispondrá igualmente de dos meses desde la notificación de la incompatibilidad para reencontrarse en situación de compatibilidad, y notificará y acreditará el hecho de manera inmediata al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.

4. Si la persona afectada en el plazo legal no devuelve a una situación de compatibilidad, se iniciará expediente sancionador de acuerdo con las previsions del título IV de esta ley.

TÍTOL III RÈGIM DISCIPLINARI

Article 16

Infraccions

1. Són infraccions molt greus:
 - a) La presentació de declaracions de dades o documents falsos o que no s'ajusten a la realitat.
 - b) L'incompliment del deure d'abstenció o inhibició quan corresponga.
 - c) L'incompliment del règim material d'incompatibilitats previst en aquesta llei.
 - d) La reiteració d'infraccions greus.
2. Són infraccions greus:
 - a) L'omissió d'aportació al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic de dades o documents rellevants als efectes d'aquesta llei.
 - b) La no aportació de la documentació que correspon aportar al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic, després del requeriment per a fer-ho o del moment en que siga perceptiva la seua presentació segons aquesta llei.
 - c) La reiteració d'infraccions lleus.
3. Són infraccions lleus
 - a) La presentació extemporània de la documentació que correspon aportar al Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.
 - b) El compliment extemporani del deure de retornar a una situació de compatibilitat una vegada emès un informe pel Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic.

Article 17

Sancions i principis per a la seua aplicació

1. Les infraccions molt greus seran sancionades amb el reintegrament de la totalitat de les retribucions percebudes durant el temps de permanència en el càrrec, a més del cessament immediat en el càrrec per a aquell que el segueixa exercint i la impossibilitat legal de tornar a ser nomenat alt càrrec no electe durant el període d'incompatibilitat a més d'un període a afegir d'entre 5 i 10 anys segons la gravetat de la infracció, aplicant el principi de proporcionalitat.
2. Les infraccions greus seran sancionades amb el reintegrament de part de les retribucions percebudes durant el temps de permanència en el càrrec, a més del cessament immediat en el càrrec per a aquell que el continue exercint i de la impossibilitat legal de tornar a ser nomenat alt càrrec no electe durant el període d'incompatibilitat a més d'un període a afegir entre 2 i 5 anys segons la gravetat de la infracció, aplicant el principi de proporcionalitat.
3. Les infraccions lleus seran sancionades amb l'amonestació pública juntament amb el reintegrament de la quantia equivalent a les retribucions percebudes durant el temps de retard en la presentació de la documentació.
4. Per a la graduació de les sancions, es tindran en compte el grau d'incompliment de la llei, l'existència de perjudicis causats a l'interès públic i la percepció de quantitats pel compliment de les activitats incompatibles.
5. La tramitació dels expedients es farà d'acord amb els principis de presumpció d'innocència, proporcionalitat, garantia de defensa, principi contradictori i la resta de principis propis del dret sancionador.
6. Allò disposat en aquesta llei s'entén sense perjudici de l'exigència de la resta de responsabilitats que pertoqueu.

TÍTULO III RÉGIMEN DISCIPLINARIO

Artículo 16

Infracciones

1. Son infracciones muy graves:
 - a) La presentación de declaraciones de datos o documentos falsos o que no se ajusten a la realidad.
 - b) El incumplimiento del deber de abstención o inhibición cuando corresponda.
 - c) El incumplimiento del régimen material de incompatibilidades previsto en esta ley.
 - d) La reiteración de infracciones graves.
2. Son infracciones graves:
 - a) La omisión de aportación al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público de datos o documentos relevantes a los efectos de esta ley.
 - b) La no aportación de la documentación que corresponde aportar al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público, tras el requerimiento para hacerlo o del momento en que sea perceptiva su presentación según esta ley.
 - c) La reiteración de infracciones leves.
3. Son infracciones leves
 - a) La presentación extemporánea de la documentación que corresponde aportar al Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.
 - b) El cumplimiento extemporáneo del deber de devolver a una situación de compatibilidad una vez emitido informe por el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público.

Artículo 17

Sanciones y principios para su aplicación

1. Las infracciones muy graves serán sancionadas con el reintegro de la totalidad de las retribuciones percibidas durante el tiempo de permanencia en el cargo, además del cese inmediato en el cargo para aquel que lo siga ejerciendo y la imposibilidad legal de volver a ser nombrado alto cargo no electo durante el período de incompatibilidad además de un período a añadir de entre 5 y 10 años según la gravedad de la infracción, aplicando el principio de proporcionalidad.
2. Las infracciones graves serán sancionadas con el reintegro de parte de las retribuciones percibidas durante el tiempo de permanencia en el cargo, además del cese inmediato en el cargo para aquel que lo continúe ejerciendo y de la imposibilidad legal de volver a ser nombrado alto cargo no electo durante el período de incompatibilidad además de un período a añadir entre 2 y 5 años según la gravedad de la infracción, aplicando el principio de proporcionalidad.
3. Las infracciones leves serán sancionadas con la amonestación pública junto al reintegro de la cuantía equivalente a las retribuciones percibidas durante el tiempo de retraso en la presentación de la documentación.
4. Para la graduación de las sanciones, se tendrán en cuenta el grado de incumplimiento de la ley, la existencia de perjuicios causados al interés público y la percepción de cantidades por el cumplimiento de las actividades incompatibles.
5. La tramitación de los expedientes se hará de acuerdo con los principios de presunción de inocencia, proporcionalidad, garantía de defensa, principio contradictorio y el resto de principios propios del derecho sancionador.
6. Lo dispuesto en esta ley se entiende sin perjuicio de la exigencia del resto de responsabilidades que correspondan.

Article 18*Tramitació de l'expedient sancionador*

1. Per a la tramitació de l'expedient sancionador s'aplicarà el règim sancionador dels empleats i de les empleades públics.

2. La incoació de l'expedient correspondrà a la Junta del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic i l'obertura de l'expedient serà preceptiva una vegada que es comuniqui per part del Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic el possible incompliment d'aquesta llei.

3. Es designarà una persona membre de la Junta per a realitzar la instrucció de l'expedient la qual una vegada acabada la instrucció realitzarà proposta o no de sanció i s'abstindrà en la votació d'aquesta.

4. La resolució de l'expedient serà competència de la Junta i es farà pública en el DOCV. Per a adoptar la sanció serà necessari que els vots a favor de la proposta superen els vots en contra. En cas d'empat la proposta de sanció no prosperarà.

Article 19*Prescripcions d'infraccions i sancions*

1. El termini de prescripció de les infraccions previstes en aquest títol serà de cinc anys per a les molt greus, tres anys per a les greus i un any per a les lleus.

2. El termini de prescripció de les sancions serà de cinc anys per a les imposades per la comissió d'infraccions molt greus, tres anys per a les imposades per la comissió d'infraccions greus i un any per a les imposades per la comissió d'infraccions lleus.

3. El còmput dels terminis es realitzarà d'acord amb les previsions de la legislació que regule el procediment administratiu comú.

TÍTOL IV
PRINCIPIOS DE TRANSPARÈNCIA
I ACCESSIBILITAT

Article 20*Transparència*

La documentació relativa al contingut d'aquesta llei serà de públic accés i feta pública en la web de la Generalitat, que necessàriament inclourà la publicació d'una llista completa i actualitzada de tots els casos d'incompatibilitats declarats i de les sol·licituds de compatibilitat. Es garantirà que la navegació per la informació de la web siga accessible i senzilla.

Article 21*Accessibilitat per a denunciar*

El Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic disposarà d'un servei de denúncia sense identificar la persona denunciant i protegint-ne la identitat per tal que terceres persones puguin informar de possibles casos d'incompliment d'aquesta llei, sempre amb respecte amb allò previst a la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal 15/1999.

Artículo 18*Tramitación del expediente sancionador*

1. Para la tramitación del expediente sancionador se aplicará el régimen sancionador de los empleados y empleadas públicos.

2. La incoación del expediente corresponderá a la Junta del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público y la abertura del expediente será preceptiva una vez que se comuniqui por parte del Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público el posible incumplimiento de esta ley.

3. Se designará a una persona miembro de la Junta para realizar la instrucción del expediente la cual una vez acabada la instrucción realizará propuesta o no de sanción y se abstendrá en la votación de la misma.

4. La resolución del expediente será competencia de la Junta y se hará pública en el DOCV. Para adoptar la sanción será necesario que los votos a favor de la propuesta superen los votos en contra. En caso de empate la propuesta de sanción no prosperará.

Artículo 19*Prescripciones de infracciones y sanciones*

1. El plazo de prescripción de las infracciones previstas en este título será de cinco años para las muy graves, tres años para las graves y un año para las leves.

2. El plazo de prescripción de las sanciones será de cinco años para las impuestas por la comisión de infracciones muy graves, tres años para las impuestas por la comisión de infracciones graves y un año para las impuestas por la comisión de infracciones leves.

3. El cómputo de los plazos se realizará de acuerdo con las previsions de la legislación que regule el procedimiento administrativo común.

TÍTULO IV
PRINCIPIOS DE TRANSPARENCIA
Y ACCESIBILIDAD

Artículo 20*Transparencia*

La documentación relativa al contenido de esta ley será de público acceso y hecha pública en la web de la Generalitat, que necesariamente incluirá la publicación de una lista completa y actualizada de todos los casos de incompatibilidades declarados y de las solicitudes de compatibilidad. Se garantizará que la navegación por la información de la web sea accesible y sencilla.

Artículo 21*Accesibilidad para denunciar*

El Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público dispondrá de un servicio de denuncia sin identificar a la persona denunciante y protegiendo la identidad para que terceras personas puedan informar de posibles casos de incumplimiento de esta ley, siempre con respeto con lo previsto a la Ley orgánica de protección de datos de carácter personal 15/1999.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

En el termini d'un mes des de l'aprovació del Reglament que desenvolupe aquesta llei tota la informació i la documentació en poder del Registre d'Activitats i de Bens i Drets Patrimonials d'Alts Càrrecs de la Generalitat s'integrarà en el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic. El personal que compleisca els requisits d'aquesta llei passarà igualment en aquest termini a prestar servei en el nou Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic, i en garantirà el bon funcionament i la transparència.

Disposició transitòria segona

En el termini de dos mesos des de l'aprovació del reglament que desenvolupe aquesta llei les persones que ocupen o hagen ocupat càrrecs públics enumerats en l'article 2 en el moment d'entrada en vigor d'aquest text legal, hauran de realitzar la preceptiva declaració d'activitats, bens i patrimoni davant el Registre Valencià per l'Ètica en l'Exercici de Càrrec Públic tal com s'estableix en els articles 12 i 13.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les normes que s'oposen a aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera

El Consell desenvoluparà reglamentàriament les prescripcions contingudes en aquesta llei en el termini de quatre mesos des que s'aprove.

Disposició final segona

En el termini d'un mes des de l'aprovació del reglament que desenvolupe aquesta llei es crearà la web que habilite la possibilitat de rebre denúncies sense identificar la persona denunciante de casos d'incompliments d'aquesta llei.

Disposició final tercera

Aquesta llei entrarà en vigor dos mesos després que es publique en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Les Corts, 18 de setembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Disposición transitoria primera

En el plazo de un mes desde la aprobación del Reglamento que desarrolle esta ley toda la información y documentación en poder del Registro de Actividades y de Bienes y Derechos Patrimoniales de Altos Cargos de la Generalitat se integrará en el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público. El personal que cumpla los requisitos de esta ley pasará igualmente en este plazo a prestar servicio en el nuevo Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público, y garantizará su buen funcionamiento y su transparencia.

Disposición transitoria segunda

En el plazo de dos meses desde la aprobación del reglamento que desarrolle esta ley las personas que ocupen o hayan ocupado cargos públicos enumerados en el artículo 2 en el momento de entrada en vigor de este texto legal, deberán realizar la preceptiva declaración de actividades, bienes y patrimonio ante el Registro Valenciano por la Ética en el Ejercicio de Cargo Público tal como se establece en los artículos 12 y 13.

DISPOSICIONES DEROGATORIAS

Disposición derogatoria única

Quedan derogadas todas las normas que se opongan a esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera

El Consell desarrollará reglamentariamente las prescripciones contenidas en esta ley en el plazo de cuatro meses desde su aprobación.

Disposición final segunda

En el plazo de un mes desde la aprobación del reglamento que desarrolle esta ley se creará la web que habilite la posibilidad de recibir denuncias sin identificar a la persona denunciante de casos de incumplimientos de esta ley.

Disposición final tercera

Esta ley entrará en vigor dos meses después de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Les Corts, 18 de septiembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

Proposició de llei per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís i pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.470). Tramitació pel procediment d'urgència

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís i pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.470).

Així mateix, la Mesa de les Corts, de conformitat amb la petició formulada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, pel Grup Parlamentari Compromís, i pel Grup Parlamentari Socialista, ha acordat, a l'empara de l'article 92.1 del RC, que la proposició de llei es tramite pel procediment d'urgència.

D'acord amb el que hi ha disposat en els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*, i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem, Fran Ferri Fayos, síndic del Grup Parlamentari Compromís i Manuel Mata Gómez, síndic del GP Socialista, d'acord amb els articles 124 i 125 del RCV, presenten la proposició de llei següent per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat perquè siga tramitada pel procediment d'urgència.

En compliment del Reglament, acompanyem aquesta proposició de llei d'antecedents i exposició de motius per tal que s'hi puguen pronunciar les Corts.

Palau de les Corts
València, 17 de setembre de 2015

Antonio Montiel Márquez
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

ANTECEDENTS

El 20 de juliol de 2012, les Corts van aprovar la Llei 3/2012, del nou Estatut de Radiotelevisió Valenciana. Aquesta llei preveia la liquidació i substitució de l'ens públic RTVV per una nova societat pública, Radiotelevisió Valenciana, SAU –entitat mercantil creada per la pròpia llei, de la qual el Consell de la Generalitat constituïa la Junta General–. La nova empresa havia d'assumir tots els compromisos i les obligacions, incloses les laborals, de l'anterior ens (procés que no es va dur a terme en la primavera de 2013).

Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís y por el Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.470). Tramitación por el procedimiento de urgencia

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís y por el Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.470).

Así mismo, la Mesa de Les Corts, de conformidad con la petición formulada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, por el Grupo Parlamentario Compromís, y por el Grupo Parlamentario Socialista, ha acordado, al amparo del artículo 92.1 del RC, que la proposición de ley se tramite por el procedimiento de urgencia.

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts*, y su comunicació al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grupo Parlamentario Podemos-Podem, Fran Ferri Fayos, síndic del Grupo Parlamentario Compromís y Manuel Mata Gómez, síndic del GP Socialista, de acuerdo con los artículos 124 y 125 del RCV, presentan la siguiente Proposición de ley para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat para que sea tramitada por el procedimiento de urgencia.

En cumplimiento del Reglamento, acompañamos esta proposición de ley de antecedentes y exposición de motivos para que se puedan pronunciar Les Corts.

Palau de les Corts
Valencia, 17 de septiembre de 2015

Antonio Montiel Márquez
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

ANTECEDENTES

El 20 de julio de 2012, Les Corts aprobaron la Ley 3/2012, del nuevo Estatuto de Radiotelevisión Valenciana. Esta ley preveía la liquidación y substitució del ente público RTVV por una nueva sociedad pública, Radiotelevisión Valenciana, SAU –entidad mercantil creada por la propia ley, de la que el Consell de la Generalitat constituïa la Junta General–. La nueva empresa tenía que asumir todos los compromisos y obligaciones, incluidas las laborales, del anterior ente (proceso que no se llevó a cabo en la primavera de 2013).

Menys de dos mesos després, a l'agost de 2012, l'ens va realitzar un primer expedient de regulació d'ocupació (ERO) de reducció de la plantilla del grup RTVV que implicava l'extinció d'un total de 1.198 contractes de treball.

Contra aquest ERO es van presentar, al setembre de 2012, diverses demandes que van conduir al fet que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per sentència número 2.338/2013, declarara nul l'acomiadament col·lectiu.

La sentència es va fer pública el dia 5 de novembre i va ser notificada el dia 6 a les parts. El mateix dia 6, l'aleshores president de la Generalitat, Alberto Fabra, declarava en nom del Partit Popular la «impossibilitat» d'assumir el manteniment de RTVV i n'anunciava el tancament.

Quaranta-vuit hores després, el Grup Popular de les Corts presentava una proposició de llei de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de RTVV, SAU.

La proposició, de tan sols tres articles, plantejava la supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat, que derogava la Llei 3/2012 i autoritzava al Consell perquè, constituït en Junta General d'Accionistes, poguera procedir a la dissolució, extinció i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU, que gestionava aquests serveis. Així mateix, en la disposició addicional 1.ª, s'hi determinava que «es produirà l'extinció dels contractes de treball que afecten la totalitat de la plantilla de l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU».

En un calendari vertiginós, la proposició va ser tramitada per al seu examen pel Ple de les Corts mitjançant el procediment extraordinari de lectura única, (decisió de la Mesa de les Corts recorreguda sense èxit per l'oposició del parlament) i en el Ple del 27 novembre es va aprovar, amb els únics vots favorables del Grup Popular, la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU.

La Llei 4/2013 es va publicar en una edició vespertina extraordinària del *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, el mateix dia 27 de novembre.

L'endemà de l'aprovació de la referida Llei 4/2013, el Consell, constituït en Junta General de RTVV, SAU, va adoptar l'acord de cessar els membres del Consell d'Administració de Radiotelevisió Valenciana, director general inclòs, i de dissoldre, liquidar i extingir l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU, nomenant una comissió liquidadora.

El mateix dia 28 de novembre, a proposta del president de la Generalitat, el Consell va acordar directament el cessament de les emissions del servei de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat prestats per l'empresa Radiotelevisió Valenciana, SAU, per qualsevol mitjà o canal de difusió.

El tancament de les emissions de ràdio i televisió es va realitzar de manera immediata i abrupta en un espectacle indigne que va donar la volta al món. El dia 28 es tancaven els canals de ràdio i el 29 de novembre, amb acompanyament de policia i davant les mateixes càmeres de televisió.

En l'actualitat s'ha consumat l'ERO d'extinció imposat per l'empresa si bé, juntament amb centenars de demandes individuals, existeix una demanda col·lectiva contra aquest ERO formulada per CGT la tramitació de la qual en l'Audiència Nacional està suspesa per efecte de la tramitació d'un recurs d'inconstitucionalitat formulat contra la referida Llei 4/2013,

Menos de dos meses después, en agosto de 2012, el ente realizó un primer expediente de regulación de empleo (ERE) de reducción de la plantilla del grupo RTVV que implicaba la extinción de un total de 1.198 contratos de trabajo.

Contra este ERE se presentaron, en septiembre de 2012, diversas demandas que condujeron al hecho de que el Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por sentencia número 2.338/2013, declarara nulo el despido colectivo.

La sentencia se hizo pública el día 5 de noviembre y fue notificada el día 6 a las partes. El mismo día 6, el entonces presidente de la Generalitat, Alberto Fabra, declaraba en nombre del Partido Popular la «imposibilidad» de asumir el mantenimiento de RTVV y anunciaba su cierre.

Cuarenta y ocho horas después, el Grupo Popular de Les Corts presentaba una proposición de ley de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de RTVV, SAU.

La proposición, de tan solo tres artículos, planteaba la supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat, que derogaba la Ley 3/2012 y autorizaba al Consell para que, constituido en Junta General de Accionistas, pudiera proceder a la disolución, extinción y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU, que gestionaba estos servicios. Así mismo, en la disposición adicional 1.ª, se determinaba que se «producirá la extinción de los contratos de trabajo que afecten a la totalidad de la plantilla de la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU».

En un calendario vertiginoso, la proposición fue tramitada para su examen por el Pleno de Les Corts mediante el procedimiento extraordinario de lectura única, (decisión de la Mesa de Les Corts recurrida sin éxito por la oposición del parlamento) y en el Pleno del 27 noviembre se aprobó, con los únicos votos favorables del Grupo Popular, la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU.

La Ley 4/2013 se publicó en una edición vespertina extraordinaria del *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, el mismo día 27 de noviembre.

El día siguiente al de la aprobación de la referida Ley 4/2013, el Consell, constituido en Junta General de RTVV, SAU, adoptó el acuerdo de cesar a los miembros del Consejo de Administración de Radiotelevisión Valenciana, incluido el director general, y de disolver, liquidar y extinguir la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU, nombrando una comisión liquidadora.

El mismo día 28 de noviembre, a propuesta del presidente de la Generalitat, el Consell acordó directamente el cese de las emisiones del servicio de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat prestados por la empresa Radiotelevisión Valenciana, SAU, por cualquier medio o canal de difusión.

El cierre de las emisiones de radio y televisión se realizó de manera inmediata y abrupta en un espectáculo indigno que dio la vuelta al mundo. El día 28 se cerraban los canales de radio y el 29 de noviembre, en compañía de la policía y ante las mismas cámaras de televisión.

Actualmente se ha consumado el ERE de extinción impuesto por la empresa si bien, junto con centenares de demandas individuales, existe una demanda colectiva contra este ERE formulada por CGT cuya tramitación en la Audiencia Nacional está suspendida por efecto de la tramitación de un recurso de inconstitucionalidad formulado contra la referida

d'extinció i liquidació de RTVV, SAU, enregistrat el 24 de febrer de 2014 pel PSOE.

La societat valenciana, per la seua banda, va ser capaç d'articular davant les Corts una iniciativa legislativa popular l'objecte de la qual era la Proposició de llei del servei públic de Radiotelevisió Valenciana, recolzada per nombroses entitats cíviques i personalitats que després d'una exitosa campanya van arrebregar gairebé 90.000 signatures, que van ser presentades davant les Corts el 15 de desembre de 2014.

Encara que la ILP va ser admesa pel Ple de les Corts per unanimitat dels diputats i diputades de la totalitat dels grups polítics, en el tràmit d'esmenes el PP va alterar tots i cadascun dels articles de la proposició fins a fer-la irreconoscible.

Davant la impossibilitat legal de la comissió promotora per a retirar la proposició, el Ple de les Corts, amb l'únic vot favorable dels membres del PP, va aprovar en la sessió del 2 d'abril de 2015, ja en vespres de les eleccions autonòmiques, la Llei 5/2015 que alterava completament la finalitat de la primera ILP de la història democràtica de la Comunitat Valenciana que havia completat el cicle polític parlamentari.

L'anomalia democràtica que suposa per a la ciutadania valenciana ser l'únic territori europeu amb llengua pròpia i sense una radiotelevisió pública, junt amb la necessitat de reivindicar el dret de la societat valenciana a fer efectiu l'article 56 de l'Estatut d'autonomia i donar satisfacció a l'esperit que va animar la ILP, tal com s'explica en l'exposició de motius de la proposició, ens porten a formular la proposició de llei que s'acompanya i que permetrà la retirada del recurs d'inconstitucionalitat formulat contra la Llei 4/2013, de 27 de novembre, en perdre's el seu objecte i amb això facilitar que l'Audiència Nacional pugua reprendre l'examen de la demanda col·lectiva formulada contra l'ERO d'extinció, i així donar satisfacció al dret dels treballadors de RTVV a obtenir la tutela judicial efectiva contra la decisió adoptada unilateralment pel govern del Partit Popular.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
PER A LA RECUPERACIÓ DEL SERVEI PÚBLIC
DE RADIODIFUSIÓ I TELEVISIÓ
D'ÀMBIT AUTONÒMIC, DE TITULARITAT
DE LA GENERALITAT**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'objecte d'aquesta llei és recuperar el servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, i assentar les bases per a preparar el nou model dels mitjans de comunicació audiovisuals públics autonòmics, en el marc de la promoció i defensa de la identitat, la llengua i la cultura del nostre poble, alhora que expressar la legitimitat i la capacitat del poble valencià per a dotar-se dels instruments necessaris per a exercir la seua autonomia política i crear mitjans de comunicació audiovisual propis (com són la ràdio, la televisió i els serveis audiovisuals i de la societat de la informació) que serveixen per a aprofundir en el coneixement de la nostra llengua i cultura en l'àmbit de la informació i la comunicació, i al mateix temps es convertesquen en elements fonamentals per a la vertebració de la nostra comunitat.

Amb aquesta norma, també es pretenen recuperar els drets col·lectius al foment i difusió de la identitat, la llengua i la cultura que ens són pròpies, obrint les portes a l'existència d'uns

Ley 4/2013, de extinció y liquidación de RTVV, SAU, registrado el 24 de febrero de 2014 por el PSOE.

La sociedad valenciana, por su parte, fue capaz de articular ante Les Corts una iniciativa legislativa popular cuyo objeto era la Proposición de ley del servicio público de Radiotelevisión Valenciana, apoyada por numerosas entidades cívicas y personalidades que después de una exitosa campaña recogieron casi 90.000 firmas, que fueron presentadas ante Les Corts el 15 de diciembre de 2014.

Aunque la ILP fue admitida por el Pleno de Les Corts por unanimidad de los diputados y diputadas de la totalidad de los grupos políticos, en el trámite de enmiendas el PP alteró todos y cada uno de los artículos de la proposición hasta hacerla irreconocible.

Ante la imposibilidad legal de la comisión promotora para retirar la proposición, el Pleno de Les Corts, con el único voto favorable de los miembros del PP, aprobó en la sesión del 2 de abril de 2015, ya en vísperas de las elecciones autonómicas, la Ley 5/2015 que alteraba completamente la finalidad de la primera ILP de la historia democrática de la Comunitat Valenciana que había completado el ciclo político parlamentario.

La anomalía democrática que supone para la ciudadanía valenciana ser el único territorio europeo con lengua propia y sin una radiotelevisión pública, junto con la necesidad de reivindicar el derecho de la sociedad valenciana a hacer efectivo el artículo 56 del Estatuto de autonomía y dar satisfacción al espíritu que animó la ILP, tal como se explica en la exposición de motivos de la proposición, nos llevan a formular la proposición de ley que se acompaña y que permitirá la retirada del recurso de inconstitucionalidad formulado contra la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, al perderse su objeto y con ello facilitar que la Audiencia Nacional pueda reemprender el examen de la demanda colectiva formulada contra el ERE de extinción, y así dar satisfacción al derecho de los trabajadores de RTVV a obtener la tutela judicial efectiva contra la decisión adoptada unilateralmente por el gobierno del Partido Popular.

**PROPOSICIÓN DE LEY
PARA LA RECUPERACIÓN DEL SERVICIO PÚBLICO
DE RADIODIFUSIÓN Y TELEVISIÓN
DE ÁMBITO AUTONÓMICO, DE TITULARIDAD
DE LA GENERALITAT**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

El objeto de esta ley es recuperar el servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, y asentar las bases para preparar el nuevo modelo de los medios de comunicación audiovisuales públicos autonómicos, en el marco de la promoción y defensa de la identidad, la lengua y la cultura de nuestro pueblo, al mismo tiempo que expresar la legitimidad y la capacidad del pueblo valenciano para dotarse de los instrumentos necesarios para ejercer su autonomía política y crear medios de comunicación audiovisual propios (como son la radio, la televisión y los servicios audiovisuales y de la sociedad de la información) que sirvan para profundizar en el conocimiento de nuestra lengua y cultura en el ámbito de la información y la comunicación, y al mismo tiempo se conviertan en elementos fundamentales para la vertebración de nuestra comunidad.

Con esta norma, también se pretenden recuperar los derechos colectivos al fomento y difusión de la identidad, la lengua y la cultura que nos son propias, abriendo las puertas a la

mitjans de comunicació que puguen ser la via per a la participació activa en la vida política i cultural de les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat, i alhora que garantescen la llibertat de rebre i comunicar idees i informació des de la nostra terra i per a tots. Uns drets que es reconeixen en la Constitució espanyola de 1978 i en el nostre Estatut d'autonomia, i que també arrelen en els convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol, com per exemple el Pacte internacional de drets civils i polítics i el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, aprovats per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 1966, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, aprovat pel Consell d'Europa en 1950, la Carta europea de llengües regionals o minoritàries, aprovada pel Consell d'Europa el 1992, etc.

Així es va entendre en el seu moment per la societat valenciana amb l'aprovació de la Llei 7/1984, de 4 de juliol, de creació de l'Entitat Pública Radiotelevisió Valenciana i regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, i també amb la Llei 3/2012, de 20 de juliol, de la Generalitat, de l'Estatut de Radiotelevisió Valenciana.

No obstant això, arran de la decisió del Consell de la Generalitat, conseqüència de la sentència número 2.338/2013, de 4 de novembre de 2013, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que, atesa la vulneració de drets produïda, va declarar la nul·litat de la decisió adoptada sobre l'extinció dels contractes de treball acordada en l'ERO del Grup Radiotelevisió Valenciana, es va propiciar la tramitació i aprovació de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU, per la qual es va renunciar a la prestació del servei públic de ràdio i televisió i es va iniciar, de manera abrupta, un procés de tancament efectiu, dissolució i liquidació de la societat de capital públic a la qual se li havia encomanat la prestació d'aquests serveis.

La Llei 4/2013, obviant el referit sentit dels mandats constitucionals i estatutaris, i malgrat l'augment notable de les possibilitats tecnològiques lligades al procés de digitalització de les telecomunicacions i la multiplicació de l'oferta de comunicació audiovisual, i en contra del que havia estat la manera tradicional d'interpretar aquests mandats pels representants del poble valencià, no sols va donar cobertura al cessament d'emissions de RTVV, sinó que va establir la prohibició legal que hi haguera mitjans públics valencians, frustrant d'aquesta manera el dret a disposar de mitjans audiovisuals d'àmbit autonòmic que donaren satisfacció a la necessitat de tenir una complida oferta de comunicació audiovisual en llengua pròpia. Paradoxalment, mentre en els últims anys s'han multiplicat les iniciatives comunicatives en castellà, les emissions en valencià s'han reduït o fins i tot, com és el cas de les de RTVV, que durant més de vint anys havia estat el mitjà públic de ràdio i televisió autonòmic, han desaparegut.

El resultat és que si abans el valencià ja estava infrarepresentat en els mitjans audiovisuals, en l'actualitat és pràcticament inexistent. Cal recordar que l'ús i la promoció del valencià impliquen la defensa de la identitat, els valors i els interessos del poble valencià i del seu patrimoni cultural. La riquesa del llenguatge, de les festes populars i altres manifestacions de les nostres formes d'entendre, construir i viure la realitat són part substancial de la nostra cultura tant com ho són els vestigis materials de la nostra història. I només uns mitjans

existència de unos medios de comunicación que puedan ser la vía para la participación activa en la vida política y cultural de las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad, y al mismo tiempo que garanticen la libertad de recibir y comunicar ideas e información desde nuestra tierra y para todos. Unos derechos que se reconocen en la Constitución española de 1978 y en nuestro Estatuto de autonomía, y que también arraigan en los convenios internacionales ratificados por el Estado español, como por ejemplo el Pacto internacional de derechos civiles y políticos y el Pacto internacional de derechos económicos, sociales y culturales, aprobados por la Asamblea General de las Naciones Unidas en 1966, el Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, aprobado por el Consejo de Europa en 1950, la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias, aprobada por el Consejo de Europa en 1992, etc.

Así se entendió en su momento por la sociedad valenciana con la aprobación de la Ley 7/1984, de 4 de julio, de creación de la Entidad Pública Radiotelevisión Valenciana y regulación de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, y también con la Ley 3/2012, de 20 de julio, de la Generalitat, del Estatuto de Radiotelevisión Valenciana.

No obstante, a partir de la decisión del Consell de la Generalitat, consecuencia de la sentencia número 2.338/2013, de 4 de noviembre de 2013, del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana que, teniendo en cuenta la vulneración de derechos producida, declaró la nulidad de la decisión adoptada sobre la extinción de los contratos de trabajo acordada en el ERE del Grupo Radiotelevisión Valenciana, se propició la tramitación y aprobación de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU, por la que se renunció a la prestación del servicio público de radio y televisión y se inició, de manera abrupta, un proceso de cierre efectivo, disolución y liquidación de la sociedad de capital público a la que se le había encomendado la prestación de estos servicios.

La Ley 4/2013, obviando dicho sentido de los mandatos constitucionales y estatutarios, y a pesar del aumento notable de las posibilidades tecnológicas ligadas al proceso de digitalización de las telecomunicaciones y la multiplicación de la oferta de comunicación audiovisual, y en contra de lo que había sido la tradicional manera de interpretar estos mandatos por los representantes del pueblo valenciano, no solo dio cobertura al cese de emisiones de RTVV, sino que estableció la prohibición legal de que hubiera medios públicos valencianos, frustrando de esta manera el derecho a disponer de medios audiovisuales de ámbito autonómico que dieran satisfacción a la necesidad de tener una cumplida oferta de comunicación audiovisual en lengua propia. Paradójicamente, mientras que en los últimos años se han multiplicado las iniciativas comunicativas en castellano, las emisiones en valenciano se han reducido o incluso, como es el caso de las de RTVV, que durante más de veinte años había sido el medio público de radio y televisión autonómico, han desaparecido.

El resultado es que si antes el valenciano ya estaba infrarepresentado en los medios audiovisuales, en la actualidad es prácticamente inexistent. Hay que recordar que el uso y la promoción del valenciano implican la defensa de la identidad, los valores y los intereses del pueblo valenciano y de su patrimonio cultural. La riqueza del lenguaje, de las fiestas populares y otras manifestaciones de nuestras formas de entender, construir y vivir la realidad son parte substancial de nuestra cultura tanto como lo son los vestigios materiales de nuestra

audiovisuals públics i valencians poden arreplegar, preservar i projectar al futur la vitalitat i la força de la nostra llengua, la producció cultural dels valencians en tot tipus d'àmbits, els nostres costums i la personalitat del poble valencià.

No tenir mitjans de comunicació propis, com l'experiència dels mesos transcorreguts des del tancament de RTVV ha posat de manifest, suposa que s'està privant a les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat d'uns drets que sí que tenen la resta d'espanyols. Drets com, per exemple, el que arreplega la Constitució espanyola, en l'article 3.2, quan reconeix les diferents modalitats lingüístiques del territori de l'Estat com un patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, o, en l'article 20.3, quan exigeix que en l'accés dels grups socials i polítics als mitjans de comunicació es respecte el pluralisme de la societat i de les diferents llengües d'Espanya.

Així mateix, la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, formalitza el dret de la ciutadania a rebre una comunicació audiovisual plural mitjançant la diversitat de mitjans, públics i privats, fonts i continguts, i des de diferents àmbits de cobertura, d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. La Llei 7/2010 disposa, en aquesta mateixa línia, que els operadors audiovisuals promouran el coneixement i la difusió de les llengües oficials de l'Estat i de les seues expressions culturals, atès que el dret a la diversitat cultural i lingüística implica que «totes les persones tenen el dret al fet que la comunicació audiovisual incloga una programació en obert que reflectesca la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania. Les comunitats autònomes amb llengua pròpia podran aprovar normes addicionals per als serveis de comunicació audiovisual d'un àmbit competencial amb la finalitat de promoure la producció audiovisual en la llengua pròpia».

Igualment, cal ressenyar que l'article 11.a de la Carta europea de llengües regionals o minoritàries ratifica aquesta previsió en establir que, en la mesura que la ràdio i la televisió tinguen una missió de servei públic, els poders públics hauran de garantir la creació de, com a mínim, una emissora de ràdio i un canal de televisió en les llengües regionals o minoritàries protegides per la Carta.

També cal recordar que la nostra Llei 1/2006, de 19 d'abril, del sector audiovisual valencià, estableix en l'article 3 el caràcter estratègic del sector audiovisual per la seua importància social i econòmica i com a instrument per a la promoció i la divulgació de la cultura, la història i la llengua pròpies. Aquesta llei també introdueix un mandat explícit dirigit als poders públics valencians perquè consoliden el sector audiovisual valencià sota aquests principis. La realitat demostra, i de nou el temps transcorregut des del tancament de RTVV ho ha confirmat sense cap dubte, que la garantia del dret a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia no es pot confiar en exclusiva a les derives d'un mercat canviant, la qual cosa fa aconsellable, sempre que la situació conjuntural ho permeta, l'existència d'uns serveis de comunicació audiovisual autònoms i en idioma valencià de titularitat pública.

Finalment, i en aquest sentit, es fa necessari recordar que la Generalitat té plena capacitat legislativa en matèria audiovisual en virtut del que hi ha disposat en els articles 3, 148.1.17 i 149.1.27 de la Constitució; que l'article 56 de l'Estatut, estableix que «la Generalitat podrà regular, crear i mantenir televisió, ràdio i altres mitjans de comunicació social, de caràcter públic, per al compliment de les seues finalitats», i també, en virtut del dret comunitari, com per exemple la Directiva

historia. I solo unos medios audiovisuales públicos y valencianos pueden recoger, preservar y proyectar al futuro la vitalidad y la fuerza de nuestra lengua, la producción cultural de los valencianos en todo tipo de ámbitos, nuestras costumbres y la personalidad del pueblo valenciano.

No tener medios de comunicación propios, como la experiencia de los meses transcurridos desde el cierre de RTVV ha puesto de manifiesto, supone que se está privando a las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad de unos derechos que sí que tienen el resto de españoles. Derechos como, por ejemplo, el recogido en la Constitución española, en el artículo 3.2, cuando reconoce las diferentes modalidades lingüísticas del territorio del Estado como un patrimonio cultural objeto de especial respeto y protección, o, en el artículo 20.3, cuando exige que en el acceso de los grupos sociales y políticos a los medios de comunicación se respete el pluralismo de la sociedad y de las diferentes lenguas de España.

Así mismo, la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual, formaliza el derecho de la ciudadanía a recibir una comunicación audiovisual plural mediante la diversidad de medios, públicos y privados, fuentes y contenidos, y desde diferentes ámbitos de cobertura, de acuerdo con la organización territorial del Estado. La Ley 7/2010 dispone, en esta misma línea, que los operadores audiovisuales promoverán el conocimiento y la difusión de las lenguas oficiales del Estado y de sus expresiones culturales, teniendo en cuenta que el derecho a la diversidad cultural y lingüística implica que «todas las personas tienen el derecho al hecho de que la comunicación audiovisual incluya una programación en abierto que refleje la diversidad cultural y lingüística de la ciudadanía. Las comunidades autónomas con lengua propia podrán aprobar normas adicionales para los servicios de comunicación audiovisual de un ámbito competencial con la finalidad de promover la producción audiovisual en la lengua propia».

Igualmente, hay que reseñar que el artículo 11.a de la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias ratifica esta previsión al establecer que, en la medida que la radio y la televisión tengan una misión de servicio público, los poderes públicos tendrán que garantizar la creación de, como mínimo, una emisora de radio y un canal de televisión en las lenguas regionales o minoritarias protegidas por la Carta.

También hay que recordar que nuestra Ley 1/2006, de 19 de abril, del sector audiovisual valenciano, establece en su artículo 3 el carácter estratégico del sector audiovisual por su importancia social y económica y como instrumento para la promoción y divulgación de la cultura, historia y lengua propias. Esta ley también introduce un mandato explícito dirigido a los poderes públicos valencianos para que consoliden el sector audiovisual valenciano bajo estos principios. La realidad demuestra, y de nuevo el tiempo transcurrido desde el cierre de RTVV ha venido a confirmarlo sin género de dudas, que la garantía del derecho a recibir y comunicar ideas e información en lengua propia no se puede confiar en exclusiva a las derivas de un mercado cambiante, lo que hace aconsejable, siempre que la situación coyuntural lo permita, la existencia de unos servicios de comunicación audiovisual autònoms i en idioma valencià de titularitat pública.

Finalmente, y en este sentido, se hace necesario recordar que la Generalitat tiene plena capacidad legislativa en materia audiovisual en virtud de lo dispuesto en los artículos 3, 148.1.17 y 149.1.27 de la Constitución; que el artículo 56 del Estatuto, establece que «la Generalitat podrá regular, crear y mantener televisión, radio y otros medios de comunicación social, de carácter público, para el cumplimiento de sus finalidades», y también, en virtud del derecho comunitario, como

2.010/13/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de març de 2010, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, reconeix aquests drets.

Atesa la situació i les mancances exposades, que ja van ser plantejades en la proposta de la iniciativa legislativa popular avalada per prop de noranta mil signatures de ciutadanes i ciutadans de la nostra comunitat que va donar lloc, si bé amb modificacions introduïdes en la fase parlamentària, a la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana, l'esperit originari de la qual s'arplega amb caràcter general en aquesta proposta, es considera necessari desenvolupar una actuació legislativa que assente les bases generals perquè el poble valencià pugua tornar a gaudir d'uns serveis de comunicació audiovisual propis, públics i en idioma valencià, conforme al nou model que es plasme en una nova llei dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat que arplegue, assumisca i concrete l'esperit de la iniciativa legislativa popular esmentada i, alhora, recuperar la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat pública; recuperar els recursos tecnològics de l'extinta Radiotelevisió Valenciana SAU i preparar-los amb la tecnologia adequada per a les noves futures emissions.

Article 1

Objecte

L'objecte de la present llei és el restabliment de la potestat de prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat en els termes del que hi ha disposat en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

Article 2

Restabliment de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió

1. El servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat tindrà com a objectius fonamentals contribuir a la vertebració territorial de la nostra Comunitat, com també la difusió de la nostra cultura, la nostra llengua, la nostra història i els nostres trets d'identitat. Els continguts informatius hauran de reflectir el pluralisme social i polític de la nostra societat, i prestar una atenció particular a les necessitats d'informació de proximitat. Tot això conforme als criteris generals de servei públic que estableix la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual en l'article 40.1.

2. A l'efecte, la Generalitat establirà la creació i la regulació dels serveis públics de radiodifusió i televisió en la Comunitat Valenciana amb el contingut següent:

a) Quant a integració de serveis:

- Serveis de comunicació audiovisual radiofònica.
- Serveis de comunicació audiovisual televisiva.
- Serveis de comunicació audiovisual a petició i en mobilitat, com també serveis connexes i interactius, plataformes digitals de comunicació i qualsevol altre servei propi de la societat de la informació relacionat amb els anteriors.

b) Quant a característiques mínimes:

- Titularitat pública i gestió directa.
- Màxima qualitat i adaptació a l'evolució tecnològica.

por ejemplo la Directiva 2.010/13/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 10 de marzo de 2010, sobre la coordinación de determinadas disposiciones legales, reglamentarias y administrativas de los estados miembros relativas a la prestación de servicios de comunicación audiovisual, reconoce estos derechos.

Teniendo en cuenta la situación y las carencias expuestas, que ya fueron planteadas en la propuesta de la iniciativa legislativa popular avalada por cerca de noventa mil firmas de ciudadanas y ciudadanos de nuestra comunidad que dio lugar, si bien con modificaciones introducidas en la fase parlamentaria, a la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana, cuyo espíritu originario se recoge con carácter general en esta propuesta, se considera necesario desarrollar una actuación legislativa que sienta las bases generales para que el pueblo valenciano pueda volver a gozar de unos servicios de comunicación audiovisual propios, públicos y en idioma valenciano, conforme al nuevo modelo que se plasme en una nueva ley de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat que recoja, asuma y concrete el espíritu de dicha iniciativa legislativa popular y, al mismo tiempo, recuperar la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad pública; recuperar los recursos tecnológicos de la extinta Radiotelevisión Valenciana SAU y prepararlos con la tecnología adecuada para las nuevas futuras emisiones.

Artículo 1

Objeto

El objeto de la presente ley es el restablecimiento de la potestad de prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat en los términos de lo dispuesto en el artículo 56 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.

Artículo 2

Restablecimiento de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión

1. El servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat tendrá como objetivos fundamentales contribuir a la vertebración territorial de nuestra Comunitat, así como la difusión de nuestra cultura, nuestra lengua, nuestra historia y nuestras señas de identidad. Los contenidos informativos tendrán que reflejar el pluralismo social y político de nuestra sociedad, y prestar una atención particular a las necesidades de información de proximidad. Todo ello conforme a los criterios generales de servicio público que establece la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual en su artículo 40.1.

2. A tal efecto, la Generalitat establecerá la creación y regulación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión en la Comunitat Valenciana con el siguiente contenido:

a) En cuanto a integración de servicios:

- Servicios de comunicación audiovisual radiofónica.
- Servicios de comunicación audiovisual televisiva.
- Servicios de comunicación audiovisual a petición y en movilidad, así como servicios conexos e interactivos, plataformas digitales de comunicación y cualquier otro servicio propio de la sociedad de la información relacionado con los anteriores.

b) En cuanto a características mínimas:

- Titularidad pública y gestión directa.
- Máxima calidad y adaptación a la evolución tecnológica.

– Cobertura en tot el territori, màxima continuïtat d'emissió, gratuïtat i emissió en obert.

– Veraç, plural, participatiu i sotmès al control democràtic de la societat i de les Corts Valencianes.

– En valencià.

3. La posada en funcionament dels diferents serveis que han d'integrar el model de radiotelevisió pública valenciana requerirà una memòria justificativa i la definició del sistema de finançament adequat i suficient d'aquests.

Article 3

Reversió dels béns necessaris per a la prestació dels serveis públics de radiodifusió i televisió

1. El Consell, constituït en Junta General d'Accionistes de Radiotelevisió Valenciana SAU, instarà les persones designades com a liquidadors de Radiotelevisió Valenciana SAU, a realitzar les operacions mercantils necessàries en el procés de liquidació d'aquesta empresa i en la manera en què es determine, per a adjudicar a la Generalitat els béns i drets escaients per a la prestació del servei públic de ràdio i televisió.

2. Sense perjudici de l'anterior, la Generalitat haurà de realitzar un informe amb les necessitats tècniques convenients per a una enguada de les emissions amb els béns i actius disponibles, i si escau, per a l'increment de la qualitat i els continguts que puga requerir el nou model que es determine en la futura llei sobre el servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Article 4

El control parlamentari

1. Correspon a les Corts el control parlamentari sobre la reversió dels béns i els drets necessaris per a la prestació del servei públic, vetlant especialment pel compliment de les funcions de servei públic encomanades en la present llei i les reconegudes per la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual.

2. A l'efecte, les persones designades com a liquidadores de RTVV, SAU conforme el ritme dels seus treballs ho permeta remetraran a les Corts, a través de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació, designat per la Presidència de la Generalitat, tots els informes que siguin precisos per a conèixer l'estat, la valoració i la funcionalitat dels béns, drets i actius d'aquella, el deute acumulat i les obligacions pendents i tots els altres extrems que puguen ser d'utilitat per a l'avaluació del cost del restabliment efectiu de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió. Donat cas que la comissió de les Corts ho considere oportú, d'acord amb el seu Reglament, aquests informes s'acompanyaran de compareixences en la seu parlamentària per a aportar tota la informació i els detalls sobre les emissions.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

La futura llei sobre el servei públic de Radiotelevisió Valenciana

Correspon a les Corts, en el termini màxim d'un any, dictar la Llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana.

– Cobertura en todo el territorio, máxima continuidad de emisión, gratuidad y emisión en abierto.

– Veraz, plural, participativo y sometido al control democrático de la sociedad y de las Corts Valencianes.

– En valenciano.

3. La puesta en funcionamiento de los diferentes servicios que han de integrar el modelo de radiotelevisión pública valenciana requerirá una memoria justificativa y la definición del sistema de financiación adecuado y suficiente de estos.

Artículo 3

Reversión de los bienes necesarios para la prestación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión

1. El Consell, constituido en Junta General de Accionistas de Radiotelevisió Valenciana SAU, instará a las personas designadas como liquidadores de Radiotelevisió Valenciana SAU, a realizar las operaciones mercantiles necesarias en el proceso de liquidación de esta empresa y en la manera en que se determine, para adjudicar a la Generalitat los bienes y derechos convenientes para la prestación del servicio público de radio y televisión.

2. Sin perjuicio de lo anterior, la Generalitat tendrá que realizar un informe con las necesidades técnicas convenientes para una puesta en marcha de las emisiones con los bienes y activos disponibles, y si procede, para el incremento de la calidad y contenidos que pueda requerir el nuevo modelo que se determine en la futura ley sobre el servicio público de Radiotelevisió Valenciana.

Artículo 4

El control parlamentario

1. Corresponde a Les Corts el control parlamentario sobre la reversión de los bienes y los derechos necesarios para la prestación del servicio público, velando especialmente por el cumplimiento de las funciones de servicio público encomendadas en la presente ley y las reconocidas por la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de comunicación audiovisual.

2. A tal efecto, las personas designadas como liquidadoras de RTVV, SAU conforme el ritmo de sus trabajos lo permita remitirán a Les Corts, a través del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación, designado por la Presidencia de la Generalitat, todos los informes que sean precisos para conocer el estado, valoración y funcionalidad de los bienes, derechos y activos de aquella, la deuda acumulada y las obligaciones pendientes y demás extrems que puedan ser de utilidad para la evaluación del coste del restablecimiento efectivo de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión. En el caso de que la comisión de Les Corts lo considere oportuno, de acuerdo con su Reglamento, estos informes irán acompañados de comparecencias en la sede parlamentaria para aportar toda la información y detalles sobre las emisiones.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

La futura ley sobre el servicio público de Radiotelevisió Valenciana

Corresponde a Les Corts, en el plazo máximo de un año, dictar la Ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana.

La nova llei haurà de nàixer dels treballs de la comissió parlamentària creada a l'efecte, prèvia audiència o consulta amb els representants dels usuaris dels mitjans audiovisuals, els representants dels extreballadors de RTVV, SAU i dels empresaris del sector audiovisual i de les tecnologies de la informació i la comunicació, els representants dels diversos col·lectius del sector audiovisual que es considere oportú, com també les universitats, els experts i els centres d'innovació i investigació de la comunicació audiovisual, i amb el suport de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació de la Generalitat.

Transcorregut aquest termini sense que la comissió parlamentària haguera conclòs una proposició de llei a l'efecte, el Consell podrà presentar un projecte amb la mateixa finalitat conforme a les competències reconegudes en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia.

Segona

Auditoria de RTV SAU

Les persones designades com a liquidadores de Radiotelevisió Valenciana SAU realitzaran una auditoria dels costos de l'extinció i dissolució de Radiotelevisió Valenciana SAU generats fins al moment, un informe sobre els costos per a la prestació i el restabliment definitiu dels serveis públics de radiodifusió i televisió, com també la realització d'un informe sobre les previsions pressupostàries per a l'exercici següent.

Tercera

Arxiu audiovisual

La Generalitat assumirà la gestió, la conservació, la catalogació i la difusió de l'arxiu audiovisual de RTVV, de titularitat pública, preservant-ne la unitat com a bé patrimonial dels valencians. Així mateix, la Generalitat establirà les condicions de consulta i accés d'acord amb els criteris de l'arxivística internacional.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Lliurament del primer informe de situació de RTVV, SAU

El primer informe del que hi ha disposat en l'article 4. 2 de la present llei haurà de ser presentat a les Corts en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor de la llei.

Segona

Recuperació provisional del senyal

Una vegada examinat per les Corts l'informe presentat a través de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació, i mentre no s'haja aprovat la llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, el Consell podrà acordar la recuperació provisional o en proves del senyal.

Amb aquest fi, podrà disposar amb caràcter excepcional dels béns, els drets d'emissió, l'arxiu audiovisual i els recursos tecnològics de l'extinta Radiotelevisió Valenciana SAU, o els que li hagueren estat adjudicats segons el que hi ha disposat en l'article 3.1 de la present llei, retolant en la pantalla o indicant verbalment emissió en proves.

La nueva ley tendrá que nacer de los trabajos de la comisión parlamentaria creada al efecto, previa audiencia o consulta con los representantes de los usuarios de los medios audiovisuales, los representantes de los ex trabajadores de RTVV, SAU y de los empresarios del sector audiovisual y de las tecnologías de la información y la comunicación, los representantes de los diversos colectivos del sector audiovisual que se considere oportuno, así como las universidades, expertos y centros de innovación e investigación de la comunicación audiovisual, y con el apoyo del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación de la Generalitat.

Transcurrido este plazo sin que la comisión parlamentaria hubiera concluido una proposición de ley al efecto, el Consell podrá presentar un proyecto con la misma finalidad conforme a las competencias reconocidas en el artículo 56 del Estatuto de autonomía.

Segunda

Auditoría de RTV SAU

Las personas designadas como liquidadoras de Radiotelevisión Valenciana SAU realizarán una auditoria de los costes de la extinción y disolución de Radiotelevisión Valenciana SAU generados hasta el momento, un informe sobre los costes para la prestación y el restablecimiento definitivo de los servicios públicos de radiodifusión y televisión, así como la realización de un informe sobre las previsions presupuestarias para el siguiente ejercicio.

Tercera

Archivo audiovisual

La Generalitat asumirá la gestión, conservación, catalogación y difusión del archivo audiovisual de RTVV, de titularidad pública, preservando su unidad como bien patrimonial de los valencianos. Así mismo, la Generalitat establecerá las condiciones de consulta y acceso de acuerdo con los criterios de la archivística internacional.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

Entrega del primer informe de situación de RTVV, SAU

El primer informe de lo dispuesto en el artículo 4. 2 de la presente ley tendrá que ser presentado a Les Corts en el plazo máximo de dos meses desde la entrada en vigor de la ley.

Segunda

Recuperación provisional de la señal

Una vez examinado por Les Corts el informe presentado a través del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación, y mientras no se haya aprobado la ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, el Consell podrá acordar la recuperación provisional o en pruebas de la señal.

Con tal fin, podrá disponer con caràcter excepcional de los bienes, derechos de emisión, archivo audiovisual y recursos tecnológicos de la extinta Radiotelevisión Valenciana SAU, o los que le hubieren sido adjudicados según lo dispuesto en el artículo 3.1 de la presente ley, rotulando en la pantalla o indicando verbalmente emisión en pruebas.

El Consell haurà de donar compte a les Corts de les circumstàncies d'interès general que justifiquen aquesta decisió, de les condicions de l'emissió i de l'avaluació econòmica d'aquesta.

Atès el caràcter temporal de l'emissió en proves i la provisionalitat de la prestació del servei públic de ràdio i televisió encomanat, com també dels mecanismes de control previstos en la present llei, no resulta preceptiu l'aprovació d'un mandat marc per les Corts.

En qualsevol cas, la recuperació del senyal, si s'acordava, només podrà tenir caràcter provisional i no podrà comportar la creació de cap tipus d'entitat o empresa gestora, ni la contractació de serveis de gestió per tercers.

Tercera

Finançament de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió

Si s'acordava la recuperació del senyal, la prestació del dit servei públic durant l'exercici pressupostari de 2015 haurà de realitzar-se en el marc de les partides pressupostàries destinades al procés de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana SAU.

DISPOSICIONES DEROGATÒRIES

Primera

Queda derogada la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Segona

Queda derogat l'article 2 de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU i qualsevol altres mandats d'aquesta llei en tot el que s'opose al que hi ha establert en la present llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Títol competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència autonòmica en el desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat i l'execució del règim de radiodifusió i televisió i demés mitjans de comunicació en la Comunitat Valenciana, prevista en l'article 56 de la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, d'EACV.

Segona

El Consell podrà dictar un reglament per al desenvolupament de la present llei.

Tercera

Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor el dia següent al de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

El Consell tendrá que dar cuenta a Les Corts de las circunstancias de interés general que justifiquen esta decisión, de las condiciones de la emisión y de su evaluación económica.

Teniendo en cuenta el carácter temporal de la emisión en pruebas y la provisionalidad de la prestación del servicio público de radio y televisión encomendado, así como de los mecanismos de control previstos en la presente ley, no resulta preceptiva la aprobación de un mandato marco por Les Corts.

En cualquier caso, la recuperación de la señal, si así se acordara, solo podrá tener carácter provisional y no podrá comportar la creación de ningún tipo de entidad o empresa gestora, ni la contratación de servicios de gestión por terceros.

Tercera

Financiación de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión

Si se acordara la recuperación de la señal, la prestación de dicho servicio público durante el ejercicio presupuestario de 2015 tendrá que realizarse en el marco de las partidas presupuestarias destinadas al proceso de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana SAU.

DISPOSICIONES DEROGATORIAS

Primera

Queda derogada la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana.

Segunda

Queda derogado el artículo 2 de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU y cualquier otro mandato de esta ley en todo lo que se oponga a lo establecido en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Título competencial

Esta ley se dicta al amparo de la competencia autonómica en el desarrollo de las normas básicas del Estado y la ejecución del régimen de radiodifusión y televisión y demás medios de comunicación en la Comunitat Valenciana, prevista en el artículo 56 de la Ley orgànica 1/2006, de 10 de abril, de EACV.

Segunda

El Consell podrà dictar un reglamento para el desarrollo de la presente ley.

Tercera

Entrada en vigor

La presente ley entrarà en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

4. Proposicions no de llei i altres proposicions

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, oïda la Junta de Síndics, i de conformitat amb els articles 160 i 161, punts 1 i 4, del RC, ha acordat trametre al Ple les proposicions no de llei de tramitació especial d'urgència que tot seguit s'especifiquen:

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el tancament del Centre d'Internament d'Estrangers de Sapadors, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.345).

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el rebuig de les negociacions que s'estan realitzant sobre el tractat transatlàntic de lliure comerç entre els Estats Units (EUA) i la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 2.403).

– Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el districte escolar, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 940).

Per tal de complir el que hi ha disposat en l'article 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i alhora es recorda als grups parlamentaris que hi poden presentar esmenes fins una hora abans del començament de la reunió del Ple en què hagen de debatre's, la data de la qual es comunicarà oportunament.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el tancament del Centre d'Internament d'Estrangers de Sapadors, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.345)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas i Fran Ferri Fayos, diputada i síndic del Grup Parlamentari Compromís, respectivament, d'acord amb els articles 161 i següents del Reglament de les Corts Valencianes, presenten la proposició no de llei de tramitació especial d'urgència següent sobre el tancament del Centre d'Internament d'Estrangers de Sapadors.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Actualment hi ha huit centres d'internament d'estrangers al llarg de l'Estat espanyol en funcionament i un d'aquests es troba a la ciutat de València.

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN

4. Proposiciones no de ley y otras proposiciones

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, oída la Junta de Síndics y de conformidad con los artículos 160 y 161, puntos 1 y 4, del RC, ha acordado enviar al Pleno las proposiciones no de ley de tramitación especial de urgencia que a continuación se especifican:

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el cierre del Centro de Internamiento de Extranjeros de Zapadores, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.345).

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el rechazo a las negociaciones que se están realizando sobre el tratado transatlántico de libre comercio entre los Estados Unidos (EEUU) y la Unión Europea, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem (RE número 2.403).

– Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el distrito escolar, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 940).

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y al mismo tiempo se recuerda a los grupos parlamentarios que pueden presentar enmiendas hasta una hora antes del comienzo de la reunión del Pleno en que deban debatirse, cuya fecha se comunicará oportunamente.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el cierre del Centro de Internamiento de Extranjeros de Zapadores, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.345)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas y Fran Ferri Fayos, diputada y síndic del Grupo Parlamentario Compromís, respectivament, de acuerdo con los artículos 161 y siguientes del Reglamento de las Corts Valencianes, presentan la siguiente proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el cierre del Centro de Internamiento de Extranjeros de Zapadores.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Actualmente hay ocho centros de internamiento de extranjeros a lo largo del Estado español en funcionamiento y uno de ellos se encuentra en la ciudad de Valencia.

Són nombroses les denúncies de les organitzacions en defensa dels drets humans que qualifiquen aquests centres com a presons encobertes, així com la situació de les persones tancades, les quals són privades de drets fonamentals com és el dret a la llibertat, el dret a una salut digna, el dret de seguretat individual o el dret de llibertat religiosa, en molts casos i entre d'altres privacions.

Els centres d'internament d'estrangers estan contemplats en la legislació estatal des de la Llei orgànica 7/1985, sobre drets i llibertats dels estrangers a l'Estat espanyol, concretament a l'article 26.2, on s'acorda la possibilitat de tancar temporalment aquelles persones que no disposen de documentació oficial en centres «no penitenciaris» per tal de poder tramitar la seua expulsió.

En el cas del centre de Sapadors cal destacar el seu alt cost de manteniment, superior als 8 milions d'euros anuals.

Al llarg de l'internament –amb un màxim que arriba fins els 60 dies– les persones tancades en un CIE pateixen una privació de llibertat que suposa un fort colp emocional per a totes elles. Segons han denunciat reiteradament les organitzacions en defensa dels drets humans, a banda d'això, es produeixen una sèrie de vexacions, conductes discriminatòries i fins i tot agressions ja siguin físiques o psicològiques amb conseqüències per a la resta de les seues vides.

Es tracta de persones que no han comés cap delictes, sinó que es troben tancades per una falta administrativa com és no comptar amb la documentació en regla.

Considerem que l'existència d'un centre d'internaments d'estrangers al nostre territori és incompatible amb el compromís de la societat valenciana amb els drets humans.

És per això que proposem la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

1. Les Corts Valencianes acorden:

a) Condemnar les identificacions policials per perfil ètnic i instar els ajuntaments, la Generalitat i el govern central que prohibisquen de manera explícita i amb caràcter immediat els controls policials basats en aquest tipus d'identificació.

b) Declarar el nostre territori com a zona lliure de centres d'internament d'estrangers.

2. Les Corts Valencianes insten el govern central a:

a) Iniciar el procés que de tancament dels centres d'internaments d'estrangers.

b) Cedir a l'Ajuntament de València els terrenys on actualment es troben les instal·lacions del CIE de Sapadors, per a transformar-lo, després d'un procés participatiu, en un espai obert a la ciutadania per a dur a terme iniciatives de caràcter social; i/o

3. Les Corts Valencianes insten al Consell a:

a) Mentre es produeix el tancament definitiu del CIE de Sapadors, constituir una comissió de seguiment permanent sobre el Centre d'Internament per a Estrangers de Sapadors on estiguen representades les organitzacions i entitats socials associades a la reivindicació del seu tancament i a la defensa dels drets humans.

b) Crear un comitè d'experts per realitzar una proposta sobre les polítiques d'asil i migratòries en el qual participen de manera activa les organitzacions de defensa dels drets humans.

Les Corts, 11 de setembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

Son numerosas las denuncias de las organizaciones en defensa de los derechos humanos que califican estos centros como prisiones encubiertas, así como la situación de las personas encerradas, las cuales son privadas de derechos fundamentales como es el derecho a la libertad, el derecho a una salud digna, el derecho de seguridad individual o el derecho de libertad religiosa, en muchos casos y entre otras privaciones.

Los centros de internamiento de extranjeros están contemplados en la legislación estatal desde la Ley orgánica 7/1985, sobre derechos y libertades de los extranjeros en el Estado español, concretamente al artículo 26.2, donde se acuerda la posibilidad de encerrar temporalmente a aquellas personas que no dispongan de documentación oficial en centros «no penitenciarios» para poder tramitar su expulsión.

En el caso del centro de Zapadores hay que destacar su alto coste de mantenimiento, superior a los 8 millones de euros anuales.

A lo largo del internamiento –con un máximo que llega hasta los 60 días– las personas encerradas en un CIE sufren una privación de libertad que supone un fuerte golpe emocional para todas ellas. Según han denunciado reiteradamente las organizaciones en defensa de los derechos humanos, aparte de eso, se producen una serie de vejaciones, conductas discriminatorias e incluso agresiones ya sean físicas o psicológicas con consecuencias para el resto de sus vidas.

Se trata de personas que no han cometido ningún delito, sino que se encuentran encerradas por una falta administrativa como es no contar con la documentación en regla.

Consideramos que la existencia de un centro de internamientos de extranjeros en nuestro territorio es incompatible con el compromiso de la sociedad valenciana con los derechos humanos.

Por ello, proponemos la siguiente:

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN

1. Las Corts Valencianes acuerdan:

a) Condenar las identificaciones policiales por perfil étnico, instando a los ayuntamientos, a la Generalitat y al gobierno central a que prohíban de manera explícita y con carácter inmediato los controles policiales basados en este tipo de identificación.

b) Declarar nuestro territorio como zona libre de centros de internamiento de extranjeros.

2. Las Corts Valencianes instan al gobierno central a:

a) Iniciar el proceso que de cierre de los centros de internamientos de extranjeros.

b) Ceder al Ayuntamiento de Valencia los terrenos donde actualmente se encuentran las instalaciones del CIE de Zapadores, para transformarlo, tras un proceso participativo, en un espacio abierto a la ciudadanía para llevar a cabo iniciativas de carácter social; y/o

3. Las Corts Valencianes instan al Consell a:

a) Mientras se produce el cierre definitivo del CIE de Zapadores, constituir una comisión de seguimiento permanente sobre el Centro de Internamiento para Extranjeros de Zapadores donde estén representadas las organizaciones y entidades sociales asociadas a la reivindicación de su cierre y a la defensa de los derechos humanos.

b) Crear un comité de expertos para realizar una propuesta sobre las políticas de asilo y migratorias en el que participen de manera activa las organizaciones de defensa de los derechos humanos.

Les Corts, 11 de septiembre de 2015
Isaura Navarro Casillas
Fran Ferri Fayos

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el rebuig de les negociacions que s'estan realitzant sobre el tractat transatlàntic de lliure comerç entre els Estats Units (EUA) i la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 2.403)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez i Daniel Geffner Sclarsky, síndic i parlamentari, respectivament, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, d'acord l'article 160 i següents del Reglament de les Corts Valencianes, presenten la proposició no de llei per a tramitació especial per procediment d'urgència següent, per al seu debat i aprovació en el Ple.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En 2013, la Comissió Europea va rebre el mandat dels Estats membres de la Unió Europea (UE) de negociar amb els Estats Units (EUA) l'Acord transatlàntic de comerç i de la inversió (ATCI, més conegut com TTIP per les seues sigles en anglès), també conegut com a Acord transatlàntic de lliure comerç (TAFTA), presumptament a fi d'incrementar el comerç entre l'UE i els EUA, reduint les barreres no aranzelàries, amb l'objecte d'aconseguir crear ocupació, creixement econòmic i millora de la competitivitat.

Des de llavors, l'UE i els EUA estan negociant d'esquena a la ciutadania a través dels seus representants polítics (parlaments nacionals i europeus) un ampli acord de liberalització de comerç i inversions, que representa un seriós perill per a la democràcia i la protecció dels drets laborals, mediambientals i de salut, anteposant l'interès comercial dels inversors i empreses transnacionals (ETN) a l'interès general. La negociació d'aquest acord està comptant amb la participació directa i indirecta de les ETN i els seus representants corresponents. Tanmateix, la informació relativa al desenvolupament de les negociacions del tractat amb què compta el Parlament Europeu manté un accés restringit per als mateixos europarlamentaris i les negociacions a penes estan comptant amb representants de la societat civil.

Els governs subnacionals de l'UE, al nostre país, en concret, els governs autonòmics, tenen el dret a ser informats sobre el desenvolupament de les negociacions i els canvis legislatius que poden ser acordats a nivell europeu, per a posicionar-se sobre ells, ja que el resultat d'aquestes negociacions tindrà implicacions molt importants sobre les competències autonòmiques. Aquest dret ha estat obviat fins a la data.

Els EUA i l'UE intenten incloure en el TTIP mesures de protecció dels inversors que impacten directament contra el principi de sobirania nacional, i imposen models d'arbitratge i resolució de conflictes que equiparen l'Estat i les seues administracions amb les empreses transnacionals (ETN). La comissió d'arbitratge serà qui s'encarregue de resoldre'ls, la denominada «*investor-to-state dispute settlement*» (ISDS). Aquesta comissió tindria competència per a establir compensacions econòmiques de les diferents administracions implicades als inversors quan aquests puguem demostrar que l'aplicació i desenvolupament de certes mesures o polítiques concretes afecten els seus interessos privats o poden reduir els beneficis futurs d'una companyia. L'Estat, en aquest cas, pot recórrer judicialment la decisió i li poden donar la raó, però li suposarà uns costos processals molt elevats. A més, les

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el rechazo a las negociaciones que se están realizando sobre el tratado transatlántico de libre comercio entre los Estados Unidos (EEUU) y la Unión Europea, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem (RE número 2.403)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez y Daniel Geffner Sclarsky, síndico y parlamentario, respectivamente, del Grupo Parlamentario Podemos-Podem, de acuerdo con el artículo 160 y siguientes del Reglamento de las Corts Valencianes, presentan la siguiente proposición no de ley para tramitación especial por procedimiento de urgencia, para su debate y aprobación en el Pleno.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

En 2013, la Comisión Europea recibió el mandato de los Estados miembros de la Unión Europea (UE) de negociar con los Estados Unidos (EEUU) el Acuerdo transatlántico de comercio y de la inversión (ATCI, más conocido como TTIP por sus siglas en inglés), también conocido como Acuerdo transatlántico de libre comercio (TAFTA), presuntamente con el fin de incrementar el comercio entre la UE y EEUU, reduciendo las barreras no arancelarias, con el objeto de conseguir crear empleo, crecimiento económico y mejora de la competitividad.

Desde entonces, la UE y EEUU están negociando de espaldas a la ciudadanía a través de sus representantes políticos (parlamentos nacionales y europeos) un amplio acuerdo de liberalización de comercio e inversiones, que representa un serio peligro para la democracia y la protección de los derechos laborales, medioambientales y de salud, anteponiendo el interés comercial de los inversores y empresas transnacionales (ETN) al interés general. La negociación de dicho acuerdo está contando con la participación directa e indirecta de las ETN y sus representantes correspondientes. Sin embargo, la información relativa al desarrollo de las negociaciones del tratado con la que cuenta el Parlamento Europeo mantiene un acceso restringido para los propios europarlamentarios y las negociaciones apenas están contando con representantes de la sociedad civil.

Los gobiernos subnacionales de la UE, en nuestro país, en concreto, los gobiernos autonómicos, tienen el derecho a ser informados sobre el desarrollo de las negociaciones y los cambios legislativos que pueden ser acordados a nivel europeo, para posicionarse sobre ellos, ya que el resultado de dichas negociaciones tendrá implicaciones muy importantes sobre las competencias autonómicas. Este derecho ha sido obviado hasta la fecha.

EEUU y la UE intentan incluir en el TTIP medidas de protección de los inversores que impactan directamente contra el principio de soberanía nacional, imponiendo modelos de arbitraje y resolución de conflictos que equiparan al Estado y sus administraciones con las empresas transnacionales (ETN). La comisión de arbitraje será quien se encargue de resolverlos, la denominada «*investor-to-state dispute settlement*» (ISDS). Esta comisión tendría competencia para establecer compensaciones económicas de las diferentes administraciones implicadas a los inversores cuando estos puedan demostrar que la aplicación y desarrollo de ciertas medidas o políticas concretas afectan a sus intereses privados o pueden reducir los beneficios futuros de una compañía. El Estado, en este caso, puede recurrir judicialmente la decisión y le pueden dar la razón, pero le va a suponer unos costes procesales muy elevados. Además, las

decisiones dels òrgans d'arbitratge són fermes i no poden ser apel·lades, i se situen així a un nivell superior a la legislació nacional. La producció normativa present o futura sobre qüestions tan importants per a la nostra comunitat com són el control de la fracturació hidràulica, el control de preus i accés als medicaments, la protecció de treballadors i consumidors o la seguretat alimentària, podrien ser demandades per les empreses transnacionals a través d'aquest organisme.

Un dels objectius bàsics del TTIP és la liberalització total dels serveis públics i l'obertura de prestació d'aquests a les ETN, així com a les compres i licitacions de béns i serveis de les administracions públiques. Açò posa en perill tots els serveis públics i les contractacions públiques, en tots els nivells administratius, així com la capacitat i el marge de maniobra real dels representants públics democràticament triats per a administrar les entitats i desenvolupar les polítiques locals d'acord amb l'interès general.

Pel que fa a la contractació pública, l'objectiu que es pretén amb el TTIP és mantindre l'Acord de contractació pública (GPA) de l'Organització Mundial del Comerç (WTO) fins a crear un nou acord que millore les condicions per a les ETN. Mentrestant, el GPA està sent utilitzat per la Comissió Europea com a justificació per a reduir les garanties en la llei de la contractació pública. En aquest sentit, entenem que tot nou acord referent a la contractació pública ha d'anar dirigit a augmentar les garanties i no a reduir-les: qualsevol negociació d'un nou acord no ha de posar en perill els aspectes progressius de la llei de contractació pública de l'UE.

Tanmateix, els interessos estratègics de les ETN i els seus interessos comercials no haurien de ser els únics criteris per a determinar acords comercials com el TTIP, ni s'han d'imposar per damunt de qualsevol altra consideració econòmica, social o sanitària ignorant qualsevol legislació comunitària, nacional, autonòmica o municipal. Així mateix, els aspectes relacionats amb la protecció dels treballadors, consumidors, seguretat alimentària i del medi ambient han de ser considerats en qualsevol negociació comercial bilateral.

Per tot això, des del Grup Parlamentari Podemos-Podem presentem la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

1. Les Corts Valencianes insten el Consell a declarar la nostra comunitat autònoma com a oposada a l'aplicació de l'Acord transatlàntic de comerç i inversió (TTIP), que no accepta ni els seus principis ni objectius, i compromesa en la defensa dels serveis públics bàsics per a mantindre la cohesió i redistribució social.

2. Les Corts Valencianes insten el Consell que sol·licite al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques del Govern d'Espanya el seu suport a totes les iniciatives dirigides a mantindre el caràcter públic dels denominats serveis socials útils.

3. Les Corts Valencianes insten el Consell que sol·licite al Ministeri d'Economia i Competitivitat del Govern d'Espanya la suspensió de les negociacions del TTIP i altres acords comercials semblants, amb la finalitat d'aconseguir:

- Que mecanismes com l'ISDS (investor-to-state dispute settlement) no siguin inclosos en aquest ni en cap altre tractat.
- Defendre l'actual política reguladora de l'UE i dels seus Estats, de manera que no es perden competències en matèries de legislació social, protecció al consumidor i medi ambient; i defensar el principi bàsic democràtic de sobirania i independència nacional, salvaguardant totes les competències d'un Estat sobirà i de la seua voluntat popular.

decisiones de los órganos de arbitraje son firmes y no pueden ser apeladas, situándose así a un nivel superior a la legislación nacional. La producción normativa presente o futura sobre cuestiones tan importantes para nuestra comunidad como son el control del *fracking*, el control de precios y acceso a los medicamentos, la protección de trabajadores y consumidores o la seguridad alimentaria, podrían ser demandadas por las empresas transnacionales a través de este organismo.

Uno de los objetivos básicos del TTIP es la liberalización total de los servicios públicos y la apertura de prestación de los mismos a las ETN, así como a las compras y licitaciones de bienes y servicios de las administraciones públicas. Esto pone en peligro todos los servicios públicos y las contrataciones públicas, en todos los niveles administrativos, así como la capacidad y el margen de maniobra real de los representantes públicos democráticamente elegidos para administrar las entidades y desarrollar las políticas locales de acuerdo al interés general.

En lo que se refiere a la contratación pública, el objetivo que se pretende con el TTIP es mantener el Acuerdo de contratación pública (GPA) de la Organización Mundial del Comercio (WTO) hasta crear un nuevo acuerdo que mejore las condiciones para las ETN. Mientras, el GPA está siendo utilizado por la Comisión Europea como justificación para reducir las garantías en la ley de la contratación pública. En este sentido, entendemos que todo nuevo acuerdo referente a la contratación pública debe ir dirigido a aumentar las garantías y no a reducirlas: cualquier negociación de un nuevo acuerdo no debe poner en peligro los aspectos progresivos de la ley de contratación pública de la UE.

Sin embargo, los intereses estratégicos de las ETN y sus intereses comerciales no deberían ser los únicos criterios para determinar acuerdos comerciales como el TTIP, ni se deben imponer por encima de cualquier otra consideración económica, social o sanitaria ignorando cualquier legislación comunitaria, nacional, autonómica o municipal. Asimismo, los aspectos relacionados con la protección de los trabajadores, consumidores, seguridad alimentaria y del medio ambiente tienen que ser considerados en cualquier negociación comercial bilateral.

Por todo lo expuesto anteriormente, desde el Grupo Parlamentario Podemos-Podem presentamos la siguiente:

PROPOSICIÓN NO DE LEY

1. Las Corts Valencianes instan al Consell a declarar nuestra comunidad autónoma como opuesta a la aplicación del Acuerdo transatlántico de comercio e inversión (TTIP), que no acepta ni sus principios ni objetivos, y comprometida en la defensa de los servicios públicos básicos para mantener la cohesión y redistribución social.

2. Las Corts Valencianes instan al Consell a que solicite al Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas del Gobierno de España su apoyo a todas las iniciativas dirigidas a mantener el carácter público de los llamados servicios sociales útiles.

3. Las Corts Valencianes instan al Consell a que solicite al Ministerio de Economía y Competitividad del Gobierno de España la suspensión de las negociaciones del TTIP y otros acuerdos comerciales similares, con la finalidad de conseguir:

- Que mecanismos como el ISDS (investor-to-state dispute settlement) no sean incluidos en este ni ningún otro tratado.
- Defender la actual política reguladora de la UE y de sus Estados, de manera que no se pierdan competencias en materias de legislación social, protección al consumidor y medio ambiente; y defender el principio básico democrático de soberanía e independencia nacional, salvaguardando todas las competencias de un Estado soberano y de su voluntad popular.

– Que el tractat no es limite a objectius merament econòmics i se li done la mateixa importància i siguen tractats de la mateixa manera en l'acord els objectius socials i ambientals.

– Que els serveis públics i la propietat intel·lectual siguen exclosos de l'acord.

– Que acabe amb l'actual falta de transparència de les negociacions, es faça pública tota la informació i s'obriga un debat públic i democràtic a Espanya i en el conjunt de l'UE i els seus respectius parlaments nacionals; i, ja que els postulats del TTIP afectaran directament qüestions vitals de la població, se sotmeta el TTIP a un referèndum vinculant en tot el territori de l'Estat.

4. Les Corts Valencianes, en tot cas, reclamen que s'incorpore al procés el requisit de ser informades sobre les negociacions del TTIP, després de cada ronda, o altres acords internacionals en aquest àmbit; i també que, en aplicació del principi de subsidiarietat arrellegat pel Comitè de les Regions de la Unió Europea, es garantisca el dret a emetre informes d'«impacte» sobre les repercussions que tindria l'aplicació dels acords adoptats per a la nostra comunitat.

València, 16 de setembre de 2015

Antonio Montiel Márquez

Daniel Geffner Sclarsky

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el districte escolar, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 940)

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Beatriz Gascó Enríquez i M.ª José Catalá Verdet, diputada i portaveu adjunta del Grup Parlamentari Popular, respectivament, a l'empara dels articles 160 i 161 del RCV, tenen l'honor de presentar la proposició no de llei següent, de tramitació especial d'urgència sobre el districte escolar.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Recentment, el conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport ha anunciat que hi haurà un canvi de criteri en l'escolarització.

Amb el model del districte únic, implantat pel govern d'Alberto Fabra, el 93,4 % dels escolars que participen, per primera vegada, en el procés d'admissió d'alumnes de la Comunitat Valenciana van aconseguir plaça al centre escolar seleccionat com a primera opció, és a dir, en el considerat com prioritari per les famílies.

És fonamental per a aconseguir l'èxit escolar que les famílies tinguen l'oportunitat de seleccionar el centre que consideren convenient i que l'administració, en cap concepte, coarte la llibertat de les famílies.

Tenint en compte que el conseller Marzá ha habilitat unitats en municipis amb un excedent de places escolars, considerem que el coherent seria habilitar unitats també en aquells llocs on l'oferta supere la demanda per a aconseguir el 100 % de satisfacció de les famílies.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment, el Grup Parlamentari Popular presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Les Corts insten el Consell a habilitar unitats escolars en tots els centres sostinguts amb fons públics que tinguen xi-

– Que el tratado no se limite a objetivos meramente económicos y se le dé la misma importancia y sean tratados de igual forma en el acuerdo los objetivos sociales y ambientales.

– Que los servicios públicos y la propiedad intelectual sean excluidos del acuerdo.

– Que acabe con la actual falta de transparencia de las negociaciones, se haga pública toda la información y se abra un debate público y democrático en España y en el conjunto de la UE y sus respectivos parlamentos nacionales; y, puesto que los postulados del TTIP afectarán directamente a cuestiones vitales de la población, se someta el TTIP a un referéndum vinculante en todo el territorio del Estado.

4. Les Corts Valencianes, en cualquier caso, reclaman que se incorpore al proceso el requisito de ser informadas sobre las negociaciones del TTIP, tras cada ronda, u otros acuerdos internacionales en ese ámbito; así como que, en aplicación del principio de subsidiaridad recogido por el Comité de las Regiones de la Unión Europea, se garantice el derecho a emitir informes de «impacto» sobre las repercusiones que tendría la aplicación de los acuerdos adoptados para nuestra comunidad.

Valencia, 16 de septiembre de 2015

Antonio Montiel Márquez

Daniel Geffner Sclarsky

Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el distrito escolar, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 940)

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Beatriz Gascó Enríquez y M.ª José Catalá Verdet, diputada y portavoz adjunta del Grupo Parlamentario Popular, respectivamente, al amparo de los artículos 160 y 161 del RCV, tienen el honor de presentar la siguiente proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre el distrito escolar.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Recientemente, el conseller de Educación, Investigación, Cultura y Deporte ha anunciado que va a haber un cambio de criterio en la escolarización.

Con el modelo del distrito único, implantado por el gobierno de Alberto Fabra, el 93,4 % de los escolares que participan, por primera vez, en el proceso de admisión de alumnos de la Comunitat Valenciana consiguieron plaza en el centro escolar seleccionado como primera opción, es decir, en el considerado como prioritario por las familias.

Es fundamental para conseguir el éxito escolar que las familias tengan la oportunidad de seleccionar el centro que consideren conveniente y que la administración, bajo ningún concepto, coarte la libertad de las familias.

Teniendo en cuenta que el conseller Marzá ha habilitado unidades en municipios con un excedente de puestos escolares, consideramos que lo coherente sería habilitar unidades también en aquellos sitios donde la oferta supere a la demanda para conseguir el 100 % de satisfacción de las familias.

Por todo cuanto antecede, el Grupo Parlamentario Popular presenta la siguiente

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN

Les Corts instan al Consell a habilitar unidades escolares en todos los centros sostenidos con fondos públicos que tengan xi-

quets de tres anys que no hagen pogut entrar en primera opció.

Que del grau de compliment d'aquesta resolució es reten comptes a les Corts en el termini de tres mesos.

Palau dels Borja, 23 de juliol de 2015
Beatriz Gascó Enríquez
M.ª José Catalá Verdet

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, oïda la Junta de Síndics, i de conformitat amb els articles 160 i 161, punts 1 i 3, del RC, ha acordat trametre les proposicions no de llei que tot seguit s'especifiquen a les comissions següents:

Comissió d'Afers Europeus:

– Proposició no de llei sobre l'adhesió de la Unió Europea al Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 2.065).

Comissió de Política Social, Ocupació i Polítiques d'Igualtat:

– Proposició no de llei sobre l'acceptació per part del govern central de l'augment de la quota de persones refugiades per a l'Estat espanyol, presentada pels grups parlamentaris Compromís i Socialista (RE número 2.141).

Per tal d'acomplir el que hi ha disposat en l'article 95.1 del RC, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* d'aquestes proposicions no de llei i, alhora, es recorda als grups parlamentaris que hi poden presentar esmenes fins sis hores abans del començament de la reunió de la comissió en què hagen de debatre's, la data de la qual es comunicarà oportunament.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Catalá

Proposició no de llei sobre l'adhesió de la Unió Europea al Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 2.065)

A LA MESA DE LES CORTS

Carolina Punset Bannel i David de Miguel Martínez, síndic i diputat, respectivament, del Grup Parlamentari Ciudadanos, d'acord amb el que s'estableix en els articles 160 i següents del RC, presenten la proposició no de llei següent, de tramitació ordinària, per la qual sol·liciten que el Ple faça una declaració en què es requeresca a la Unió Europea a instar les reformes necessàries per a l'adhesió de la Unió Europea al Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

ños de tres años que no hayan podido entrar en primera opción.

Que del grado de cumplimiento de esta resolución se rindan cuentas a Les Corts en el plazo de tres meses.

Palau dels Borja, 23 de julio de 2015
Beatriz Gascó Enríquez
M.ª José Catalá Verdet

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de las Cortes, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, oída la Junta de Síndicos, y de conformidad con los artículos 160 y 161 puntos 1 y 3, del RC, ha acordado remitir las proposiciones no de ley que seguidamente se especifican a las siguientes comisiones:

Comisión de Asuntos Europeos:

– Proposición no de ley sobre la adhesión de la Unión Europea al Convenio para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 2.065).

Comisión de Política Social, Empleo y Políticas de Igualdad:

– Proposición no de ley sobre la aceptación por parte del gobierno central del aumento de la cuota de personas refugiadas para el Estado español, presentada por los grupos parlamentarios Compromís y Socialista (RE número 2.141).

Para dar cumplimiento a lo dispuesto en el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* de estas proposiciones no de ley y, al mismo tiempo, se recuerda a los grupos parlamentarios que pueden presentar enmiendas hasta seis horas antes del comienzo de la reunión de la comisión en que deban debatirse, cuya fecha se comunicará oportunamente.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Catalá

Proposición no de ley sobre la adhesión de la Unión Europea al Convenio para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos (RE número 2.065)

A LA MESA DE LES CORTS

Carolina Punset Bannel y David de Miguel Martínez, síndico y diputado, respectivamente, del Grupo Parlamentario Ciudadanos, de acuerdo con lo establecido en los artículos 160 y siguientes del RC, presentan la siguiente proposición no de ley de tramitación ordinaria por la que solicitan que el Pleno lleve a cabo una declaración requiriendo a la Unión Europea a instar las reformas necesarias para la adhesión de la Unión Europea al Convenio para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Dins del territori europeu hi ha dues realitats jurídiques internacionals distintes, marcades per l'existència de dues entitats supranacionals diferents: la Unió Europea i el Consell d'Europa. Això porta a l'existència de dues instàncies judicials diferenciades, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea i el Tribunal d'Estrasburg, que poden resoldre i a les quals es pot recórrer en cas d'incompliment de les disposicions emanades dels òrgans respectius.

Des de fa dècades es pretén integrar el Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats públiques fonamentals, com també l'òrgan judicial encarregat de la supervisió del seu compliment, el Tribunal d'Estrasburg, dins de les institucions comunitàries, la qual cosa suposaria una nova instància per damunt del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en matèries referides a drets fonamentals i llibertats públiques.

La iniciativa anterior va cristal·litzar en un projecte d'acord entre els dos ens internacionals, pel qual es garantia l'adhesió i la plena incorporació de les instàncies judicials, fet que suposa un gran avanç dins del procés de consolidació i desenvolupament d'una Europa més compromesa amb els drets humans.

Al desembre de 2014, com a últim pas per a dur a terme l'adhesió, es va donar un dictamen per part del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, basant-se en el que disposa l'article 218 del TFUE. El dictamen va ser desfavorable, per tal com considerava (en resum) que una modificació d'aquesta envergadura requeriria amb caràcter previ una modificació dels tractats fundacionals, que alteraria les competències atribuïdes originàriament. Des de l'emissió del dictamen no sembla haver-se dut a terme avanços significatius en relació amb la matèria.

Finalment, cal ressenyar que l'adhesió no sols suposaria una fita en el desenvolupament europeu, sinó que també implicaria una salvaguarda de la seguretat jurídica de tots els ciutadans de la Unió, que no tornarien a trobar-se enfront de sentències contradictòries entre el Tribunal de Justícia de la Unió Europea i el Tribunal d'Estrasburg, com va ocórrer amb el cas Laval.

A la vista de tot el que s'ha exposat anteriorment, formulem la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Que les Corts efectuen una declaració institucional per la qual insten la Unió Europea a efectuar les reformes legislatives necessàries per a la seua adhesió al Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, firmat a Roma el 4 de novembre de 1950.

Palau de les Corts, 2 d'agost de 2015
Carolina Punset Bannel
David de Miguel Martínez

Proposició no de llei sobre l'acceptació per part del govern central de l'augment de la quota de persones refugiades per a l'Estat espanyol, presentada pels grups parlamentaris Compromís i Socialista (RE número 2.141)

A LA MESA DE LES CORTS

Fran Ferri Fayos i Manuel Mata Gómez, síndics dels grups parlamentaris Compromís i Socialista, respectivament, a

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Dentro del territorio europeo existen dos realidades jurídicas internacionales distintas, marcadas por la existencia de dos entidades supranacionales diferentes: la Unión Europea y el Consejo de Europa. Ello lleva a la existencia de dos instancias judiciales diferenciadas, el Tribunal de Justicia de la Unión Europea y el Tribunal de Estrasburgo, que pueden resolver y a las que se puede recurrir en caso de incumplimiento de las disposiciones emanadas de los órganos respectivos.

Desde hace décadas se pretende integrar el Convenio para la protección de los derechos humanos y de las libertades públicas fundamentales, así como el órgano judicial encargado de la supervisión de su cumplimiento, el Tribunal de Estrasburgo, dentro de las instituciones comunitarias, suponiendo una nueva instancia por encima del Tribunal de Justicia de la Unión Europea en materias referidas a derechos fundamentales y libertades públicas.

La anterior iniciativa cristalizó en un proyecto de acuerdo entre los dos entes internacionales, por el que se garantizaba la adhesión y la plena incorporación de las instancias judiciales, suponiendo un gran avance dentro del proceso de consolidación y desarrollo de una Europa más comprometida con los derechos humanos.

En diciembre de 2014, como último paso para llevar a cabo la adhesión, se dio un dictamen por parte del Tribunal de Justicia de la Unión Europea, en base a lo dispuesto en el artículo 218 del TFUE. Dicho dictamen fue desfavorable, por cuanto consideraba (en resumen) que una modificación de tal envergadura requeriría con carácter previo una modificación de los tratados fundacionales, alterando las competencias originariamente atribuidas. Desde la emisión del dictamen no parece haberse llevado a cabo avances significativos en relación a la materia.

Por último, reseñar que la adhesión no sólo supondría un hito en el desarrollo europeo, sino que también implicaría una salvaguarda de la seguridad jurídica de todos los ciudadanos de la Unión, que no volverían a encontrarse frente a sentencias contradictorias entre el Tribunal de Justicia de la Unión Europea y el Tribunal de Estrasburgo, como ocurrió con el caso Laval.

A la vista de todo lo anteriormente expuesto, formulamos la siguiente

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN

Que Les Corts efectúen una declaración institucional por la que insten a la Unión Europea a efectuar las reformas legislativas necesarias para su adhesión al Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, firmado en Roma el 4 de noviembre de 1950.

Palau de les Corts, 2 de agosto de 2015
Carolina Punset Bannel
David de Miguel Martínez

Proposición no de ley sobre la aceptación por parte del gobierno central del aumento de la cuota de personas refugiadas para el Estado español, presentada por los grupos parlamentarios Compromís y Socialista (RE número 2.141)

A LA MESA DE LES CORTS

Fran Ferri Fayos y Manuel Mata Gómez, síndicos de los grupos parlamentarios Compromís y Socialista, respectiva-

l'empara del que hi ha disposat en els articles 160 i concordants del RC, presenten la proposició no de llei següent, de tramitació ordinària.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 2015, Alemanya preveu rebre 800.000 demandants d'asil, quatre vegades més que el 2014. Durant aquest 2015 han arribat a les costes europees 351.314 persones, segons les xifres de l'Organització Internacional de les Migracions. Es tracta d'una quantitat equivalent a tota la població de la província de Salamanca i representa un augment del 60 % sobre les arribades registrades en tot l'any 2014. Els sirians constitueixen el grup més nombrós dels desembarcats al sud d'Europa, especialment a Grècia (88.204), seguits dels afganesos (32.414). A més, les estimacions de l'Organització Internacional per a les Migracions, durant aquest 2015 han perdut la vida 2.643 migrants intentant arribar a les costes europees. Segons la Policia Federal alemanya, entre el 31 d'agost i l'1 de setembre sols a Baviera havien arribat 2.200 persones que demanaven asil, la xifra més important de migrants registrats en un sol dia a la regió.

Segons l'últim informe de tendències globals de l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats, «els conflictes i la persecució van obligar a abandonar la seua llar una mitjana de 32.200 persones al dia. El 2012 aquesta xifra era de 23.400 persones i el 2011, de 14.200». Segons explica ACNUR, «mentre 2,5 milions de persones van buscar refugi a l'exterior, 8,2 milions més van ser desplaçades dins de les fronteres del seu país, la qual cosa va elevar el nombre total de desplaçats interns durant 2013 a quasi 10,7 milions».

Sols a la costa grega, entre gener i finals de juliol, hi han arribat més de 124.000 refugiats i immigrants. Aquesta xifra representa un fort increment de més del 750 % respecte al mateix període de 2014. Sols al juliol, s'hi han registrat 50.000 noves arribades, 20.000 més que el mes anterior (un augment de quasi el 70 %). Fins a finals de juliol de 2015, més de 225.000 refugiats i immigrants han arribat a través del Mediterrani i s'estima que uns 2.100 han perdut la vida o desaparegut en l'intent d'aconseguir arribar a Europa, segons xifres d'ACNUR.

La iniciativa *If we were Syrian*, <<http://ifweweresyrian.org>>, compara les xifres del conflicte sirí amb diversos països europeus. A tall d'exemple, si a França hi haguera hagut tants morts com a Síria, serien 642.299 persones les que hi haurien mort, és a dir, quasi l'1 % de la població de l'hexàgon. Sobre aquest total, segons aquesta comparació, haurien mort 194.457 civils, dels quals 31.847 infants. A més, hi hauria 11,5 milions de francesos refugiats, la qual cosa representa la quasi totalitat de la població de la regió de l'Illa de França. A l'interior de les fronteres, més de 21 milions de francesos haurien fugit de les zones de combat.

L'alt comissari de les Nacions Unides per als Refugiats, Antonio Guterres, va expressar la necessitat de protegir els refugiats que fugen cap a Europa protegint-los contra els traficants de persones i creant un sistema eficaç que els permeta demanar asil amb tota la legalitat. Aquest tipus de sistema, va explicar, ajudaria a canviar la situació actual disfuncional de la Unió Europea per a gestionar el flux de refugiats cap a Europa.

En una recent visita a Calais, el primer vicepresident de la Comissió Europea, Frans Timmermans, va assegurar que la crisi migratòria «posa a prova la nostra capacitat, de tots els europeus, per a respondre conjuntament a una situació que ens concerneix a tots». El primer vicepresident de la Comissió Eu-

mente, al amparo de lo dispuesto en los artículos 160 y concordantes del RC, presentan la siguiente proposición no de ley de tramitación ordinaria.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

En 2015, Alemania prevé recibir 800.000 demandantes de asilo, cuatro veces más que en 2014. Durante este 2015 han llegado a las costas europeas 351.314 personas, según las cifras de la Organización Internacional de las Migraciones. Se trata de una cantidad equivalente a toda la población de la provincia de Salamanca y representa un aumento del 60 % sobre las llegadas registradas en todo el año 2014. Los sirios constituyen el grupo más numeroso de los desembarcados en el sur de Europa, especialmente en Grecia (88.204), seguidos de los afganos (32.414). Además, las estimaciones de la Organización Internacional para las Migraciones, durante este 2015 han perdido la vida 2.643 migrantes intentando llegar a las costas europeas. Según la Policía Federal alemana, entre el 31 de agosto y el 1 de septiembre solo a Baviera habían llegado 2.200 personas que pedían asilo, la cifra más importante de migrantes registrados en un solo día en la región.

Según el último informe de tendencias globales de la Agencia de las Naciones Unidas para los Refugiados, «los conflictos y la persecución obligaron a abandonar su hogar a una media de 32.200 personas al día. En 2012 esta cifra era de 23.400 personas y en 2011, de 14.200». Según explica ACNUR, «mientras 2,5 millones de personas buscaron refugio en el exterior, 8,2 millones más fueron desplazadas dentro de las fronteras de su país, lo que elevó el número total de desplazados internos durante 2013 a casi 10,7 millones».

Solo a la costa griega, entre enero y finales de julio, han llegado más de 124.000 refugiados e inmigrantes. Esta cifra representa un fuerte incremento de más del 750 % con respecto al mismo período de 2014. Solo en julio, se han registrado 50.000 nuevas llegadas, 20.000 más que en el mes anterior (un aumento de casi el 70 %). Hasta finales de julio de 2015, más de 225.000 refugiados e inmigrantes han llegado a través del Mediterráneo y se estima que unos 2.100 han perdido la vida o desaparecido en el intento de conseguir llegar a Europa, según cifras de ACNUR.

La iniciativa *If we were Syrian*, <<http://ifweweresyrian.org>>, compara las cifras del conflicto sirio con distintos países europeos. A manera de ejemplo, si en Francia hubiera habido tantos muertos como en Siria, serían 642.299 personas las que habrían muerto, es decir, casi el 1 % de la población del hexágono. Sobre este total, según esta comparación, habrían muerto 194.457 civiles, de los cuales 31.847 niños y niñas. Además, habría 11,5 millones de franceses refugiados, lo que representa la casi totalidad de la población de la región de la Isla de Francia. En el interior de las fronteras, más de 21 millones de franceses habrían huido de las zonas de combate.

El alto comisario de las Naciones Unidas para los Refugiados, Antonio Guterres, expresó la necesidad de proteger a los refugiados que huyen hacia Europa protegiéndolos contra los traficantes de personas y creando un sistema eficaz que les permita pedir asilo con toda la legalidad. Este tipo de sistema, explicó, ayudaría a cambiar la situación actual disfuncional de la Unión Europea para gestionar el flujo de refugiados hacia Europa.

En una reciente visita a Calais, el primer vicepresidente de la Comisión Europea, Frans Timmermans, aseguró que la crisis migratoria «pone a prueba nuestra capacidad, de todos los europeos, para responder conjuntamente a una situación que nos concierne a todos». El primer vicepresidente de la Comi-

ropea va fer també una crida a una «mobilització col·lectiva dels europeus per a reaccionar amb humanitat vers els perseguïts, amb solidaritat entre els països europeus, i amb fermesa en l'aplicació de les regles».

Per tot això, proposem aquesta:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Les Corts insten el Consell a:

1. Demanar al govern central que accepti l'augment de la quota de persones refugiades per a l'Estat espanyol, atenent les reivindicacions d'organitzacions com ara ACNUR, com a mínim.

2. Demanar al govern central que coordine les diferents comunitats autònomes en l'acolliment de persones refugiades, i habilite els recursos necessaris perquè les assignacions, ho siguin en funció de la seua població, tot per garantir-ne l'acolliment en condicions d'igualtat.

Les Corts, 1 de setembre de 2015
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

5. Propostes de creació de comissions

Proposta de creació d'una comissió especial per a l'estudi del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana i possibles solucions, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 2.304)

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, d'acord amb la Junta de Síndics i de conformitat amb allò establert en l'article 54 del RC, ha acordat proposar al Ple de les Corts a iniciativa del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.304), la creació d'una comissió especial per a l'estudi del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana i possibles solucions.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Isabel Bonig Trigueros, portaveu del Grup Parlamentari Popular, a l'empara del que disposa l'article 54 del RCV, sol·licita que el Ple de les Corts adopte l'acord següent:

1. Creació d'una comissió especial per a l'estudi del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana i possibles solucions.

2. La comesa a exercir per aquesta comissió serà l'estudi dels recursos hídrics en l'àmbit de diferents sectors productius

sión Europea hizo también una llamada a una «movilización colectiva de los europeos para reaccionar con humanidad para con los perseguidos, con solidaridad entre los países europeos, y con firmeza en la aplicación de las reglas».

Por todo ello, proponemos esta:

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN

Les Corts instan al Consell a:

1. Pedir al gobierno central que acepte el aumento de la cuota de personas refugiadas para el Estado español, atendiendo las reivindicaciones de organizaciones como ACNUR, como mínimo.

2. Pedir al gobierno central que coordine a las diferentes comunidades autónomas en la acogida de personas refugiadas, y habilite los recursos necesarios para que las asignaciones, lo sean en función de su población, todo para garantizar su acogida en condiciones de igualdad.

Les Corts, 1 de septiembre de 2015
Fran Ferri Fayos
Manuel Mata Gómez

5. Propuestas de creación de comisiones

Propuesta de creación de una comisión especial para el estudio del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana y posibles soluciones, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.304)

MESA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, de acuerdo con la Junta de Síndics y de conformidad con lo establecido en el artículo 54 del RC, ha acordado proponer al Pleno de Les Corts a iniciativa del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.304), la creación de una comisión especial para el estudio del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana y posibles soluciones.

Palau de les Corts
València, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Isabel Bonig Trigueros, portavoz del Grupo Parlamentario Popular, al amparo de lo dispuesto en el artículo 54 del RCV, solicita que el Pleno de Les Corts adopte el siguiente acuerdo:

1. Creación de una comisión especial para el estudio del dèficit hídric de la Comunitat Valenciana y posibles soluciones.

2. El cometido a desempeñar por esta comisión será el estudio de los recursos hídricos en el ámbito de distintos secto-

com l'agricultura, la indústria o el turisme, com també en l'àmbit d'ordenació del territori i, amb això, el consum humà. Igualment aquesta comissió tindrà com a objectiu determinar la necessitat de l'existència d'aquests recursos per a dur a terme un desenvolupament sostenible, com també les possibles solucions per a pal·liar el dèficit hídric que afecta la nostra Comunitat.

3. La composició d'aquesta comissió serà la mateixa que la de les comissions permanents legislatives previstes en l'article 45 del RC.

4. La comissió aprovarà, d'entre les propostes dels grups parlamentaris, el corresponent calendari i pla de treball.

5. La comissió podrà acordar, segons el que estableix el Reglament de les Corts, la compareixença de representants de l'administració i del Consell com també d'experts en aquesta matèria.

6. Igualment, la comissió podrà acordar la incorporació, per al millor desenvolupament de la seua comesa, d'especialistes en la matèria a l'efecte de assessorament i sol·licitar informes i documentació a la Generalitat i a altres organismes.

7. La comissió, en el termini màxim de huit mesos, elaborarà un dictamen que, després de la seua aprovació, serà elevat al Ple de les Corts per al seu debat i votació.

Palau dels Borja, 9 de setembre de 2015
Isabel Bonig Trigueros

F. PROJECTES, PLANS I COMUNICACIONS DEL CONSELL

Comunicació del Consell sobre el finançament autonòmic (RE número 2.844)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunió del dia 29 de setembre de 2015, ha tingut coneixement de l'escrit presentat pel conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació (RE número 2.844) amb què adjunta la comunicació del Consell sobre el finançament autonòmic amb la sol·licitud que siga debatuda davant el Ple de les Corts (RE número 2.844).

D'acord amb l'article 95.1 del Reglament de les Corts Valencianes, s'ordena la publicació de la comunicació tramesa pel Consell en el *Bulletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

MÒNICA OLTRA JARQUE,
CONSELLERA SECRETÀRIA DEL CONSELL,

CERTIFIQUE: Que el Consell, en la reunió del dia 25 de setembre de 2015, a proposta del president de la Generalitat i d'acord amb el que preveu l'article 164 del Reglament de les

res productivos como la agricultura, la industria o el turismo, así como en el ámbito de ordenación del territorio y, con ello, el consumo humano. Igualmente, dicha comisión tendrá como objetivo determinar la necesidad de la existencia de estos recursos para llevar a cabo un desarrollo sostenible, así como las posibles soluciones para paliar el déficit hídrico que afecta a nuestra Comunitat.

3. La composición de esta comisión será la misma que la de las comisiones permanentes legislativas previstas en el artículo 45 del RC.

4. La comisión aprobará, de entre las propuestas de los grupos parlamentarios, el correspondiente calendario y plan de trabajo.

5. La comisión podrá acordar, según lo establecido en el Reglamento de Les Corts, la comparecencia de representantes de la administración y del Consell, así como de expertos en esta materia.

6. Igualmente, la comisión podrá acordar la incorporación, para el mejor desarrollo de su cometido, de especialistas en la materia al efecto de asesoramiento y solicitar informes y documentación a la Generalitat i a otros organismos.

7. La comisión, en el plazo máximo de ocho meses, elaborará un dictamen que, tras su aprobación, será elevado al Pleno de Les Corts para su debate y votación.

Palau dels Borja, 9 de septiembre de 2015
Isabel Bonig Trigueros

F. PROYECTOS, PLANES Y COMUNICACIONES DEL CONSELL

Comunicación del Consell sobre la financiación autonómica (RE número 2.844)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 29 de septiembre de 2015, ha tenido conocimiento del escrito presentado por el consejero de Transparencia, Responsabilidad Social, Participación y Cooperación (RE número 2.844) con la que adjunta la comunicación del Consell sobre la financiación autonómica con la solicitud de que sea debatida ante el Pleno de Les Corts (RE número 2.844).

De acuerdo con el artículo 95.1 del Reglamento de las Corts Valencianes, se ordena la publicación de la comunicación enviada por el Consell en el *Bulletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
Valencia, 29 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

MÒNICA OLTRA JARQUE,
CONSELLERA SECRETARIA DEL CONSELL,

CERTIFICO: Que el Consell, en la reunión del día 25 de septiembre de 2015, a propuesta del presidente de la Generalitat y de conformidad con lo previsto en el artículo 164 del Reglamento de

Corts, va aprovar la següent comunicació sobre finançament autonòmic per a debatre-la davant del Ple de les Corts:

«La Comunitat Valenciana pateix, des de fa dècades, les conseqüències d'un sistema de finançament injust i poc equitatiu.

Quan l'Estat va transferir a la Generalitat la gestió de l'educació (1983) i de la sanitat (1987), la Comunitat Valenciana disposava de menys dotacions públiques en sanitat i educació que la majoria de les autonomies. El resultat és que va rebre menys recursos que les altres per a finançar els serveis públics perquè aquests eren més limitats, cosa que produïa un desfament entre els ingressos requerits per a arribar a un nivell de prestacions equivalent al de la resta de comunitats autònomes i els ingressos provinents de l'Estat per a aconseguir-ho.

Des de llavors, cap de les normes legals que han regulat el sistema de finançament autonòmic ha resolt el problema original, que s'ha enquistat en tots els models de finançament vigents, ja que tots aquests, més o menys, han tendit al manteniment del punt de partida o statu quo original.

L'informe sobre els comptes públics territorialitzats per a 2012, publicat recentment pel mateix Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, fa evident l'infrafinançament valencià.

El resultat posa de manifest una enorme diferència entre comunitats autònomes, entre les quals destaca la Comunitat Valenciana com la pitjor finançada, amb uns recursos per habitant entre un 11 % i un 12 % per davall de la mitjana, i allunyada en més d'un 30 % de les comunitats de règim comú millor finançades. Si la comparació es realitza amb les comunitats forals resulta ofensiva, ja que aproximadament dupliquen el finançament valencià.

És més, podem constatar que si la Comunitat Valenciana haguera rebut un finançament per habitant equivalent a la mitjana d'Espanya –només la mitjana– al llarg del període 2002-2013, la nostra administració autonòmica hauria ingressat 12.433 milions d'euros addicionals. Aquests recursos equivalen a més del 50 % del creixement del deute públic autonòmic al llarg del període.

Aquest tracte discriminatori revela que no s'està complint el que estableix la Constitució espanyola quant als principis de solidaritat i igualtat de drets i obligacions entre espanyols, consagrat en els articles 2, 138 i 139 de la Constitució.

Ni tampoc es compleix el que estableixen els articles 1 i 15 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, respecte a la suficiència de recursos que han de tindre les comunitats autònomes per a exercir les seues competències ni la responsabilitat de l'Estat a garantir un nivell mínim de prestació en els serveis públics fonamentals d'educació, sanitat i serveis socials en tot el territori.

El sistema de finançament autonòmic és el principal, però no l'únic motiu, que la Comunitat Valenciana siga l'única autonomia amb una renda per càpita inferior a la mitjana que registra un saldo fiscal negatiu, és a dir, que aporta al funcionament de les administracions públiques més recursos dels que rep a través de les polítiques de despesa. Les inversions de l'Estat són un altre dels factors fonamentals.

A pesar d'aglutinar quasi l'11 % de la població espanyola, la Comunitat Valenciana mai no ha rebut més del 10 % de les inversions de l'Estat.

En resum, l'injust finançament, les baixes inversions de l'Estat, la mala gestió, la desviació de diners públics a interessos particulars i una insuficient defensa dels interessos de

Les Corts, aprobó la siguiente comunicació sobre financiación autonómica para su debate ante el Pleno de Les Corts:

«La Comunitat Valenciana padece, desde hace décadas, las consecuencias de un sistema de financiación injusto y poco equitativo.

Cuando el Estado transfirió a la Generalitat la gestión de la educación (1983) y la sanidad (1987), la Comunitat Valenciana disponía de menos dotaciones públicas en sanidad y educación que la mayoría de las autonomías. El resultado es que recibió menos recursos que las demás para financiar los servicios públicos porque estos eran más limitados, lo que producía un desfase entre los ingresos requeridos para alcanzar un nivel de prestaciones equivalente al del resto de comunidades autónomas y los ingresos provenientes del Estado para lograrlo.

Desde entonces, ninguna de las normas legales que han regulado el sistema de financiación autonómica ha resuelto el problema original, que se ha enquistado en todos los modelos de financiación vigentes, pues todos ellos, en mayor o menor medida, han tendido al mantenimiento del punto de partida o statu quo original.

El informe sobre las cuentas públicas territorializadas para 2012, publicado recientemente por el propio Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, deja patente la infrafinanciación valenciana.

El resultado pone de manifiesto una enorme diferencia entre comunidades autónomas, entre las que destaca la Comunitat Valenciana como la peor financiada, con unos recursos por habitante entre un 11 % y un 12 % por debajo de la media, y alejada en más de un 30 % de las comunidades de régimen común mejor financiadas. Si la comparación se realiza con las comunidades forales resulta ofensiva, ya que aproximadamente duplican la financiación valenciana.

Es más, podemos constatar que, si la Comunitat Valenciana hubiera recibido una financiación por habitante equivalente a la media de España –solo la media– a lo largo del período 2002-2013, nuestra administración autonómica habría ingresado 12.433 millones de euros adicionales. Estos recursos equivalen a más del 50 % del crecimiento de la deuda pública autonómica a lo largo del período.

Este trato discriminatorio revela que no se está cumpliendo lo establecido en la Constitución española en cuanto a los principios de solidaridad e igualdad de derechos y obligaciones entre españoles, consagrado en los artículos 2, 138 y 139 de la Constitución.

Ni tampoco se cumple lo establecido en los artículos 1 y 15 de la Ley orgánica 8/1980, de 22 de septiembre, de financiación de las comunidades autónomas, respecto a la suficiencia de recursos que han de tener las comunidades autónomas para ejercer sus competencias ni la responsabilidad del Estado en garantizar un nivel mínimo de prestación en los servicios públicos fundamentales de educación, sanidad y servicios sociales en todo el territorio.

El sistema de financiación autonómica es el principal, pero no el único motivo, de que la Comunitat Valenciana sea la única autonomía con renta per càpita inferior a la media que registra un saldo fiscal negativo, es decir, que aporta al funcionamiento de las administraciones públicas más recursos de los que recibe a través de las políticas de gasto. Las inversiones del Estado son otro de los factores fundamentales.

A pesar de aglutinar casi el 11 % de la población española, la Comunitat Valenciana nunca ha recibido más del 10 % de las inversiones del Estado.

En resumen, la injusta financiación, las bajas inversiones del Estado, la mala gestión, el desvío de dinero público a intereses particulares y una insuficiente defensa de los intereses

la Comunitat Valenciana durant anys han portat al caire de l'abisme financer la Generalitat.

A finals del segon trimestre de 2015, el deute públic autònom superava els 40.000 milions d'euros, així arribava a un percentatge de quasi el 40 % del PIB. Era el més elevat d'entre totes les comunitats autònomes, amb un creixement de quasi el 100 % respecte al 2010 i del 200 % respecte al 2008.

A més a més, i com a conseqüència de la conversió de deute comercial en financer, a través dels préstecs de l'Estat a les autonomies (fons de liquiditat autònoma i mecanismes de pagament a proveïdors), i del refinançament del deute autònom a través d'aquests préstecs, a finals de 2015 l'administració central serà la creditora de quasi dues terceres parts del deute financer de l'administració autònoma valenciana.

En les condicions actuals dels mercats financers, a la Generalitat li resultaria impossible refinançar a través d'aquests mercats volums significatius del seu deute a uns tipus d'interès raonables, ja que les agències de qualificació valoren el deute autònom valencià al nivell de bo porqueria, o molt a prop d'aquest. Amb els ingressos actuals, a l'administració autònoma valenciana li resulta impossible amortitzar deute. En conseqüència, només s'hi poden refinançar els venciments acudint als fons habilitats pel Govern d'Espanya.

El 2015, el servei del deute arriba als 5.000 milions d'euros. Una quantitat equivalent al 37 % de la despesa no financera (és a dir, de la resta del pressupost).

El servei del deute és la segona secció del pressupost consolidat per dimensió econòmica: representa el 87 % de la despesa sanitària, el 120 % de la despesa educativa, i multiplica quasi per 6 la despesa dedicada a les persones més vulnerables com són les polítiques inclusives, les ajudes per a l'autonomia personal, les d'igualtat, la renda garantida de ciutadania, la protecció de la infància i les persones majors.

Per tot açò, resulta imprescindible promoure de forma urgent un debat entre totes les forces polítiques sobre la discriminació que pateix la Comunitat Valenciana, la imprescindible compensació financera per l'infrafinançament que hem patit aquests anys i la necessitat de reclamar al Govern d'Espanya un nou model de finançament que siga constitucional.»

PERQUÈ CONSTE I TINGA L'EFECTE CORRESPONENT,
EXPEDISC LA PRESENT CERTIFICACIÓ
A VALÈNCIA, EL 25 DE SETEMBRE DE 2015

G. INTERPEL·LACIONS I MOCIONS

1. Interpel·lacions

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 29 de setembre de 2015, d'acord amb els articles 148 i 149.2 del RC, ha admès a tràmit les interpel·lacions presentades que tot seguit s'especifiquen:

– Interpel·lació al Consell sobre la política general del Consell en matèria de festejos taurins tradicionals de la Co-

de la Comunitat Valenciana durante años han llevado al borde del abismo financiero a la Generalitat.

A finales del segundo trimestre de 2015, la deuda pública autonómica superaba los 40.000 millones de euros, alcanzando un porcentaje de casi el 40 % del PIB. Era la más elevada de entre todas las comunidades autónomas, con un crecimiento de casi el 100 % con respecto a 2010 y del 200 % con respecto a 2008.

Además, y como consecuencia de la conversión de deuda comercial en financiera, a través de los préstamos del Estado a las autonomías (fondo de liquidez autonómica y mecanismos de pago a proveedores), y de la refinanciación de la deuda autonómica a través de dichos préstamos, a finales de 2015 la administración central será la acreedora de casi dos terceras partes de la deuda financiera de la administración autonómica valenciana.

En las condiciones actuales de los mercados financieros, a la Generalitat le resultaría imposible refinanciar a través de ellos volúmenes significativos de su deuda a unos tipos de interés razonables, ya que las agencias de calificación valoran la deuda autonómica valenciana al nivel de bono basura, o muy cerca del mismo. Con los ingresos actuales, a la administración autonómica valenciana le resulta imposible amortizar deuda. En consecuencia, sólo cabe refinanciar los vencimientos acudiendo a los fondos habilitados por el Gobierno de España.

En 2015, el servicio de la deuda alcanza los 5.000 millones de euros. Una cantidad equivalente al 37 % del gasto no financiero (es decir, del resto del presupuesto).

El servicio de la deuda es la segunda sección del presupuesto consolidado por dimensión económica: representa el 87 % del gasto sanitario, el 120 % del gasto educativo, y multiplica casi por 6 el gasto dedicado a las personas más vulnerables como son las políticas inclusivas, las ayudas para la autonomía personal, las de igualdad, la renta garantizada de ciudadanía, la protección de la infancia y las personas mayores.

Por todo esto, resulta imprescindible promover de forma urgente un debate entre todas las fuerzas políticas sobre la discriminación que sufre la Comunitat Valenciana, la imprescindible compensación financiera por la infrafinanciación que hemos sufrido estos años y la necesidad de reclamar al Gobierno de España un nuevo modelo de financiación que sea constitucional.»

PARA QUE CONSTE Y SURTA SUS EFECTOS,
EXPIDO LA PRESENTE CERTIFICACIÓN
EN VALENCIA, A 25 DE SEPTIEMBRE DE 2015

G. INTERPELACIONES Y MOCIONES

1. Interpelaciones

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 29 de septiembre de 2015, de acuerdo con los artículos 148 i 149.2 del RC, ha admitido a trámite las interpelaciones presentadas que se especifican a continuación:

– Interpelación al Consell sobre la política general del Consell en materia de festejos taurinos tradicionales de la Co-

munitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.460).

– Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de prevenció d'incendis, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.462).

– Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de residus, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.463).

– Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió forestal, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.464).

– Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de l'aigua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.465).

– Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria d'avaluació ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.466).

– Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria per a garantir la viabilitat de la Institució Firal Alacantina (IFA), que formula la portaveu adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.492).

– Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria en matèria de llibertat d'horaris comercials, que formula el diputat Víctor Soler Beneyto, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.493).

– Interpel·lació a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques sobre com explicar dins de la política general del Consell que en l'Acord del Botànic, que conté les seues grans línies d'actuació, gestió i agenda pública prioritària, no s'haja inclòs la justícia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.639).

Per tal d'acomplir el que estableix l'article 95.1 del RC, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

munitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputado Vicente Casanova Claramonte, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.460).

– Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de prevención de incendios, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.462).

– Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión de residuos, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.463).

– Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión forestal, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.464).

– Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión del agua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.465).

– Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de evaluación ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.466).

– Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria para garantizar la viabilidad de la Institución Ferial Alacantina (IFA), que formula la portavoz adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.492).

– Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria en materia de libertad de horarios comerciales, que formula el diputado Víctor Soler Beneyto, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.493).

– Interpelación a la consellera de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas sobre cómo explicar dentro de la política general del Consell que en el Acuerdo del Botánico que contiene sus grandes líneas de actuación, gestión y agenda pública prioritaria, no se haya incluido a la justicia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.639).

Para dar cumplimiento a lo establecido en el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de septiembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Interpel·lació al Consell sobre la política general del Consell en matèria de festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.460)

A LA MESA DE LES CORTS

Vicente Casanova Claramonte, diputat del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent al Consell:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general del Consell en matèria de festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer)?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Vicente Casanova Claramonte

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de prevenció d'incendis, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.462)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en matèria de prevenció d'incendis?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de residus, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.463)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en matèria de gestió de residus?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpelación al Consell sobre la política general del Consell en materia de festejos taurinos tradicionales de la Comunitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputado Vicente Casanova Claramonte, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.460)

A LA MESA DE LES CORTS

Vicente Casanova Claramonte, diputado del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación al Consell:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general del Consell en materia de festejos taurinos tradicionales de la Comunitat Valenciana (bous al carrer)?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Vicente Casanova Claramonte

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de prevención de incendios, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.462)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural en materia de prevención de incendios?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión de residuos, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.463)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural en materia de gestión de residuos?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió forestal, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.464)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en matèria de gestió forestal?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria de gestió de l'aigua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.465)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en matèria de gestió de l'aigua?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general de la Conselleria en matèria d'avaluació ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.466)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en matèria d'avaluació ambiental?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión forestal, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.464)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural en materia de gestión forestal?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de gestión del agua, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.465)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural en materia de gestión del agua?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la política general de la Conselleria en materia de evaluación ambiental, que formula la diputada Elisa Díaz González, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.466)

A LA MESA DE LES CORTS

Elisa Díaz González, diputada del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural en materia de evaluación ambiental?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Elisa Díaz González

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria per a garantir la viabilitat de la Institució Firal Alacantina (IFA), que formula la portaveu adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.492)

A LA MESA DE LES CORTS

Eva Ortiz Vilella, portaveu adjunta del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball per a garantir la viabilitat de la Institució Firal Alacantina (IFA)?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Eva Ortiz Vilella

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la Conselleria en matèria de llibertat d'horaris comercials, que formula el diputat Víctor Soler Beneyto, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.493)

A LA MESA DE LES CORTS

Víctor Soler Beneyto, diputat del Grup Parlamentari Popular, a l'empara de l'article 149 del Reglament de les Corts, presenta la interpel·lació següent al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

INTERPEL·LACIÓ

Quina és la política general de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball en matèria de llibertat d'horaris comercials?

Palau dels Borja, 17 de setembre de 2015
Víctor Soler Beneyto

Interpel·lació a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques sobre com explicar dins de la política general del Consell que en l'Acord del Botànic, que conté les seues grans línies d'actuació, gestió i agenda pública prioritària, no s'haja inclòs la justícia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grup Parlamentari Popular (RE número 2.639)

A LA MESA DE LES CORTS

María José Ferrer San Segundo, diputada del Grup Parlamentari Popular, d'acord amb els articles 148-151 del Reglament de les Corts Valencianes, i amb el coneixement previ del seu grup parlamentari, formula una interpel·lació, dirigida a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, en els termes següents:

INTERPEL·LACIÓ

Com explica, dins de la política general del Consell, que en l'Acord del Botànic, que conté les seues grans línies

Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria para garantizar la viabilidad de la Institución Ferial Alacantina (IFA), que formula la portavoz adjunta Eva Ortiz Vilella, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.492)

A LA MESA DE LES CORTS

Eva Ortiz Vilella, portavoz adjunta del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo para garantizar la viabilidad de la Institución Ferial Alacantina (IFA)?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Eva Ortiz Vilella

Interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo sobre la política general de la Conselleria en materia de libertad de horarios comerciales, que formula el diputado Víctor Soler Beneyto, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.493)

A LA MESA DE LES CORTS

Víctor Soler Beneyto, diputado del Grupo Parlamentario Popular, al amparo del artículo 149 del Reglamento de Les Corts, presenta la siguiente interpelación al conseller de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo:

INTERPELACIÓN

¿Cuál es la política general de la Conselleria de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo en materia de libertad de horarios comerciales?

Palau dels Borja, 17 de septiembre de 2015
Víctor Soler Beneyto

Interpelación a la consellera de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas sobre cómo explicar dentro de la política general del Consell que en el Acuerdo del Botánico que contiene sus grandes líneas de actuación, gestión y agenda pública prioritaria, no se haya incluido a la justicia, que formula la diputada María José Ferrer San Segundo, del Grupo Parlamentario Popular (RE número 2.639)

A LA MESA DE LES CORTS

María José Ferrer San Segundo, diputada del Grupo Parlamentario Popular, de acuerdo con los artículos 148-151 del Reglamento de las Corts Valencianes, y con el conocimiento previo de su grupo parlamentario, formula una interpelación, dirigida a la consellera de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas, en los siguientes términos:

INTERPELACIÓN

¿Cómo explica, dentro de la política general del Consell, que en el Acuerdo del Botánico, que contiene sus grandes lí-

d'actuació, gestió i agenda pública prioritària, no s'haja inclòs a la justícia?

Palau dels Borja, 23 de setembre de 2015
María José Ferrer San Segundo

H. PREGUNTES TRAMITADES PER LA MESA DE LES CORTS

1. Preguntes a respondre oralment en el ple

a) Preguntes que s'anuncien

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 29 de setembre de 2015, d'acord amb el que hi ha establert en els articles 153 i 155 del RC, ha admès a tràmit les preguntes que, tot seguit, s'especifiquen, perquè es formulen i es responguen davant el Ple.

– Preguntes presentades pels diputats i diputades del GP Socialista, números 17 a 25 i 27 a 29 (RE 2.496 a 2.498, 2.524 a 2.529 i 2.585 a 2.587).

– Pregunta presentada pels diputats i diputades del GP Compromís, número 26 (RE 2.532).

Per tal d'acomplir el que hi ha establert en l'article 95.1 del RC, s'ordena publicar aquestes preguntes en el *Bulletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Pregunta número 17 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat Vicente Arques Cortés, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre el programa de vacances socials (RE número 2.496)

Quins plans té la conselleria per a les edicions següents del programa de vacances socials?

València, 18 de setembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 18 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat Vicente Arques Cortés, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre l'acolliment de refugiats (RE número 2.497)

neas de actuación, gestión y agenda pública prioritaria, no se haya incluido a la justicia?

Palau dels Borja, 23 de septiembre de 2015
María José Ferrer San Segundo

H. PREGUNTAS TRAMITADAS POR LA MESA DE LES CORTS

1. Preguntas a responder oralmente en el pleno

a) Preguntas que se anuncian

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 29 de septiembre de 2015, de acuerdo con lo establecido en los artículos 153 y 155 del RC, ha admitido a trámite las preguntas que, seguidamente, se especifican, para que sean formuladas y respondidas ante el Pleno.

– Preguntas presentadas por los diputados y diputadas del GP Socialista, números 17 a 25 y 27 a 29 (RE 2.496 a 2.498, 2.524 a 2.529 y 2.585 a 2.587).

– Pregunta presentada por los diputados y diputadas del GP Compromís, número 26 (RE 2.532).

Para dar cumplimiento a lo establecido en el artículo 95.1 del RC, se ordena publicar estas preguntas en el *Bulletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
Valencia, 29 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

Pregunta número 17 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado Vicente Arques Cortés, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la vicepresidenta y consellera de Igualdad y Polítiques Inclusives sobre el programa de vacaciones sociales (RE número 2.496)

¿Qué planes tiene la conselleria para las siguientes ediciones del programa de vacaciones sociales?

Valencia, 18 de septiembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 18 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado Vicente Arques Cortés, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la vicepresidenta y consellera de Igualdad y Polítiques Inclusives sobre el acogida de refugiados (RE número 2.497)

Com va a implementar-se el Pla del Consell per a l'acolliment de persones refugiades davant l'actual crisi humanitària que està patint-se a Europa?

València, 18 de setembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 19 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat Vicente Arques Cortés, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, al Consell sobre la Llei de turisme i hospitalitat (RE número 2.498)

Quins objectius vol aconseguir l'Agència Valenciana de Turisme amb l'elaboració de la futura Llei de turisme i hospitalitat?

València, 18 de setembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 20 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat José Enrique Muñoz Lladró, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre l'alçament de la suspensió del Fons Social Europeu (RE número 2.524)

Creu factible l'alçament de la suspensió del Fons Social Europeu 2006-2013, que té congelada l'obtenció per part de la Generalitat Valenciana de 42,8 milions d'euros?

València, 21 de setembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 21 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat José Enrique Muñoz Lladró, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la morositat de l'IVF (RE número 2.525)

Quina és la taxa actual de morositat de l'Institut Valencià de Finances per crèdits atorgats a empreses privades?

València, 21 de setembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 22 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat José Enrique Muñoz Lladró, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre l'increment dels pagaments als funcionaris (RE número 2.526)

Quin impacte suposarà sobre els comptes públics de la Generalitat i el compliment del dèficit, el pagament de l'1 % d'increment de la paga als funcionaris per a l'exercici 2016 i del 75 % de la paga extra de Nadal de 2012, recollits als pressupostos generals de l'Estat per a 2016?

València, 21 de setembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

¿Cómo va a implementarse el Plan del Consell para la acogida de personas refugiadas ante la actual crisis humanitaria que está sufriendose en Europa?

Valencia, 18 de septiembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 19 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado Vicente Arques Cortés, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, al Consell sobre la Ley de turismo y hospitalidad (RE número 2.498)

¿Qué objetivos quiere conseguir la Agencia Valenciana de Turismo con la elaboración de la futura Ley de turismo y hospitalidad?

Valencia, 18 de septiembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 20 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado José Enrique Muñoz Lladró, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, al conseller de Hacienda y Modelo Económico sobre el alzamiento de la suspensión del Fondo Social Europeo (RE número 2.524)

¿Cree factible el alzamiento de la suspensión del Fondo Social Europeo 2006-2013, que tiene congelada la obtención por parte de la Generalitat Valenciana de 42,8 millones de euros?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 21 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado José Enrique Muñoz Lladró, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, al conseller de Hacienda y Modelo Económico sobre la morosidad del IVF (RE número 2.525)

¿Cuál es la tasa actual de morosidad del Instituto Valenciano de Finanzas por créditos otorgados a empresas privadas?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 22 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado José Enrique Muñoz Lladró, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, al conseller de Hacienda y Modelo Económico sobre el incremento de los pagos a los funcionarios (RE número 2.526)

¿Qué impacto supondrá sobre las cuentas públicas de la Generalitat y el cumplimiento del déficit, el pago de l'1 % de incremento de la paga a los funcionarios para el ejercicio 2016 y del 75 % de la paga extra de Navidad de 2012, recogidos a los presupuestos generales del Estado para 2016?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 23 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat José Enrique Muñoz Lladró, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre els fons FEDER (RE número 2.527)

Cree factible la consecució del tram pendent del Fons Europeu de Desenvolupament Regional, l'import del qual ascendeix aproximadament a 82,7 milions d'euros?

València, 21 de setembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 24 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada per la diputada Sandra Martín Pérez, del Grup Parlamentari Socialista, previ coneixement del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori sobre la reunió amb el conseller de Territori d'Aragó (RE número 2.528)

Quins temes concrets es van tractar en la reunió mantinguda amb el conseller de Territori, Mobilitat i Habitatge del Govern d'Aragó i quins compromisos d'actuació conjunta es van aconseguir sobre infraestructures que afecten ambdues comunitats autònomes?

València, 21 de setembre de 2015
Sandra Martín Pérez

Pregunta número 25 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat Vicente Arques Cortés, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre les oficines AMICS (RE número 2.529)

Quins plans té la conselleria per a les oficines AMICS?

València, 21 de setembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 26 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada per la diputada Maria Josep Ortega Requena, del Grup Parlamentari Compromís, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre el temps d'espera de les famílies adoptants (RE número 2.532)

Quines accions té previst encetar la conselleria per assolir l'objectiu de reduir els temps d'assignació de xiquets i xiquetes en espera de ser adoptats o adoptades, i d'aquesta manera deixar de ser una de les comunitats autònomes de l'Estat en les quals el procés inexplicablement es demora més temps?

València, 21 de setembre de 2015
Maria Josep Ortega Requena

Pregunta número 27 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada per la diputada Concepción Desamparados Andrés Sanchis, del Grup Parlamentari Socialista, amb el coneixement previ del seu grup parlamentari i d'acord

Pregunta número 23 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado José Enrique Muñoz Lladró, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, al conseller de Hacienda y Modelo Económico sobre los fondos FEDER (RE número 2.527)

¿Cree factible la consecución del tramo pendiente del Fondo Europeo de Desarrollo Regional, cuyo importe asciende aproximadamente a 82,7 millones de euros?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
José Enrique Muñoz Lladró

Pregunta número 24 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por la diputada Sandra Martín Pérez, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la consellera de Vivienda, Obras Públicas y Vertebración del Territorio sobre la reunión con el consejero de Territorio de Aragón (RE número 2.528)

¿Qué temas concretos fueron abordados en la reunión mantenida con el consejero de Territorio, Movilidad y Vivienda del Gobierno de Aragón y qué compromisos de actuación conjunta se alcanzaron sobre infraestructuras que afectan a ambas comunidades autónomas?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Sandra Martín Pérez

Pregunta número 25 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado Vicente Arques Cortés, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la vicepresidenta y consellera de Igualdad y Políticas Inclusivas sobre las oficinas AMICS (RE número 2.529)

¿Qué planes tiene la conselleria para las oficinas AMICS?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Vicente Arques Cortés

Pregunta número 26 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por la diputada Maria Josep Ortega Requena, del Grupo Parlamentario Compromís, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la vicepresidenta y consellera de Igualdad y Políticas Inclusivas sobre el tiempo de espera de las familias adoptantes (RE número 2.532)

¿Qué acciones tiene previsto comenzar la conselleria para alcanzar el objetivo de reducir los tiempos de asignación de niños y niñas en espera de ser adoptados o adoptadas, y de esta manera dejar de ser una de las comunidades autónomas del Estado en las que el proceso inexplicablemente se demora más tiempo?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Maria Josep Ortega Requena

Pregunta número 27 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por la diputada Concepción Desamparados Andrés Sanchis, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de

amb l'article 155 del RC, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre l'aplicació de la Llei de dependència (RE número 2.585)

Quines mesures s'han adoptat o es van a posar en marxa per a l'aplicació efectiva de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència?

València, 21 de setembre de 2015
Concepción Desamparados Andrés Sanchis

Pregunta número 28 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat David Cerdán Pastor, del Grup Parlamentari Socialista, previ coneixement del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre l'empresa pública VAERSA (RE número 2.586)

Una vegada constituït el nou consell d'administració de l'empresa pública Valenciana d'Aprofitament Energètic de Residus (VAERSA):

En quina situació economicofinancera es troba l'entitat VAERSA i quins són els plans de futur per a aquest organisme?

València, 22 de setembre de 2015
David Cerdán Pastor

Pregunta número 29 amb sol·licitud de resposta oral en el Ple, formulada pel diputat David Cerdán Pastor, del Grup Parlamentari Socialista, previ coneixement del seu grup parlamentari i d'acord amb l'article 155 del RC, a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la devolució d'ajudes al sector agrícola (RE número 2.587)

La Comissió Europea ha anunciat a una sèrie de socis comunitaris els ajustos financers relatius a les ajudes al sector agrícola i ramader.

En el cas de la Comunitat Valenciana, s'ha reclamat la devolució d'una important quantitat corresponent als exercicis de 2007 fins a 2011.

Quina quantitat haurà de tornar la Generalitat Valenciana a la Unió Europea per prestacions a diferents sectors dins de les ajudes a l'agricultura i la ramaderia i quins són els motius que han obligat la Comissió Europea a realitzar la sol·licitud de reintegrament d'aquests fons?

València, 22 de setembre de 2015
David Cerdán Pastor

2. Preguntes a respondre oralment en la comissió corresponent

a) Preguntes que s'anuncien

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 29 de setembre de 2015, d'acord amb el que hi ha establert en els articles 153 i 156

acuerdo con el artículo 155 del RC, a la vicepresidenta y consellera de Igualdad y Polítiques Inclusivas sobre la aplicación de la Ley de dependencia (RE número 2.585)

¿Qué medidas se han adoptado o se van a poner en marcha para la aplicación efectiva de la Ley de promoción de la autonomía personal y atención a las personas en situación de dependencia?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Concepción Desamparados Andrés Sanchis

Pregunta número 28 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado David Cerdán Pastor, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la empresa pública VAERSA (RE número 2.586)

Una vez constituido el nuevo consejo de administración de la empresa pública Valenciana de Aprovechamiento Energético de Residuos (VAERSA):

¿En qué situación económico-financiera se encuentra la entidad VAERSA y cuáles son los planes de futuro para este organismo?

Valencia, 22 de septiembre de 2015
David Cerdán Pastor

Pregunta número 29 con solicitud de respuesta oral en el Pleno, formulada por el diputado David Cerdán Pastor, del Grupo Parlamentario Socialista, previo conocimiento de su grupo parlamentario y de acuerdo con el artículo 155 del RC, a la consellera de Agricultura, Medio Ambiente, Cambio Climático y Desarrollo Rural sobre la devolución de ayudas al sector agrícola (RE número 2.587)

La Comisión Europea ha anunciado a una serie de socios comunitarios los ajustes financieros relativos a las ayudas al sector agrícola y ganadero.

En el caso de la Comunitat Valenciana, se ha reclamado la devolución de una importante cantidad correspondiente a los ejercicios de 2007 hasta 2011.

¿Qué cantidad tendrá que devolver la Generalitat Valenciana a la Unión Europea por prestaciones a diferentes sectores dentro de las ayudas a la agricultura y la ganadería y cuáles son los motivos que han obligado a la Comisión Europea a realizar la solicitud de reintegro de estos fondos?

Valencia, 22 de septiembre de 2015
David Cerdán Pastor

2. Preguntas a responder oralmente en la comisión correspondiente

a) Preguntas que se anuncian

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 29 de septiembre de 2015, de acuerdo con lo establecido en los artículos 153 y 156

del RC, ha admès a tràmit les preguntes que s'especifiquen, perquè es formulen i es responguen davant les comissions següents:

– Comissió de Governació i Administració Local, preguntes números 6 i 8 (RE 2.518 i 2.580).

– Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda, pregunta número 7 (RE 2.519).

Per tal d'acomplir el que hi ha establert en l'article 95.1 del RC, s'ordena publicar aquestes preguntes en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Pregunta número 6 amb sol·licitud de resposta oral en la Comissió de Governació i Administració Local, formulada pel diputat Francisco Javier García Latorre, del Grup Parlamentari Compromís, d'acord amb l'article 156 del Reglament de les Corts Valencianes, al Consell sobre els ordinadors emmagatzemats a la Ciutat de la Justícia (RE número 2.518)

Per què no funcionen els 3.000 ordinadors trobats recentment en un magatzem de la Ciutat de la Justícia?

València, 21 de setembre de 2015
Francisco Javier García Latorre

Pregunta número 7 amb sol·licitud de resposta oral en la Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda, formulada per la diputada Mireia Mollà Herrera, del Grup Parlamentari Compromís, d'acord amb l'article 156 del Reglament de les Corts Valencianes, al Consell sobre la multa de l'UE per la Ciutat de la Llum (RE número 2.519)

Quin pla té el Consell de cara a la multa imposada per la Unió Europea per la Ciutat de la Llum d'Alacant?

València, 21 de setembre de 2015
Mireia Mollà Herrera

Pregunta número 8 amb sol·licitud de resposta oral en la Comissió de Governació i Administració Local, formulada pel diputat Francisco Javier García Latorre, del Grup Parlamentari Compromís, d'acord amb l'article 156 del Reglament de les Corts Valencianes, a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques sobre la creació de nous jutjats (RE número 2.580)

Què pensa fer la conselleria amb els jutjats que l'anterior govern valencià va renunciar a posar en marxa en 2010?

València, 22 de setembre de 2015
Francisco Javier García Latorre

del RC, ha admitido a trámite las preguntas que se especifican, para que sean formuladas y respondidas ante las siguientes comisiones:

– Comisión de Gobernación y Administración Local, preguntas números 6 y 8 (RE 2.518 y 2.580).

– Comisión de Economía, Presupuestos y Hacienda, pregunta número 7 (RE 2.519).

Para dar cumplimiento a lo establecido en el artículo 95.1 del RC, se ordena publicar estas preguntas en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
Valencia, 20 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

Pregunta número 6 con solicitud de respuesta oral en la Comisión de Gobernación y Administración Local, formulada por el diputado Francisco Javier García Latorre, del Grupo Parlamentario Compromís, de acuerdo con el artículo 156 del Reglamento de las Corts Valencianes, al Consell sobre los ordenadores almacenados en la Ciudad de la Justicia (RE número 2.518)

¿Por qué no funcionan los 3.000 ordenadores encontrados recientemente en un almacén de la Ciudad de la Justicia?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Francisco Javier García Latorre

Pregunta número 7 con solicitud de respuesta oral en la Comisión de Economía, Presupuestos y Hacienda, formulada por la diputada Mireia Mollà Herrera, del Grupo Parlamentario Compromís, de acuerdo con el artículo 156 del Reglamento de las Corts Valencianes, al Consell sobre la multa de la UE por la Ciudad de la Luz (RE número 2.519)

¿Qué plan tiene el Consell de cara a la multa impuesta por la Unión Europea por la Ciudad de la Luz de Alicante?

Valencia, 21 de septiembre de 2015
Mireia Mollà Herrera

Pregunta número 8 con solicitud de respuesta oral en la Comisión de Gobernación y Administración Local, formulada por el diputado Francisco Javier García Latorre, del Grupo Parlamentario Compromís, de acuerdo con el artículo 156 del Reglamento de las Corts Valencianes, a la consellera de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas sobre la creación de nuevos juzgados (RE número 2.580)

¿Qué piensa hacer la conselleria con los juzgados que el anterior gobierno valenciano renunció a poner en marcha en 2010?

Valencia, 22 de septiembre de 2015
Francisco Javier García Latorre

III. INFORMACIÓ

C. Composició dels òrgans de la cambra

Renúncia del senyor Màximo Buch Torralva com a diputat de les Corts

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió de 22 de setembre de 2015, d'acord amb l'article 10.5 del Reglament de les Corts Valencianes, ha tingut coneixement de l'escrit presentat el dia 17 de setembre de 2015 pel senyor Màximo Buch Torralva (RE número 2.446), en què renuncia a la condició de diputat, i ha acordat donar-ne trasllat a la presidenta de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

Renúncia del senyor Enrique Vidal Pérez com a diputat de les Corts

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió de 22 de setembre de 2015, d'acord amb l'article 10.5 del Reglament de les Corts Valencianes, ha tingut coneixement de l'escrit presentat el dia 17 de setembre de 2015 pel senyor Enrique Vidal Pérez (RE número 2.471), en què renuncia a la condició de diputat, i ha acordat donar-ne trasllat a la presidenta de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

Integració del diputat José Ramón Calpe Saera en el Grup Parlamentari Popular

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió de 23 de setembre de 2015, ha tingut coneixement de l'escrit presentat pel diputat José Ramón Calpe Saera (RE número 2.566), i també de l'escrit presentat per la síndica del Grup Parlamentari Popular (RE

III. INFORMACIÓN

C. Composición de los órganos de la cámara

Renuncia del señor Máximo Buch Torralva como diputado de Les Corts

MESA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión de 22 de septiembre de 2015, de acuerdo con el artículo 10.5 del Reglamento de las Corts Valencianes, ha tenido conocimiento del escrito presentado el día 17 de septiembre de 2015 por el señor Máximo Buch Torralva (RE número 2.446), en que renuncia a la condición de diputado, y ha acordado dar traslado a la presidenta de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

Renuncia del señor Enrique Vidal Pérez como diputado de Les Corts

MESA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión de 22 de septiembre de 2015, de acuerdo con el artículo 10.5 del Reglamento de las Corts Valencianes, ha tenido conocimiento del escrito presentado el día 17 de septiembre de 2015 por el señor Enrique Vidal Pérez (RE número 2.471), en que renuncia a la condición de diputado, y ha acordado dar traslado a la presidenta de la Junta Electoral de la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

Integración del diputado José Ramón Calpe Saera en el Grupo Parlamentario Popular

MESA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión de 23 de septiembre de 2015, ha tenido conocimiento del escrito presentado por el diputado José Ramón Calpe Saera (RE número 2.566), y también del escrito presentado por la síndica del Grupo Parla-

número 2.567), mitjançant els quals el diputat s'integra en aquest grup parlamentari.

Palau de les Corts
València, 23 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

Integració de la diputada María Sabina Escrig Monzó en el Grup Parlamentari Socialista

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió de 23 de setembre de 2015, ha tingut coneixement de l'escrit presentat per la diputada María Sabina Escrig Monzó (RE número 2.577), i també de l'escrit presentat pel síndic del Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.578), mitjançant els quals la diputada s'integra en aquest grup parlamentari.

Palau de les Corts
València, 23 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

D. Règim interior

Reingrés al servei actiu i adscripció provisional a un lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària de la funcionària de les Corts, Concepción Martínez Jabaloyes

MESA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 29 de setembre de 2015, ha tingut coneixement de l'escrit de 10 de setembre de 2015, RE número 2.313, presentat per la funcionària de les Corts Valencianes en situació administrativa d'excedència voluntària per interès particular, Concepción Martínez Jabaloyes, declarada per acord de la Mesa de les Corts de 9 de novembre de 1999 i prorrogada per acord de la Mesa de les Corts de 24 d'octubre de 2000, en el qual sol·licita el reingrés al servei actiu en la mesura que es puga a partir del dia 1 d'octubre de 2015.

Atès el que estableix l'article 75 de l'Estatut del personal de les Corts Valencianes amb relació al reingrés al servei actiu.

Atès el que disposen els articles 24, 25 i 26 de les Normes per a la provisió dels llocs de treball de les Corts Valencianes, de 13 d'abril de 1999.

Atesa l'existència d'un lloc vacant d'oficial de gestió parlamentària en la Relació de llocs de treball de les Corts Valencianes.

Atesa l'existència de consignació pressupostària per a les retribucions que meritaria en el supòsit de la incorporació al

mentario Popular (RE número 2.567), mediante los cuales el diputado se integra en este grupo parlamentario.

Palau de les Corts
Valencia, 23 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

Integración de la diputada María Sabina Escrig Monzó en el Grupo Parlamentario Socialista

MESA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión de 23 de septiembre de 2015, ha tenido conocimiento del escrito presentado por la diputada María Sabina Escrig Monzó (RE número 2.577), y también del escrito presentado por el síndico del Grupo Parlamentario Socialista (RE número 2.578), mediante los cuales la diputada se integra en este grupo parlamentario.

Palau de les Corts
Valencia, 23 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

D. Régimen interior

Reingreso al servicio activo y adscripción provisional a un puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria de la funcionaria de Les Corts, Concepción Martínez Jabaloyes

MESA DE LAS CORTS

La Mesa de Les Corts, en su reunión del día 29 de septiembre de 2015, ha tenido conocimiento del escrito de 10 de septiembre de 2015, RE número 2.313, presentado por la funcionaria de les Corts Valencianes en situación administrativa de excedencia voluntaria por interes particular, Concepción Martínez Jabaloyes, declarada por acuerdo de la Mesa de Les Corts de 9 de noviembre de 1999 y prorrogada por acuerdo de la Mesa de Les Corts de 24 de octubre de 2000, en el que solicita el reingreso al servicio activo en la medida de las posibilidades a partir del día 1 de octubre de 2015.

Teniendo en cuenta lo establecido en el artículo 75 del Estatuto del personal de las Corts Valencianes en relación con el reingreso al servicio activo.

Considerando lo dispuesto en los artículos 24, 25 y 26 de las Normas para la provisión de los puestos de trabajo de las Corts Valencianes, de 13 de abril de 1999.

Considerando la existencia de un puesto vacante de oficial de gestión parlamentaria en la Relación de puestos de trabajo de las Corts Valencianes.

Considerando la existencia de consignación presupuestaria para las retribuciones que devengaría en el supuesto de su in-

servei actiu, segons consta en el document subscrit pel cap dels Serveis Econòmics i l'interventor.

En l'exercici de les funcions que li atribueixen els articles 86 i 87.k de l'Estatut del personal de les Corts Valencianes, acorda:

Primer. Accedir a la sol·licitud de reingrés al servei actiu que formula Concepción Martínez Jabaloyes.

Segon. Adscriure provisionalment Concepción Martínez Jabaloyes a un lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària vacant en la Relació de llocs de treball de les Corts Valencianes i dotat pressupostàriament.

Tercer. La incorporació de Concepción Martínez Jabaloyes es produirà el dia 2 d'octubre de 2015.

Quart. Notificar aquest acord a la persona interessada i efectuar-ne la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

El secretari primer
Emilio Argüeso Torres

Resolució de Presidència sobre adscripció provisional al lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària número 3304, adscrit al Servei de Relacions Públiques i Protocol-Secretaria General

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 29 de setembre de 2015, va acordar accedir a la sol·licitud formulada per Concepción Martínez Jabaloyes, de reingrés al servei actiu i d'adscripció provisional a un lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària

En l'exercici de les funcions que m'atribueixen els articles 86 i 88.b de l'Estatut del personal de les Corts.

Resolc adscriure, amb caràcter provisional i amb efectes del dia 2 d'octubre de 2015, Concepción Martínez Jabaloyes a un dels llocs de treball d'oficial de gestió parlamentària que figura vacant en la Relació de llocs de treball de les Corts Valencianes, dotat pressupostàriament, que és el que s'indica a continuació:

Lloc de treball d'oficial de gestió parlamentària número 3304, adscrit al Servei de Relacions Públiques i Protocol-Secretaria General.

Palau de les Corts
València, 29 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

corporación al servicio activo, según consta en el documento suscrito por el jefe de los Servicios Económicos y el interventor.

En el ejercicio de las funciones que le atribuyen los artículos 86 y 87.k del Estatuto del personal de las Corts Valencianes, acuerda:

Primero. Acceder a la solicitud de reingreso al servicio activo que formula Concepción Martínez Jabaloyes.

Segundo. Adscribir provisionalmente a Concepción Martínez Jabaloyes a un puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria vacante en la Relación de puestos de trabajo de las Corts Valencianes y dotado presupuestariamente.

Tercero. La incorporación de Concepción Martínez Jabaloyes se producirá el día 2 de octubre de 2015.

Cuarto. Notificar el presente acuerdo a la persona interesada y efectuar su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Palau de les Corts
Valencia, 29 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

El secretario primero
Emilio Argüeso Torres

Resolución de Presidencia sobre adscripció provisional al puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria número 3304, adscrito al Servicio de Relaciones Públicas y Protocolo-Secretaría General

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en su reunión del día 29 de septiembre de 2015, acordó acceder a la solicitud formulada por Concepción Martínez Jabaloyes, de reingreso al servicio activo y de adscripción provisional a un puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria

En el ejercicio de las funciones que me atribuyen los artículos 86 y 88.b del Estatuto del personal de Les Corts.

Resuelvo adscribir, con carácter provisional y con efectos del día 2 de octubre de 2015, a Concepción Martínez Jabaloyes a uno de los puestos de trabajo de oficial de gestión parlamentaria que figura vacante en la Relación de puestos de trabajo de las Corts Valencianes, dotado presupuestariamente, que es el que a continuación se relaciona:

Puesto de trabajo de oficial de gestión parlamentaria número 3304, adscrito al Servicio de Relaciones Públicas y Protocolo-Secretaría General.

Palau de les Corts
Valencia, 29 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català